

Dunaszerdahely 1945–1989
Negyedik rész: Életrajzi lexikon

A nyomtatott változat után
folyamatosan javított és BŐVÍTETT változat

Utolsó frissítés: 2024.09.30.

Selye János Egyetem
Tanárképző Kar

Vajda Barnabás

Dunaszerdahely 1945–1989
Negyedik rész: Életrajzi lexikon

Komárom, 2023

© Dr. habil. Vajda Barnabás, PhD.
Selye János Egyetem Tanárképző Kar Történelem Tanszék
Komárom 2023

ISBN 978-80-8122-460-7

Előszó a frissített változathoz

Ez az életrajzi lexikon abból a célból készült, hogy számba vegye azokat a személyeket, akiknek a nevével a Dunaszerdahellyel kapcsolatos várostörténeti kutatásaim során találkoztam a város kommunista korszakbeli múltjára vonatkozólag. Szó sincs egy mindenkire kiterjedő lexikonról, és az egyes személyek életrajza is távol van a teljestől. A kiadvány azoknak a töredékes életrajzi adatoknak a gyűjteménye, amelyeket az általam ismert forrásokban a megnevezett személyekkel kapcsolatban felkutattam.

Ezt a lexikont a forrásokban található személyek életrajzi kislexikonának nevezhetjük, amelyben azoknak a személyeknek a neve található, akiknek valahogyan közük volt Dunaszerdahely 1945 utáni történetéhez. Az itt felsorolt **1167 személynév** (a 2023-as első verzióban **957** volt) a levéltári iratokban, krónikákban, jegyzőkönyvekben, tulajdonlapokon, építési terveken és a korabeli sajtóban, ritkábban a még élő személyekkel készült interjúk során került a látókörömbe.

Ha hiányos és töredékes, akkor mi haszna egy ilyen életrajzi kislexikonnak?

A lexikon személyessé teszi, konkrét személyekkel köti össze Dunaszerdahely történetét. Nem a „nagy” vagy „fontos” szerdahelyi személyiségek lexikonát kínlom, hanem egy töredékes életrajzi kislexikont állítottam össze, amely sok-sok személyes adatot és életrajzi információt tartalmaz, valamint a személyek nyilvános pályájának az állomásait. Nemcsak a korszak magyar és szlovák helyi és regionális politikai vezetőit mutatja be, hanem azokat a személyeket és családokat is, akiknek a neve feledésbe merült, mint pl. a származásuk miatt háttérbe szorítottak, egyházi tisztviselők, politikai disszidensek stb., akik nem voltak az akkori rendszer hívei. A névsor ebben a töredékes állapotában is tanulságos, amennyiben a figyelmes olvasó számára a lexikon szisztematizált rendjében feltáruznak a nevek mögött bizonyos rokoni kapcsolatok, bizonyos családi kötelékek, bizonyos hivatali és intézményi összefüggések. Biztos vagyok benne, hogy e kapcsolati hálók alapján a t. Olvasónak is érthetőbbé válnak a korabeli személyek szerepei, lehetőségei, korlátai stb.

Ez a lexikon a Dunaszerdahelyről eddig megjelent könyveim szerves folytatása:

Vajda Barnabás: Dunaszerdahely 1945–1989. Első rész: Források Dunaszerdahely 1945–1989 közti várostörténetéhez. Selye János Egyetem, Tanárképző Kar, Komárom, 2019, 268 oldal.

Vajda Barnabás (szerk.): Dunaszerdahely 1945–1989. Második rész: A Dunaszerdahelyi Református Egyházközség presbiteri jegyzőkönyvei 1941–1990. Forrásközlés. Selye János Egyetem Tanárképző Kar, Komárom, 2021, 292 oldal.

Vajda Barnabás: Dunaszerdahely 1945–1989. Harmadik rész: Történetek a városról. Selye János Egyetem Tanárképző Kar, Komárom, 2022, 150 oldal.

A Dunaszerdahely 1945–1989. Negyedik rész: Életrajzi lexikon eredetileg 2023-ban jelent meg könyv formában. Mivel azonban a kutatásaim továbbhaladtak, szükségét éreztem, hogy az életrajzokat frissítsem, így lett a könyv javított és bővített változata elérhető online:

(https://pf.ujs.sk/documents/books/DSZ_Szoci_Eletrajzi_lexikon_2023.08.01_Korrekcios_pel_dany_02.pdf)

Adataim hiányossága ellenére azért merem közzétenni ezt a töredéklexikont, mert jelenleg sem a csehszlovák kommunista rendszer dunaszerdahelyi kötődésű reprezentánsairól, sem a nemzeti vagy vallási kötődéseik miatt háttérbe szorított emberekről nem létezik összefoglaló történeti-biográfiai munka, ezért mind a kutatás, mind az ez irányú életrajzi lexikon hiánypótlónak számít. Kiegészítésül, de akár kiindulási alapul is szolgálhatnak akár családfakutatáshoz, akár a korszak emberi kapcsolati hálózatának kutatásához, vagy akár intézmény- és üzemtörténetek megírásához is. A legjobb esetben adalék és segítség lehet egy későbbi, Dunaszerdahelyre vonatkozó jóval teljesebb biográfiai adattárhoz.

Az én szempontomból egy efféle erősen töredékes életrajzi kislexikonnak az a haszna, hogy a várostörténet-kutatásnak egy előrehaladottabb fázisában használni lehet, építeni lehet rá, pótolni, korrigálni, esetleg cáfolni lehet az adatait.

Dunaszerdahely, 2024. szeptember 30.

Életrajzi lexikon

A, Á

Ábrahám, Kornél református lelkész. 1959.05.30. és 1966.11.30. között mint gondozó lelkész Alistálból szolgálta be a dunaszerdahelyi református gyülekezetet.

Ábrahám, Pál nevével egy 1957-es írott forrásban találkozunk, amely szerint „Ábrahám Pál Sztálin utcai lakos panaszára a dunaszerdahelyi JNB építési szakosztálya válaszolt.”

Achberger, ? Ing. építész, tervezőmérnök, több dunaszerdahelyi épület tervezője az 1945 utáni korszakban, pl. a dunaszerdahelyi Kodály Zoltán Alapiskol társtervezője ing. Mitterholzerrel együtt.

Ágh, Tibor zenész, karvezető; 1979: Dunaszerdahelyen egy hattagú gyermek énekkar állt össze Ágh Tibor és Érsek Rudolf vezetésével.

Alexy, Arpád Dr. (szül. 1916.02.05.) 1949: orvos Dunaszerdahelyen, a neve szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben.

Alföldi, József [I] Neve mint második világháborús katonahősé fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaszzerűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Alföldi, József/Jozef [II] JUDr. (szül. 1929, megh. 1978) jogász, a dunaszerdahelyi Járásbíróság tanácselnöke; felesége Šindlerová, Olga (szül. 1936).

Alföldy, János 1958: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Alföldy, Jánosné 1958: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Algauer, Vladimír Ing. a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság tervezési szakosztályának dolgozója.

Almássy, Róbert (szül. 1948, megh. 2018.05.20.) festőművész, Dunaszerdahely város díszpolgára.

Anda, Géza 1941: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Anda, Gézáné 1941: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Anda, Ilona 1944: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Anda, Pál 1941: dunaszerdahelyi református egyháztag, 1943 tavaszán mint „harcban eltűntre” utalnak rá.

Andó/Andová, Klára (szül. 1938.07.01.) 1974: főnővér a dunaszerdahelyi kórházban, a dunaszerdahelyi JNB egészségügyi és szociális bizottságának a titkára, a járási terhesség-megszakítási (interrupciós) bizottság elnöke; dunaszerdahelyi lakos, kommunista párttag.

Antal, András/Andrej/Ondrej (szül. 1899, más adat szerint 1900, még más adat szerint 1900.07.14., még más adat szerint 1900.08.14. Dunaszerdahely, megh. 1980.10.09.) Dunaszerdahely egyik krónikása. Az első világháborúban katona az olasz fronton. 1920–1922 között szolgált a csehszlovák hadseregben. 1926-tól számtiszt Dunaszerdahelyen. „1926–1958 között a városi tanács főszámvivője.” 1938 után a Magyar Párt helyi megbízottja. Az 1945 után következő évtizedben az új városvezetés közelében találjuk. Egy 1945 utáni forrás szerint: „Antal Andrej obecný účtovník od 1926.08.14.” 1947.06.06. községi könyvelő, jegyző (obecn. účtovník). 1949: egy forrás szerint „Antal Andrej reslovakizant”. 1949: neve szerepel mint

hivatalnok (úradnák) az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben. 1949: községi könyvelő, jegyző (obec. účtovník). 1949: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság dolgozója. Felesége Antal Irén (szül. 1909).

Antal, Anna 1968: takarítónő a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottságon.

Antal, Barnabás 1987: a Dunaszerdahelyi Járási Építő Vállalat (OSP) igazgatóhelyettese.

Antal, Irén (szül. 1909) Antal András/Andrej/Ondrej felesége.

Árvay, József/Jozef (szül. 1900, megh. 1981.03.08.)

Aszád, Jehuda (szül. 1796, Aszód) 1852-1866 között Dunaszerdahely áv-bét-din-je, főabbija.

B

Babocsay, ? szerepe volt a DAC 1954.06.07-i futballmérkőzésében.

Bajcsy, Irén (szül. 1909) Pöör József dunaszerdahelyi református lelkipásztor Tanyon született felesége, 1960.08.11-én kötöttek házasságot.

Bajza, Rudolf (szül. 1923 Trenčín) 1945.08.31. irodasegéd (kanc. pom. od 1945.08.31.) 1949: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság dolgozója; feltételezhetően Bajzová Alžbeta férje.

Bajzová, Alžbeta (szül. 1924.03.30. Tejfalu) 1949.03.01. irodasegéd (kanc. pom. od 1949.03.01), a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság dolgozója; feltételezhetően Bajza Rudolf felesége.

Bakos, József/Jozef (szül. 1935) 1968–1980 között Dunaszerdahely város pénztárosa. 1968: tagja volt annak a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottságon 1968. május 30-án megalakult 14 tagú ún. komisszióknak, amely elkezdte kidolgozni a „nemzeti bizottság akcióprogramját”. 1974: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság tervezési és pénzügyi szakosztályának vezetője; kommunista párttag.

Bakoš, József/Jozef (szül. 1905.02.16.) 1949: kereskedő (obchodník); 1949: neve szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben.

Baláž, Alexander Mjr., rendőr százados, őrnagy; az 1970-es években a csehszlovák titkosszolgálat (ŠtB) dunaszerdahelyi részlegének vezetője; 1976: az „Elegáns Peter” ügy résztvevője.

Baláž, kpt. neve a dunaszerdahelyi Vénus konspirált lakás kapcsán merül fel; feltételezhetően azonos Baláž Alexanderrel.

Baláži, Stanislav 1957. május 23-án Stanislav Baláži Zöld utca 699 sz. alatti lakos kérvényezte a Zöld utca 700 sz. alatt található istálló (8 x 23 m) lebontását, mégpedig „biztonsági, nemzetgazdasági, higiéniai okokból, valamint a városrendezési tervek miatt”.

Balážová, M. JUDr. a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság építési és településtervezési szakosztályának a dolgozója.

Balázsi, Alžbeta 1953: neve egy dunaszerdahelyi épületbontási kérelemben fordul elő.

Balázsová, ? 1957: neve egy dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottsági dokumentumban fordul elő, amelyben a HNB elnöke 28 személyt hívott egyeztetésre 1957. február 3-ára a városi csatornázás kivitelezése ügyében.

Balla Flórián Neve mint második világháborús katonahősé fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaszzerűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Balla, István 1982: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság energetikusa, akinek köze volt a gázvezeték Dunaszerdahelyre való bevezetéséhez.

Baluška, František MUDr. (szül. 1930.10.30., megh. 2003.03.24. Sikabony) orvos, epidemiológus, higiénikus, a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság egészségügyi szakosztályának vezetője. 1968: tagja volt annak a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottságon 1968. május 30-án megalakult 14 tagú ún. komisszióknak, amely elkezdte kidolgozni a „nemzeti bizottság akcióprogramját”.

Banák, Ján JUDr. (szül. 1931.06.26., más adat szerint 1932.06.26.) 1974: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság Tanácsa tagja; 1977: járási főügyész, államügyész (prokurátor), dunaszerdahelyi lakos, kommunista párttag.

Banyák, Lajos 1981: tagja volt a dunaszerdahelyi városi Tanácsban létrehozott, megújította a cigánykomisszióknak.

Baran, Andrej/Ondrej 1947.01.10. vagy 1948.03.12. a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottságon működő „Regulačná a stavebná komisia obce DS” nevű bizottság tagja.

Baráth, Gyula (szül. 1908, megh. 1977) 1941–1977 között dunaszerdahelyi református presbiter, egyike a leghosszabb ideig, több politikai rendszeren is átívelően szolgáló egyháztagoknak; Baráth József apja.

Baráth, József 1978: dunaszerdahelyi református egyháztag, presbiter; Baráth Gyula fia.

Barbarič, Juraj MUDr. orvos (szül. 1934.06.01.) 1960-as évek: a nevével egy dunaszerdahelyi illetőségű titkosszolgálati személy, MUDr. X megfigyeltjei között találkoztunk. Egy 1972-es titkosszolgálati jelentés szerint dunaszerdahelyi lakos, a „dunaszerdahelyi kórház nőgyógyászati osztályának helyettes főorvosa, akinek rokoni kapcsolatai vannak a NSZK-ban, és az unokatestvére a Bundeswehr tisztje”.

Barczi, Ondrej Ing. 1976: a dunaszerdahelyi Mezőgazdasági-Technikai Szakközépiskola (SPTŠ) igazgatója.

Bárky, Ernő/Ernest (szül. 1911.07.26.) 1949: hivatalnok (úradník); 1949: neve szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben.

Bárky, József 1980: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottságon működő egyik komisszió, a városi építési bizottság ún. nem-képviselő tagja.

Bárky, Miklós dunaszerdahelyi orvos, aki 1968 után elhagyta Csehszlovákiát („disszidált”).

Bartal, Mária 1968: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság gazdasági referense.

Bartalos, István játékbolt-tulajdonos Dunaszerdahelyen; boltját 1945 után Németh János, a város közigazgatási bizottságának a tagja kapta nemzeti gondnokságba.

Bartos, Andor 1984: Szlovákia Kommunisták Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottság tagja; a dunaszerdahelyi Járási Mezőgazdasági Intézet igazgatója.

Bartoš, Antal 1947 ősz: Bartoš Antal részese volt annak a református gyülekezettel kapcsolatos incidensnek, melynek során 1947.11.3-án a dunaszerdahelyi hatóságok (MNV, MSK) Kuczy Lajostól kérték a dunaszerdahelyi református lelkészlakás kulcsait. Kuczyt Petényi József városi rendőr kereste fel egy írásos végzéssel arról, hogy „a lelkészi lakás kulcsait a rendőr kezéhez juttassa”, mivel az „MSK” (azaz Miestna správna komisia, vagyis a Helyi/Községi Közigazgatási Bizottság) a lelkészlakást kiutalta Bartoš Antalnak, a lakásszövetkezet igazgatójának.

Baruch, Rudolf 1951: neve egy szlovák belügyminisztériumi iratban bukkan fel, amelyben arra utasítják a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottságot, hogy az köteles gondoskodni a helyben

található katonasírokról, -temetőkről és -emlékművekről. Az utasításra reagálva a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság küldött egy (valószínűleg 1951 közepén összeállított) listán a Dunaszerdahelyen eltemetett német és magyar katonák adataival. A „Prislušnici býv. nemeckej brannej moci” lista 6 neve között tűnik fel Rudolf Baruch neve, aki a többi 5 „ismeretlennel együtt” „a róm. kat. temetőben van eltemetve külön sírban”.

Baumel, Ižo 1950: nevével egy dunaszerdahelyi épületbontási határozatban találkozunk.

Baumel, Salamon (szül. 1890.05.12.) 1949: földműves (roľník); 1949: neve szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben.

Bavlšik, Štefan 1952: dunaszerdahelyi asztalos, akitől egy 1952. június 16-i végzés alapján „megvonták az iparendélyét”, illetve arra utasította őt, hogy „vállalkozását a határozat kézbesítése után 30 napon belül számoljak fel”.

Bazsó, Géza (szül. 1920) Neve mint második világháborús katonahőse fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaszzerűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Bazsó, Gézáné 1958–1959: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Bazsó, István (szül. 1918) Neve mint második világháborús katonahőse fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaszzerűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Bazsó, József (szül. 1917) Neve mint második világháborús katonahőse fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaszzerűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Bazsó, Lajos (szül. 1923) Neve mint második világháborús katonahőse fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaszzerűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Bazsó, Sándor (szül. 1920) Neve mint második világháborús katonahőse fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaszzerűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Bäuml, Bohumír 1980: fotós; neve szerepel a Mácsai Gyula (szerk.): Moje mesto Dunajská Streda – Városom Dunaszerdahely. Fotók Július Ásványi a Bohumír Bäuml. MsNV v Dunajskej Strede, 1980 című könyvben.

Bedi, József (szül. 1921) Neve mint második világháborús katonahőse fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaszzerűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Beke, Ferenc 1973: a dunaszerdahelyi Járási Építési Vállalat (OSP) igazgatója.

Bekeová, ? 1980: neve a forrásokban úgy merül fel, hogy a dunaszerdahelyi Kulacs utcában egy bizonyos Engel Ondrej panaszkodott egy bizonyos Bekeovára „disznótartás miatt”.

Bekő, V. A dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság Tanácsa tagja, a JNB építési szakosztályának a munkatársa.

Beliák, Jozef 1960: a JÉV egyik vezetője.

Belková, Mária (szül. 1932, megh. 2020) 1962: Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottsága dolgozója; feltételezhetően Ferencei Istvánnak a titkárnője.

B., Mária feltételezhetően azonos Belková Máriával.

Bélyi, Mária 2019 előtt: a kislúcsi (Malá Lúč) állami levéltár dolgozója volt, ahol a Dunaszerdahely városra vonatkozó levéltári anyagokat is őrzik.

Bénay, Ernő 1944: egy bizonyos nagyudvarnoki ingatlanügyben érintett „helyszínen eljáró OFI-tisztviselő”.

Benešek, Emil 1968: a dunaszerdahelyi járási kórház igazgatója.

Berceli, Pavol 1980: a dunaszerdahelyi városi Plénum tagja.

Bercely, ? 1957: neve egy dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottsági dokumentumban fordul elő, amelyben a HNB elnöke 28 személyt hívott egyeztetésre 1957. február 3-ára a városi csatornázás kivitelezése ügyében.

Berczy, Károly Dr. 1941–1945: a dunaszerdahelyi református gyülekezet presbitere; 1944 nyarán lemondott a funkciójáról, később újra presbiteri funkciót vállalt; feltételezhetően Berczy Károlyné férje.

Berczy, Károlyné 1941–1945: dunaszerdahelyi református egyháztag; feltételezhetően Dr. Berczy Károly felesége.

Bergmann, Mária 1982: anyakönyvvezető a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottságon.

Bertók, Éva 1981: tagja volt a dunaszerdahelyi városi Tanácsban létrehozott, megújította a cigánykomisszióknak.

Bibiš/Bibis, Rudolf (szül. 1899.05.06.) 1949: neve mint vendéglős (hostinský) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben. 1949: a Rudolf Bibiš-féle étterem (Jedáľeň Páľročnica, predtým Rudolf Bibiš) szerepel azon a listán, amelyen a dunaszerdahelyi községi (immár szocialista) kommunális üzemeket írták össze.

Binder, Béla/Vojtech Ing. 1960–1971: mérnök, a dunaszerdahelyi Geodéziai Központ vezetője; 1987: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság tervezési szakbizottságának tagja.

Bíró, Ernő 1971: a dunaszerdahelyi Baromfifeldolgozó Üzemben működő kommunista pártalapszervezet elnöke.

Bíró, Jolán 1944: „Dunaszerdahely szülöttje, jelenleg Budapesten lakik.”

Biró, Lajos 1958: dunaszerdahelyi református egyháztag; feltételezhetően Biró Lajosné férje.

Biró, Lajosné 1958: dunaszerdahelyi református egyháztag; feltételezhetően Biró Lajos felesége.

Biró, Sándor 1941: dunaszerdahelyi református egyháztag, presbiter, egyházfi; feltételezhetően Biró Sándorné férje.

Biró, Sándorné 1941: dunaszerdahelyi református egyháztag; feltételezhetően Biró Sándor felesége.

„Bizzó” egy titokzatos „Bizzó” nevű személy egyike volt azoknak, akik a Csehszlovákiai Magyar Demokratikus Népi Szövetség nevű titkos szervezet „dunaszerdahelyi csoportvezetőjeként” 1946. augusztus 3-án aláírta azt a memorandumot, amelyet felvidéki értelmiségiek, papok és lelkészek állította össze Gyöngyösi János magyar külügyminiszter számára. (Bukovszky 2016: 69-72, 106, 221)

Bódis, Dionýz/Dénes rendőr, referens, operatív munkatárs Dunaszerdahelyen. 1972–1984: annak a Nemzetbiztonsági Testület (azaz rendőrség) Kerületi Igazgatósága alá tartozó

titkosrendőri csoportnak a megszervezője és vezetője volt, amely a Vénus konspirált dunaszerdahelyi lakást kialakította és használta. Bódis dolgozta ki a konspirált dunaszerdahelyi lakás koncepcióját, és a forrásokban 1972.06.07-től volt a csoport vezetője. 1972: őrmester (strázmajster); 1974: alhadnagy (ppor.); 1975: hadnagy.

Bódis, Ferenc 1968: tejfalusi tanító-igazgató.

Bodó, József 1989: munkás, dunaszerdahelyi református presbiter, gondnok.

Bogár, Ferenc 1940.07.01.–1940.12.31.: a dunaszerdahelyi református gyülekezet segédlelkésze.

Bognár, József 1971: a Bősi Állami Gazdaság mérnöke.

Bognárová, ? 1957: neve egy dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottsági dokumentumban fordul elő, amelyben a HNB elnöke 28 személyt hívott egyeztetésre 1957. február 3-ára a városi csatornázás kivitelezése ügyében.

Bohuniczky, János (szül. 1916) Neve mint második világháborús katonahőse fel van vésvé azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaszzerűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Bohuniczky, József (szül. 1914) Neve mint második világháborús katonahőse fel van vésvé azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaszzerűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Bohus, Géza (szül. 1880 Dunaszerdahely) Dunaszerdahelyi jegyző, aki az iskoláit Dunaszerdahelyen és Pozsonyban végezte. Dunaszerdahelyen volt jegyzőgyakornok, majd segédjegyző, 1904-től adóügyi jegyző. 1911-től Nemesabony vezető jegyzője. 1925-ben nyugdíjba vonult. 1938.11.10. vezető jegyző lett Dunaszerdahelyen 1945-ig; a Magyar Párt tagja; az evangélikus egyházközség felügyelője; a Protestáns Kör elnöke. 1941: Dunaszerdahely város képviselőjében részese volt a Dunaszerdahelyet elkerülő főút tervének elkészítésének és a „15. sz. Győr–Galánta állami közút 32+756-38+037 szakszának kiépítését megelőző helyszíni bejárásnak” 1941. december 19-én.

Bohus, Zoltán (szül. 1932.11.06.) 1963: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Egészségügyi Intézetben (azaz kórházban) működő kommunista pártalapszervezet elnöke; 1969–1984 között: a Nemzeti Front Járási Bizottságának titkára; 1974: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság Tanácsa tagja; 1980: a dunaszerdahelyi Járási Béketanács alelnöke. Dunaszerdahelyi lakos, 1954: kommunista párttag.

Bokor, Ferenc 1949: neve a „Bokor Ferenc és Hentz Zoltán és társai” fedőnevű perben merült fel, amelynek során 1949 tavaszán olyan szlovákiai magyar egyházi személyek és laikusok tömeges letartóztatása történt, akik valamilyen módon kapcsolatba kerültek Mindszentyvel. A pernek köze volt Vizváry Lászlóhoz.

Bokor, ? 1957: neve egy dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottsági dokumentumban fordul elő, amelyben a HNB elnöke 28 személyt hívott egyeztetésre 1957. február 3-ára a városi csatornázás kivitelezése ügyében.

Boncz, Gyula 1941: dunaszerdahelyi református egyháztag, 1943 tavaszán mint „harcban eltűntre” utalnak rá.

Boráros, Gejza 1961: családi házas építkezés céljából engedélyt kért és kapott Dunaszerdahelyen.

Borbély, János/Ján JUDr. (szül. 1927.01.01., megh. 1980.10.04.) 1977: a dunaszerdahelyi Járásbíróság elnöke; a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság Tanácsának tagja. Feltételezhetően azonos azzal a Ján Borbélyal, akit 1952. március 4-én bízott meg a szlovák kereskedelmi megbízott (tkp. miniszter) a dunaszerdahelyi kisipari egységek likvidátorságával.

Both, Alfréd/Alfred (szül. 1930.07.02.) 1949: neve mint munkás szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben.

Bozsó, Gézáné 1959: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Bögi, Géza (szül. 1921, megh. 1992) 1966–1982: dunaszerdahelyi református presbiter.

Bögi, Lajos (szül. 1903, megh. 1979) 1958–1979 között dunaszerdahelyi református presbiter, egyike a leghosszabb ideig szolgáló egyháztagoknak.

Brandl, Alexander/Sándor (szül. 1920.10.27., más adat szerint 1920.11.02.) 1949: neve mint kereskedő, üzletes (obchodník) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben. 1953.12.30.–1954 között: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság titkára (tajomník MNV DS), kommunista párttag. 1954.08.06.: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság Tanácsának a tagja (Rada MNV v DS), más forrásban „HNB-titkár” (MNV tajomník s. Alexander Brandl). Egy kádervélemény szerint a kommunista párttag Brandl valamikor 1954-ben a Fogyasztási Szövetkezetek Járási Szövetségének elnöke lett.

Brandl, Ferenc 1978: a dunaszerdahelyi Csallóközi Dal- és Táncegyüttes vezetője.

Branišová, Dana Ing. 1968: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság építési és helyi gazdálkodási szakosztályának önálló referense.

Brányik, György/Juraj (szül. 1949.08.22. Dióspatony) Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottsága titkára (tajomník OV KSS), a Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottság Elnökségének a tagja.

Brányik, Sándor A dunaszerdahelyi futball 100 évéről (1904–2004) szóló könyv társszerzője (Nap Kiadó, 2003).

Brányik, Sándorné 1983–1986: dunaszerdahelyi református egyháztag, presbiter.

Braun, Ignác 1943: „Nagyudvarnok községben Braun Ignác és társai tulajdonát képző búslaki ingatlanokra igénylést lehet beadni úgy tulajdon megszerzésére vagy haszonbérletre.”

Braxatoris, Alexander 1973-1977: a dunaszerdahelyi Csaplár Benedek Városi Művelődési Központ társ-építész; főtervező a pozsonyi ing. arch. Jozef Slíž építészmérnök, társai Eva Grébertová és Alexander Braxatoris.

Breuer, Alexander 1946-1947: nevével egy dunaszerdahelyi épületbontási kérvényben találkozunk.

Breuer, Salamon 1942: Breuer Alexander (Dunaszerdahelyi lakos, 2 k.h. 1107 n.öl, szántó és rét) és társa kárára egy úgynevezett „átengedésre kötelezettségi” iratot állítottak ki.

Brija, Ignác 1947: neve egy dunaszerdahelyi épületbontási határozatban fordul elő „Brija Ignác, Feldmár Jenő, Nagy István részére a volt zsidó imaház lebontására a piactéren”.

B. Sándor 1987: egy motorbicikli-baleset érintettje.

Bufla/Buflaová, Judit/Judita (szül. 1943.03.24.) az 1970-es években: egyike volt azon „kétlaki” JNB-képviselőknek, akik hivatalosan Dunaszerdahelyen indultak a „választásokon”, azonban a JNB-ben nem az aktuális lakóhelyüket, hanem egykori szülőfalujukat képviselték; Bufla Judit, aki Dunaszerdahelyen tanított, a JNB-választásokon Csilizradványt képviselte. 1974: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság tervbizottságának a tagja, dunaszerdahelyi lakos.

Buga, ? 1981 október: neve a dunaszerdahelyi városi Tanács előtt hangzott el, amikor az egyik városi képviselő felvetette a 13 éves Farkas Irénke esetét, aki gyereket szült, miközben a „társa”, egy bizonyos Buga, börtönbe került.

Bugár, Gabriel 1951: hadirokkant (voj. invalid), lakhelye Dunaszerdahely, Zelená ul. 705.

Bugár, Imre csallóközkürti születésű ezüstérmes olimpikon, Európa-bajnok diszkoszvető.

Bugár, Ladislav 1949 nyár: Dunaszerdahely Jesenský utcai járdájának pormentes felületűvé alakítását „egy meghirdetett versenytárgyaláson [...] Bugár Ladislav kőműves mester nyerte meg”.

Bugár, Štefan 1948: neve azokban a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság-beli építési bizottsága által jegyzett forrásokban szerepel, amelyekben megtárgyalták az Artur Szalatnai-Slatinský által készített dunaszerdahelyi városfejlesztési terveket. 1949 ősz: a dunaszerdahelyi Helyi Közigazgatási Bizottság tagja. Egy szlovák nyelvű forrás szerint Bugár Štefan 1949. szeptember 21-én a dunaszerdahelyi Helyi Közigazgatási Bizottság tagja Jozef Šmida (mint elnök), Jozef Ostrochovský, Pavol Strečok, Ľudovít Vaško, Lukáč Pohro[???], Pavol Horňák és Štefan Kochan mellett; a forrás szerint mindnyájan a kommunista párt tagjai voltak.

Bugár, Titus [I] (szül. 1876) 1949: neve mint munkás (robotník) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben.

Bugár, Titus/Titusz [II] (szül. 1893.07.08.) 1949: neve mint ács (tesár) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben.

Bugár, Vojtech 1961: családi házas építkezés céljából engedélyt kért és kapott Dunaszerdahelyen.

Bukviš, Jozef 1984: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság titkára (tajomník MsNV); feltételezhetően Bukviš Pavol/Pavel és Bukvišová Emilia fia.

Bukvišová, Emilia (szül. 1921, megh. 2010) 1983: a dunaszerdahelyi Statisztikai Hivatal dolgozója; feltételezhetően Bukviš Pavol/Pavel felesége.

Bukviš, Pavol/Pavel (szül. 1912 Velké Rovné okr. Bytča, megh. 1983) Kitüntették a szlovák nemzeti felkelésben való részvételért; szlovák nemzetiségű. 1946.12.01.–1949 között: rendőr Dunaszerdahelyen; 1949: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság dolgozója; 1968: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság dolgozója; feltételezhetően Bukviš Emilia férje, Bukviš Jozef apja.

Bulajcsik, Árpád Ing. a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság mezőgazdasági szakbizottságának tagja.

Bulajcsík, József 1971: a dunaszerdahelyi városi Plénum tagja.

Bulla, Herbert dunaszerdahelyi orvos, aki 1968 után elhagyta Csehszlovákiát („disszidált”).

Burger, Štefan dunaszerdahelyi asztalos, akitől egy 1952. június 16-i végzés alapján „megvonták az iparengedélyét”, és arra utasították, hogy „vállalkozását a határozat kézbesítése után 30 napon belül számolja fel”.

Buršik, Ján a Hadsereggel Együttműködők Szövetsége (Zväzarm) dunaszerdahelyi helyi szervezetének elnöke.

Buschitz/Büschitz 1943: a „dunaszerdahelyi illetőségű Buschitz és Breuer cég” egy föld- és házkisajátítási ügy részese volt Nagyudvarnokban. 1946: egy „Büschitz és Breuer Alexander nevére” kiállított szlovák nyelvű épületbontási kérvény és engedély fűződik a nevükhöz.

Buša, Juraj szlovák oktatási miniszter, több alkalommal járt Dunaszerdahelyen.

Büschitz, Albert Egy 1946-os jelentés Albert Büschitzet úgy említi, mint „a régi [*magyar*] rezsim által kivégzett csehszlovák állampolgárt”.

Büschitz, Edit Egy feltételezhetően 1949-re datálható forrás szerint a dunaszerdahelyi Járási Közigazgatási Bizottság kisajátítási eljárást kezdeményezett avégett, hogy a konkrétan megnevezett ingatlanokat kisajátíthassa „játéktér, sportstadion és nyilvános kert” céljából. A megjelölt parcellaszámok alapján az irat három magánszemélyt nevezett meg mint tulajdonosokat: Németh Dezsőt, Büschitz Editet, Büsitsch Emíliát, valamint egy társaságot, amelyet Büschitz Emil („Malinovský utca 208. alatti lakos”) képviselt. A forrás szerint a tulajdonosokat a hivatal többször kérte, „hogy a megnevezettek telkeiket megfelelő ellenszolgáltatás fejében adják át”, ám annak ellenére, hogy „a község az ajánlatot többször megismételte, egyezség a mai napig nem jött létre”.

Büschitz, Emil Egy feltételezhetően 1949-re datálható forrás szerint a dunaszerdahelyi Járási Közigazgatási Bizottság kisajátítási eljárást kezdeményezett avégett, hogy a konkrétan megnevezett ingatlanokat kisajátíthassa „játéktér, sportstadion és nyilvános kert” céljából. A megjelölt parcellaszámok alapján az irat három magánszemélyt nevezett meg mint tulajdonosokat: Németh Dezsőt, Büschitz Editet, Büsitsch Emíliát, valamint egy társaságot, amelyet Büschitz Emil („Malinovský utca 208. alatti lakos”) képviselt. A forrás szerint a tulajdonosokat a hivatal többször kérte, „hogy a megnevezettek telkeiket megfelelő ellenszolgáltatás fejében adják át”, ám annak ellenére, hogy „a község az ajánlatot többször megismételte, egyezség a mai napig nem jött létre”.

Büschitz, Emilia Egy feltételezhetően 1949-re datálható forrás szerint a dunaszerdahelyi Járási Közigazgatási Bizottság kisajátítási eljárást kezdeményezett avégett, hogy a konkrétan megnevezett ingatlanokat kisajátíthassa „játéktér, sportstadion és nyilvános kert” céljából. A megjelölt parcellaszámok alapján az irat három magánszemélyt nevezett meg mint tulajdonosokat: Németh Dezsőt, Büschitz Editet, Büsitsch Emíliát, valamint egy társaságot, amelyet Büschitz Emil („Malinovský utca 208. alatti lakos”) képviselt. A forrás szerint a tulajdonosokat a hivatal többször kérte, „hogy a megnevezettek telkeiket megfelelő ellenszolgáltatás fejében adják át”, ám annak ellenére, hogy „a község az ajánlatot többször megismételte, egyezség a mai napig nem jött létre”.

Büschitz, Leopold Az 1945 utáni Csehszlovákiában az ún. nemzeti gondnoksági projektek egyik példjaként Leopold Büschitz (és a Baumel-család) esete azt mutatja, hogy a gondnokságot a család életben maradt tagjai vették át illetve kapták meg.

Büschitz, ? 1946-1947: nevével egy dunaszerdahelyi épületbontási kérvényben találkozunk.

C, Č, CH, CZ

Cach, Jozef neve egy 1950-es dunaszerdahelyi épületbontási határozatban fordul elő: „bontási határozat Ižo Baumel, Jozef Cach, Vladimír Molnár és Ondrej Rác nevére”.

Cagaň, Michal az ŠtB dunaszerdahelyi csoportjának munkatársa; 1966 – 1971 között: „starší referent”.

Cerovský, Jozef/József (szül. 1926, megh. 2000 Sikabony) a Szocialista Ifjúsági Szövetség (SZISZ) dunaszerdahelyi városi szervezetének elnöke 1984.04.13-ig; Csomorová Mária férje.

Čaby, Irena 1964: egyike volt azoknak, akiket az 1964-es „választások” során Dunaszerdahelyen jelöltek a dunaszerdahelyi JNB-be.

Čech, Dr. 1949: mint a Nemzeti Újjáépítési Alap vezetője („Dr. Čech”) részese volt a dunaszerdahelyi Kázmér-vendéglő államosításának; a dunaszerdahelyi HNB vezetőivel (Šmida, Svarinský) Pozsonyban tárgyalt arról, hogy „a Hotel Partizánt a község meg akarja venni”.

Černan, Štefan (szül. 1919.08.10. Velké Rovné okr. Bytča) 1945.07.22.–1949 között: rendőr Dunaszerdahelyen (polic. stráž.); 1949: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság dolgozója.

Činčura, Ján [I] (szül. 1909.08.23., megh. 1974) 1949: neve mint hivatalnok (úradník) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben; felesége Činčura Júlia (szül. 1910); feltételezhetően Činčura Ján [II] apja.

Činčura, Ján [II] (szül. 1938, megh. 1986) hivatalnok családból származott. 1957: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság építési szakosztályának referense, majd annak vezetője. 1972 előtt: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság alelnöke (uvolnený podpredsa MsNV v DS). KSČ-tag; szlovák nemzetiségű, de minden valószínűség szerint tudott magyarul; feltételezhetően Činčura Ján [I] fia.

Činčura, Pavel (szül. 1945, megh. 2015.05-06. körül)

Čomor, Ľudovít 1959: neve egy ingatlankiszámlázási eljárás ügyében merül fel.

Colletto, Giorgio olasz vállalkozó, akinek része volt a dunaszerdahelyi termálfürdő egyik medencéje kiépítésében. A dunaszerdahelyi termálfürdőben 1974-ben adták át az egyik medenceújraépítést, a pévecével bélelt ún. olasz medencét, amit a Piscine Castiglione nevű mantovai cég épített, és az építés során az olasz tulajdonos, Giorgio Colletto is megfordult Dunaszerdahelyen.

Chyba, Maximilian (szül. 1906, megh. 1981 Sikabony) 1961: családi házas építkezés céljából engedélyt kért és kapott Dunaszerdahelyen vagy Sikabonyban; Takács Júlia férje.

Czapulics, J. 1955: a dunaszerdahelyi Tizenegy Éves Iskola tanára.

Czeglédi, Pál 1616–1626: Dunaszerdahely területén működő református prédikátor. Egy második világháború alatti, a dunaszerdahelyi reformátusok történetére visszatekintő jegyzőkönyv szerint Czeglédi Pált „1626 májusában tízéves szerdahelyi lelkipásztorkodás után pápai lelkésszé, majd 1641-ben a dunántuli egyházkerület püspökévé választották”.

Czéréne Pozsár, Erzsébet 1987: a Csallóközi Dal- és Táncegyüttest kapcsán újságcikket írt a generációkon átívelő kultúraátadásról.

Czirók, Dezső (szül. 1886, megh. 1966) tanító, kántor, 1941–1958: a dunaszerdahelyi református egyház kántora; feltételezhetően Czirók Dezsőné férje.

Czirók, Dezsőné 1958: dunaszerdahelyi református egyháztag; feltételezhetően Czirók Dezső felesége.

CS

Csaba, László Dr. 1945.01.25.–1945.02.21. dunaszerdahelyi járási főszolgabíró.

Csaby, Gyula 1971: a Cigányszövetség Dunaszerdahelyi Járási Bizottságának titkára.

Csala, Lajos 1977: pedagógus, a dunaszerdahelyi Járási Építési Vállalat (OSP) szakmunkásképző intézetének igazgatója.

Csaplár, Benedek (szül. 1821 Szerdahely-Újfalu, megh. 1906) piarista tudós, néprajzkutató, akadémikus.

Cséfalvai, Imre Dr. 1968: orvos, tagja volt annak a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottságon 1968. május 30-án megalakult 14 tagú ún. komisszióknak, amely elkezdte kidolgozni a „nemzeti bizottság akcióprogramját”.

Cséfalvai, Pál vállalkozó, a rendszerváltás után dunaszerdahelyi lakos; a dunaszerdahelyi forrásokban úgy bukkan fel, mint „Nyugatról visszatért itteni”, akit a Muzikant nevű ügynök az ŠtB megbízásából az I. főosztály vonalán megfigyelt.

Cséfalvai, Vince 1957: nevével egy dunaszerdahelyi épületbontási határozatban találkozunk, 1957. április 8-án Cséfalvai Vince kérte a Kistejedi (Nálepka) utca 571 sz. alatti „háza első részének” a lebontását (11 x 6 m) „biztonsági és gazdasági okokból”.

Cseh, József JUDr. dunaszerdahelyi jogász, ügyvéd.

Cseh, Ladislav 1961: családi házas építkezés céljából engedélyt kért és kapott Dunaszerdahelyen.

Cseh, Lajos 1964: dunaszerdahelyi református presbiter.

Cseh, Móricz (szül. 1919) Neve mint második világháborús katonahőse fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaszzerűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Cseh, Vince (szül. 1896, megh. 1980) 1958: dunaszerdahelyi református egyháztag, sikabonyi lakos.

Cseh, ? 1979: mérnök, Dunaszerdahely képviselőjében tagja volt a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság tervezési és pénzügyi bizottságának.

Csejtej, Erzsébet 1969: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság adminisztratív dolgozója.

Csejtej, Sándor (szül. 1918) Neve mint második világháborús katonahőse fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaszzerűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Csejtej, György 1984: a Szocialista Ifjúsági Szövetség (SZISZ) dunaszerdahelyi járási bizottságának elnöke.

Csejtej, Lászlóné 1982–1986: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Csémi, István 1971: az 1971-es „választásokon” a Nemzeti Front a Dunaszerdahelyi járás képviselőjében 6 főt jelölhetett a Kerületi Nemzeti Bizottságba: Ürge Károlyt, Jozef Šrámek mérnököt, Karol Viršik orvost, Farkas Máriát, Csémi Istvánt és Lépes Lászlót.

Csémi, József 1942: dunaszerdahelyi református harangozó, „cipészinas”.

Csiba, Lázárné 1943: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Csiba, Ondrej 1984: a Szocialista Ifjúsági Szövetség (SZISZ) dunaszerdahelyi járási bizottságának titkára.

Csiba, Pál 1941: dunaszerdahelyi református presbiter.

Csibrai, Štefan 1984: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság tervezési szakosztályának vezetője.

Csibrei, Dénes neve úgy merül fel a forrásokban, hogy a második világháború alatt Pöör József dunaszerdahelyi református lelkész átvállalta Csibrei Dénes „gimnáziumi tanuló tandíját”.

Csibrei, Dénesné 1942: dunaszerdahelyi (talán sikabonyi) református egyháztag.

Csibrei, Imre (szül. 1906, megh. 1945 Sikabony) sikabonyi illetőségű második világháborús katonahős („II. v.h.-ban elesett édesapánk”), neve rajta van a Sikabonyi temetőben található hősi emlékművön; Antalics Ágnes férje.

Csibrei, István (szül. 1910, megh. 1987 Sikabony) 1942: a második világháború alatt a dunaszerdahelyi futballcsapat meghatározó játékosa; Csibre János testvére.

Csibrei, János 1942: a második világháború alatt a dunaszerdahelyi futballcsapat meghatározó játékosa; Csibre István testvére.

Csibrei, Rozália (szül. 1930, megh. 2010 Dunaszerdahely) Szalatnay József/Jozef felesége.

Csibrey, Ján neve a dunaszerdahelyi Vénus konspirált lakás kapcsán merül fel: 1974. január 15-i dátummal a dunaszerdahelyi VNB helyi gazdálkodási és kereskedemi szakosztálya (Novák Július aláírásával) egy határozattal kiutalt a Nemzetbiztonsági Testület Dunaszerdahelyi Részlege számára „egy üzemi helyiséget a Dukla téren található 359. számú objektum I. emeletén, Ján Csibrey korábbi lakásában – konyha”; feltételezhetően azonos Csibrei Jánossal.

Csibrey, Zsuzsanna 1981: tagja volt a dunaszerdahelyi városi Tanácsban létrehozott cigánykomisszióknak.

Csicsai, Vojtech neve egy Dunaszerdahelyre vonatkozó titkosszolgálati anyagban bukkan fel; „Reg. č. 25825. Vojtech Csicsai: 1948.07.29.”

Csóka, Károly 1977: a Csehszlovák Autóközlekedési Vállalat (ČSAD) dunaszerdahelyi üzemének személyszállítási részlegvezetője.

Csóka, Klára 1987: a Csemadok dunaszerdahelyi városi elnöke.

Csóka, Vojtech 1936–1938: járási bírósági elnök, a dunaszerdahelyi Járásbíróság vezetője (prednosta okresného súdu).

Csomor, Lajos [I] (szül. 1926.05.26.) 1961: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság iskola- és kultúrügyi szakosztályának vezetője. 1968: tagja volt annak a Dunaszerdahelyi VNB-n 1968. május 30-án megalakult 14 tagú ún. komisszióknak, amely elkezdte kidolgozni a „nemzeti bizottság akcióprogramját”.

Csomor, Lajos [II] 1941–1970: dunaszerdahelyi református presbiter; feltételezhetően Csomor Lajosné férje.

Csomor, Lajosné 1941: dunaszerdahelyi református egyháztag; feltételezhetően Csomor Lajos [II] felesége.

Csomor, László a dunaszerdahelyi Vajanský utcai Kilencéves Alapiskola igazgatója.

Csomor, Rezső/Rudolf (szül. 1917, megh. 1975) 1958–1975: dunaszerdahelyi református egyháztag, hosszú ideig presbiter; feltételezhetően Csomor Rezsőné férje.

Csomor, Rezsőné 1958: dunaszerdahelyi református egyháztag; feltételezhetően Csomor Rezső felesége.

Csomor, Zoltán (szül. 1924) Neve mint második világháborús katonahőse fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaszzerűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Csonga, Ernő 1968: tagja volt annak a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottságnak 1968. május 30-án megalakult 14 tagú ún. komisszióknak, amely elkezdte kidolgozni a „nemzeti bizottság akcióprogramját”.

Csongár-fivérek 1944 vagy 1945: a Első Csallóközi Lenipari Kft. vagy Első Csallóközi Len- és Kenderfeldolgozó Üzem vezetői; „A céget a második világháború alatt alapította egy

részvénytársaság; a részvényesek többsége helyi lakos volt, a társaság élén pedig a Csongár-fivérek álltak.”

Csörgő, Zsuzsa festőművész, jellemzőek a Csallóköz természeti tájait megörökítő festményei.

Csudai, Sándor déméndi római katolikus plébános, akinek a nevével Ludvik titkosszolgálati személy történetében találkozunk mint akit Ludvik egy időben megfigyelt.

Csukás, Zsigmond református lelkész. 1966.12.18.–1987.01.28. között Somorjáról bejárva mint adminisztratív lelkész szolgálta a dunaszerdahelyi református gyülekezetet. A dunaszerdahelyi gyülekezet jegyzőkönyvei alapján a gyülekezet egyes tagjai időnként az elégedetlenségüket fejezték ki Csukás tiszteletessel szemben. Kérték tőle, hogy „nevezzen ki az esperes egy önálló lelkészt, aki szívén viseli a gyülekezet sorsát”, mintha Csukás ezt nem vagy csak mértékkel tette volna meg. Egyeseknek a Csukással való elégedetlenségét jelezte a presbiterek viszonylag gyakori elmaradása a presbiteri gyűlésekről, továbbá olyan apróbb konfliktusok, mint pl. a Kulacs utcai ház renoválása, aminek kapcsán a lelkész lustasággal vádolta a gyülekezetet.

D, Ď

Dakó, Sándor dunaszerdahelyi vállalkozó, 2014-2024 között városi képviselő.

Dallos, Ladislav pplk. alezredes, a dunaszerdahelyi Járási Katonai Parancsnokság főnöke.

Danihel, Imrich MUDr. orvos, 1961: a dunaszerdahelyi kórház sebészeti osztályának főorvosa; 1961: családi házas építkezés céljából engedélyt kért és kapott Dunaszerdahelyen.

Danis, Vince 1971: a Cigányszövetség Dunaszerdahelyi Járási Bizottságának elnöke.

Deák, András/Ondrej kapitán, százados (szül. 1932.06.09.) hivatásos katona, több katonai kitüntetés birtokosa, a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság szakosztályvezetője. 1953: hivatásos katonaként határőr Medvén. 1966.05.01.–1972.03.07. között: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság munkaerővel foglalkozó szakosztály vezetője. Egy róla készült 1972-es kádervélemény szerint „következetes és nagyon szilárd támogatója a marxizmus-leninizmusnak”. 1982: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság szakosztályvezetője.

Décsy, Gyula 1941–1966: dunaszerdahelyi református presbiter; Fuchs Julianna férje.

Décsy, József 1941: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Décsy, Pál 1941: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Denzig, Mór 1943: Denzig Mór és neje Prucht Ella, pozsonyi lakosok, szántóföld-tulajdonosként érintettek voltak Sikabony beltelkében a tulajdonuk „átengedése” ügyében.

Derzsi, István (szül. 1916) Neve mint második világháborús katonahősé fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaszerűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Derzsi, Michal (szül. 1888.08.10. Nyékvárkony) 1929: utcaseprő Dunaszerdahelyen (zamietač ulíc od 1929); 1949: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság dolgozója.

Deslei, Vilmos Dr. dunaszerdahelyi római katolikus plébános, aki egyike volt azoknak a személyeknek, akik 1945 után nyilvánosan szót emeltek a felvidéki magyarok háború utáni hányattatásai ellen, és 1945 nyarától kezdődően rendszeresen tájékoztatták, tudósították Mindszenty Józsefet a felvidéki magyarok sorsáról. (Bukovszky 2016: 123)

Deutelbaum, Emil 1944: Deutelbaum Emil és neje, Engel Jolán neve mint tulajdonos említődik bizonyos nagyudvarnoki ingatlan ügyekben (szántó, rét).

Dobler, Kálmán 1942: dunaszerdahelyi bankigazgató; 1942.10.11-én jelen volt Pöör József református lelkész ünnepélyes beiktatásán a dunaszerdahelyi evangélikus templomban.

Dobre, Lajos 1958: dunaszerdahelyi lakos.

Dóka, Sándor 1941–1942: dunaszerdahelyi járási főszolgabíró; 1942.10.11-én jelen volt Pöör József református lelkész ünnepélyes beiktatásán a dunaszerdahelyi evangélikus templomban.

Dóka, Viliam Dr. 1960: a dunaszerdahelyi járási kórház első igazgatója.

Donáth, István 1958: dunaszerdahelyi református egyháztags.

Đord'ai, Pavel/Pavol (szül. 1925, megh. 1981.03.08) a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottságon a mezőgazdasági szakbizottság vezetője; beszélt magyarul és oroszul; kommunista párttag.

Dorušák, Ladislav (szül. 1923.06.15.) 1949: neve mint római katolikus „káplán” (kaplan) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben.

Dömény, Géza JUDr. ügyész Dunaszerdahelyen.

Drábek, Dénes 1971 nyarán: Drábek Dénes mellett érvelt a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság Pléniumában, hogy rendbe kellene tenni a sikabonyi temetőt, benne a „régiorosz” temetőrésszel.

Drenyovszky, Károly 1968: a dunaszerdahelyi Kulacs étterem és borozóban előben zenélt a Volner-kvartett tagjaként: Volner Tibor, Drenyovszky Károly, Gútay Ferenc és Tóbl György.

Dudás, Kálmán (szül. 1934.12.02. Csata, Szlovákia) Regionális kommunista politikus. A Pozsonyi Pedagógiai Főiskolán szerzett tanítói oklevelet. 1970-ig tanítónak dolgozott Nagymagyaron, majd a Somorjai Magyar Középiskola igazgatója lett. Tagja volt Szlovákia Kommunista Pártja (SZKP) Somorjai Városi Pártbizottságának.

1970: az SZKP Dunaszerdahelyi Járási Bizottsága ideológiai osztályának a dolgozója.

1971: az SZKP Pozsonyi Központi Bizottságának a dolgozója.

1978: az SZKP Nyugat-szlovákiai Kerületi Bizottságának a dolgozója.

1981: pártinstruktor, majd 1981-ben politikai iskolát végzett Moszkvában.

1981-től a Dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság elnöke.

1981-től az SZKP Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottság Elnökségének a tagja.

1981-től az SZKP Nyugat-szlovákiai Kerületi Nemzeti Bizottság Elnökségének a tagja.

1988: Dudás Kálmán az SZKP 1988.04.16–17-i dunaszerdahelyi járási pártkonferenciáján az SZKP Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottság vezető titkára lett; egyúttal 1988-tól az SZKP Központi Bizottságának (ÚV KSS) a tagja is volt.

Dudás/Dudáš, László/Ladislav 1968: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság belügyi és szervezési szakosztályának vezetője; 1980: a dunaszerdahelyi VNB belügyi szakbizottság vezetője.

Dudás, Pál 1966-tól: a dunaszerdahelyi hulladékgyűjtő (n.p. Zberné suroviny) vezetője.

Dudík, Ján 1972: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság építési bizottságának a vezetője.

Dukes/Dukesz, Arnold (szül. 1878, Galgóc, másik adat szerint 1885.12.12.) Vállalkozó és ingatlantulajdonos Dunaszerdahelyen. 1938 után a magyar idők alatt burgonyakeményítő gyárat üzemeltetett Dunaszerdahelyen. 1939: Dukes és Hercog: „Holub József maradékbirtokos bérlői, dunaszerdahelyi lakosok.” 1941–1944 folyamán a dunaszerdahelyi református gyülekezet presbitériumának több ingatlanügye volt Dukes Arnolddal. 1949: neve

mint gazda, gazdálkodó (hosp.) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben. 1952.07.31.: „Földbirtokos, idegenben tartózkodik [...] lakh. Dunaszerdahely 202 szám.”

Đuriš, Ján (szül. 1915.09.30.) 1949: neve mint „Szlovákia Kommunista Pártjának titkára” (taj. KSS) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben.

Đurmek, Emil dunaszerdahelyi asztalos; 1947. december: bizottsági tagként jelen volt a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság építési bizottság azon tárgyalásán, amelyen a községnek az Artur Slatinský által készített településrendezési tervének első vázlatát beszélték meg. Egyike volt azon dunaszerdahelyi vállalkozóknak, akiktől 1952. június 16-i végzés alapján „megvonták az iparengedélyét”, és arra utasították, hogy „vállalkozását a határozat kézbesítése után 30 napon belül számolja fel”.

Đurmek, Jozef 1946: a dunaszerdahelyi Helyi Közigazgatási Bizottság (MSK) tagja Jozef Šmida elnöksége alatt.

Dvorský–Koreň bizottság: Antal András dunaszerdahelyi krónikás említi a „Koreň-Dvorský bizottságot” mint a Dunaszerdahelyen működő helyi áttelepítő bizottságot.

Dvouletá, Sidonia (szül. 1900.10.19. Nové Mesto nad Váhom) 1947.10.01. szülésznő, bába Dunaszerdahelyen (pôr. asis. od 1947.10.01.); 1949: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság dolgozója.

Dzurilla, Ján (szül. 1923.11.09.) 1949: neve mint munkás szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben.

E, É

Écsi, Iлона 1971: tanítónő, aki (Gyurcsík József, Nyári István, Miklós István, Ferencei István mellett) tagja volt a dunaszerdahelyi kommunista járási pártbizottság elnökségének.

Egri, Lajos 1941: dunaszerdahelyi református pópresbiter.

Egry, Zoltán 1970–1971: dunaszerdahelyi református presbiter.

Egry, Zoltánné 1958: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Egyházi, Csaba 1982–2023: dunaszerdahelyi református egyháztag, presbiter, gondnok; Egyházi Endre és Egyházi Mária fia.

Egyházi, Endre 1965: dunaszerdahelyi református presbiter; Egyházi Mária férje, Egyházi Csaba apja.

Egyházi, Mária 1989: dunaszerdahelyi református egyháztag; Egyházi Endre felesége, Egyházi Csaba anyja.

Elek, Sándor 1942: „volt dunaszerdahelyi lakos”, dunaszerdahelyi református egyháztag.

Endre, László 1945: egy magyar nyelvű forrás Endre Lászlót „a hadműveleti területek polgári közigazgatásért felelős vezetőjének” nevezi.

Engel, Alfréd szerzője A dunaszerdahelyi zsidó hitközség emlékkönyve című könyvnek (1995), amely számos emlékeket őrzött meg Dunaszerdahely múltjáról.

Engel, Jolán 1944: Deutelbaum Emil és neje, Engel Jolán neve mint tulajdonos említődik bizonyos nagyudvarnoki ingatlan ügyekben (szántó, rét).

Engel, Michal/Mihály a Dunaszerdahelyi Vendéglátó és Gazdálkodó Kombinát első igazgatója; élt a Szovjetunióban, állítólag Leninnel is találkozott.

Engel, Ondrej 1980: neve a forrásokban úgy merül fel, hogy a Kulacs utcában egy bizonyos Engel O. panaszkodott egy bizonyos Bekeovára „disznótartás miatt”.

Erényi, Margit dr. kisudvarnoki tanítónő; a második világháború alatt személyes konfliktusa volt a nagyudvarnoki jegyzővel, Novatius Vilmossal.

Erényi, Mihály mérnök, a dunaszerdahelyi cukorgyár agronómusa, 1968-as emigráns.

Erős, Lajos 1980: buszvezető, a dunaszerdahelyi autóbusz-vállalat munkása, 1981-ben nyilvánosan szóvá tette az autóbusz-közlekedés tarthatatlan állapotait.

Érsek, Erzsébet (szül. 1936) 1968: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság dolgozója, anyakönyvvezetője; magyar nemzetiségű kommunista párttag.

Érsek, György Neve úgy merül fel a sajtóban, mint aki több évnyi szünet után 1969-ben újjáélesztett a Szuchy M. Emil által Híd néven alapított dunaszerdahelyi irodalmi színpadot.

Érsek, Jolán 1942: „dunaszerdahelyi első osztályos polgári iskolai tanuló”.

Érsek, Rezső 1978: a dunaszerdahelyi önkéntes tűzoltószervezet elnöke.

Érsek, Rezsóné 1943–1959: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Érsek, Rudolf [I] 1981: tagja volt a dunaszerdahelyi városi Tanácsban létrehozott cigánykomisszióknak; feltételezhetően Érsek, Rudolf [II] rokona.

Érsek, Rudolf [III] „Rezsi” (szül. 1954) 1979: Dunaszerdahelyen egy hattagú gyermek énekkar állt össze Ágh Tibor és Érsek Rudolf vezetésével; 2024: dunaszerdahelyi zenész, a Szent György kórus karvezetője; feltételezhetően Érsek, Rudolf [III] rokona.

F

Farkas, Alexander 1959: neve úgy merül fel, hogy ő és a neje egy ingatlankiszajátítási eljárás során jogi konfliktusra került a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottsággal; feltételezhetően azonos Farkas Sándorral.

Farkas, Etel 1943: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Farkas, Irénke 1981 október: neve a dunaszerdahelyi városi Tanács gyűlésén hangozott el, amikor az egyik városi képviselő felvetette „a 13 éves Farkas Irénke esetét, aki gyereket szült, miközben a társa börtönbe került”.

Farkas, Károlyné 1941: dunaszerdahelyi református egyháztag, 1941-ben özvegyként utalnak rá.

Farkas, Mária (szül. 1932.08.25.) a dunaszerdahelyi Járási Közszolgáltatási Vállalat káderosztályának a vezetője; a Szlovákiai Nőszövetség Központi Bizottságának tagja; a Jednota Fogyasztási Szövetkezet Felügyelőtanácsának az elnöke. 1971: az 1971-es „választásokon” a Nemzeti Front a Dunaszerdahelyi járás képviselőjében 6 főt jelölhetett a Kerületi Nemzeti Bizottságba: Ürge Károlyt, Jozef Šrámek mérnököt, Karol Viršik orvost, Farkas Máriát, Csémi Istvánt és Lépes Lászlót.

Farkas, Miklós 1945: dunaszerdahelyi református segédlelkész.

Farkas, Sándor (megh. 1971) Dunaszerdahelyi református presbiter, hosszú ideig helyettes gondnok és jegyző, jegyzőkönyvvezető. 1941 és 1958.11.24. között a gyülekezet gondnoka. 1958-ig ő őrizte a református gyülekezet jegyzőkönyveit és pecsétjét. Feltételezhetően Farkas Zsigmondné fia; lehetséges, hogy azonos Farkas Alexanderrel.

Farkas, Zsigmondné (szül. Vargha Jolán) Dunaszerdahelyi református egyháztag, az 1941-ben önállósodott dunaszerdahelyi református gyülekezet jelentős adományozója; feltételezhetően

Farkas Sándor református gondok anyja. A második világháború idején Farkas Zsigmondné a Kulacs (akkor Šverma) utcai házát örökül hagyta a református gyülekezet részére azzal a kikötéssel, hogy azt csak templomépítés céljára lehet eladni, és az árát a templomépítésbe kell fektetni. 1941-ben létrehozott egy pénzalapot (betétkönyvet), valamint a Kulacs utcai házát a református gyülekezetre hagyta örökségül, mindkettőt annak érdekében, hogy a gyülekezet idővel templomot tudjon építeni. Mivel a dunaszerdahelyi reformátusok 1941-ig a hodosi gyülekezet leányegyházközsége voltak, majd 1941-ben anya-egyházközségi státuszt nyertek, ezért a hodosi és az alakuló dunaszerdahelyi református gyülekezet 1941.07.20-án kötött egyezsége alapján a következő megállapodás köttetett: „A nemeshodosi ref. egyház presbiteriuma a kezelésében álló özv. Farkas Zsigmondné sz. Vargha Jolán-féle alapítvány ingatlanát és tőkéjét átadja a fiókegyház presbiteriumának, amely erkölcsi testület azokat átveszi és alapítványozó rendelkezései szerint felelőség mellett kezeli.” A dunaszerdahelyi református gyülekezet jegyzőkönyvei szerint 1966-ban került sor arra, hogy „sikerült kieszközölni, hogy gyülekezeti otthon céljára használatba vegyünk” a Kulacs utcai ingatlant. A presbiteri jegyzőkönyvek szerint a házingatlan telekkönyvi bejegyzése 1972 körül történt meg. A Farkas Zsigmondné-féle Kulacs utcai házat az 1989-es rendszerváltás után id. Görözdí Miklós és felesége vették meg.

Fehér, Gábor a két világháború közti időszakból tapasztalatokkal rendelkező kommunista pártember. 1949-től: Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottságának a titkára; 1958-tól: a dunaszerdahelyi Járási Építési Vállalat (OSP) káderese; 1960-tól: a dunaszerdahelyi Járási Építési Vállalat kommunista pártalapszervezetének az elnöke.

Fehér, Ludovít 1961: családi házas építkezés céljából kért és kapott engedélyt Dunaszerdahelyen.

Fekete, František 1961: családi házas építkezés céljából kért és kapott engedélyt Dunaszerdahelyen.

Fél, Miklós (szül. 1925) 1964: a Csemadok Dunaszerdahelyi Járási Bizottságának a titkára; 1977: a dunaszerdahelyi Járási Lakásépítő Szövetkezet elnöke; 1980: a dunaszerdahelyi Járási Béketenács (OMR) elnöke; 1984: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság képviselője.

Feldmár, Jenő/Eugen (szül. 1912.10.15.) Egy 1972-es titkosszolgálati jelentés szerint: „Dunaszerdahelyi lakos, a Jednota hivatalnok, a dunaszerdahelyi zsidó hitközség (ŽNO) elnöke, aki személyes és levélkapcsolatokat tart fent Izraelbe.”

Ferencei, István/Štefan (szül. 1925.05.21. Vágsellye, megh. 2001 Dunaszerdahely) Kommunista pártember. Az 1940-es években Budapesten villanyszerelő és Magyar Kommunista Pártja-tag. A második világháború után Pozsonyban és Prágában végzett politikai iskolákat, majd Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottságának a dolgozója lett. 1963–1978 között: Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottságának a vezető titkára (vedúci tajomník OV KSS), egyúttal Szlovákia Kommunista Pártja Központi Bizottságának a tagja (ÚV KSS). 1978.03.23-án kinevezték a Szlovák Népi Ellenőrző Bizottság elnökévé miniszteri beosztásban, az 1989-es rendszerváltás ebben a pozícióban érte. Ferenceiová Anna férje, feltételezhetően Ferencei Mihály (szül. 1882, megh. 1963) fia.

Ferencei, Dušan (szül. 1946) Ferencei István és Ferenceiová Anna fia.

Ferencei, Mihály (szül. 1882, megh. 1963) feltételezhetően Ferencei István/Štefan apja.

Ferenceiová, Anna/Anka (szül. 1924, megh. 1990 Dunaszerdahely) reginális kommunista politikusnő. Egyszerű munkáscsalád gyermeke; partizán a szlovák nemzeti felkelés során; több állami kitüntetés birtokosa, köztük katonai kitüntetések is. Ferencei István felesége, akivel egy közös gyermekük született 1946-ban (Ferencei Dušan). Kommunista párttag, szlovák nemzetiségű, de a jelek szerint nemcsak oroszul, hanem magyarul is tudott. 1962: kommunista esti iskolát végzett; az 1970-es években a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság szervezési szakosztályának a vezetője. 1981–1984 között: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság alelnöke; 1984: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság városi képviselője; a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság közellátási és idegenforgalmi szakbizottságának a vezetője. Ferenceiová a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság Plénumán nagyon aktív volt, felszólalt szinte az összes Plénumon, kérdezett, kritizált és nyíltan felelősségre vont. Befolyásának mértékét jelzi, hogy a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság szervezési szakosztálya vezetőjeként, amolyan egyszemélyes káderosztályként, ő volt az, aki egy bizonyos időszakban politikailag értékelte a Dunaszerdahelyi járás nemzeti bizottságai elnökeinek a munkáját. 1966-ban ezt a munkát még Miklós István JNB-elnök végezte, 1967-ben viszont már Ferenceiová írta a káderjelentéseket, és 1971-ben is ő volt a járási szintű jelentéstevő.

Ferenčík, Gašpar MUDr. orvos (szül. 1921.07.17.) 1960-as évek: nevével egy dunaszerdahelyi illetőségű titkosszolgálati személy, MUDr. X megfigyeltjei között találkozunk. Egy 1972-es titkosszolgálati jelentés szerint: pozsonyi lakos, aki átmenetileg Dunaszerdahelyen lakik, a dunaszerdahelyi kórház sebészeti osztályának főorvosa, aki „bizalmas körben jobboldali opportunistá és szovjetellenes politikai nézeteket szokott hangoztatni”.

Florián, György 1941: mint „műszaki tanácsos” részese volt a Dunaszerdahelyet elkerülő főút terve elkészítésének és a „15. sz. Győr–Galánta állami közút 32+756-38+037 szakaszának kiépítését megelőző helyszíni bejárásnak”.

Florians, František 1962: a Járási Építési Vállalat 68 éves tervezőmérnöke 1962 májusában a dunaszerdahelyi JNB építési osztályától azt kérte, hogy „mivel *Pozsonyból naponta utazom* Dunaszerdahelyre, ami árt az egészségemnek, arra kérem a JNB-t, engedélyezze, hogy három napot otthon Pozsonyban, hármat pedig Szerdahelyen dolgozhassak.”

Fodor, László/Ladislav 1969: a dunaszerdahelyi Számítógépes Üzem „projektánsa”.

Fodor, Sándor/Alexander (szül. 1913.05.25. Galánta/Nagylúcs) 1943: a magyar királyi hadseregben volt szanitéc (zberač ranených), majd német fogságba esett, onnan tért haza szülőfalujába, a Szerdahely melletti Nagylúcsra. 1946-ban a szülőfalujában kezdett gazdálkodni, majd az 1948-as kommunista fordulat után belépett a kommunista pártba. Talán mezőgazdasági főiskolára is járt, de azt nem fejezte be. 1949–1954 között: Šmida komisszár mellett Fodor Sándor három évig a dunaszerdahelyi Helyi Közigazgatási Bizottság alelnöke volt. 1950–1952 között: a Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottsága elnöke. 1952: egy mezőgazdasági gépállomás (STS stanica) „politika dolgozója”. 1952–1960 között: Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottsága elnökségének a tagja (člen predsedníctva OV KSS). 1954–1960 között: a Dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság alelnöke, más forrás szerint elnöke. 1962 előtt: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság egészségügyi bizottságának a tagja. 1962–1971 decembere között: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság építési bizottságának/szakosztályának elnöke (predseda komisie výstavby). 1964: a kommunista párt Dunaszerdahelyi járási revíziós bizottságának a tagja (OKRK KSS). 1964: amikor Dunaszerdahely városában 8 főt jelöltek a JNB-beli

„választásokra”, az egyik jelölt Fodor Sándor volt. 1971-től: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság alelnöke, és Szlovákia Kommunista Pártja dunaszerdahelyi városi pártbizottságának a tagja. 1974-ben a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság Plénumában személyes feladatul kapta a dunaszerdahelyi termálfürdő építésének az elősegítését. Fodor Sándor a szocializmus egyik szürke eminenciása volt a Dunaszerdahelyi járásban és a városban. 1948-ban a Dunaszerdahelyi Nemzeti Front ún. akcióbizottságának a titkára volt, azaz ráhatása volt arra, hogyan alakult a helyzet 1948 február után a járásban. Befolyásos emberként tagja volt a (járási) ellenőrző és revíziós bizottságnak: előbb csak a tagja, majd miután 1968-ban „helyesen tudott tájékozódni a nehéz, kritikus években, és elutasított minden rosszat, ami a marxista-leninista tanokkal ellentétben volt”, annak alelnöke lett. Párthűségét jelzi, hogy Fodor egy sor állami kitüntetéssel büszkélkedhetett: tulajdonosa volt a Gottwald-plakettnek (1971), 1972-ben pedig az egyik legmagasabb akkori állami kitüntetésre, a Munka érdemrendre terjesztették fel. A Csallóköz folyóirat 1978-ban mint „nyugdíjasról” írt róla (Fodor 1978-ban 65 éves volt). A korszak nagy részében Dunaszerdahelyen lakott a Štefánik utca 1. szám alatt.

Fodor, Štefan (szül. 1909.12.22.) 1949: neve mint munkás szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben.

Fónod, István 1941–1944: dunaszerdahelyi református presbiter; feltételezhetően Fónod Istvánné férje.

Fónod, Istvánné 1941: dunaszerdahelyi református egyháztag; feltételezhetően Fónod István felesége.

Forgacs, Oskár neve egy Dunaszerdahelyre vonatkozó titkosszolgálati anyagban bukkan fel; „Reg. č. 09226. Oskár Forgacs: 1919.01.09.”

Fóthy, Ferenc 1977: a dunaszerdahelyi Gorkij utcai tanonciskola igazgatója.

Földesi, János 1942: „Földesi János dunaszerdahelyi lakos, róm. kath. vallású gimn. tanuló a református egyháztagok sorába való felvételét kéri.”

Földes, Július dr. 1945: „Dr. Július Földes ügyvédi irodája” a második világháború végén csehszlovák nemzeti, azaz állami gondnokság alá került.

Frankl, Vilmosné (szül. Dukas Edit) 1944: egy tulajdonjogi kisajátítás részese Nagyudvarnokban. Egy magyar nyelvű forrásban 1944. március 30-án bizonyos „zsidó ingatlanok ügyében” bizonyos haszonbérlok a magyar földművelési miniszterhez fordultak azzal a kéréssel, hogy „a Wosner és Braun féle zsidó ingatlanokból [...] részünkre haszonbérletet adni méltóztassék” [...] Tudomásunk szerint az Országos Földhitelezet a nyilvánosság kizárásával sőt előljárási tudta nélkül haszonbérbe adta az ingatlant Frankl Vilmosné szül. Dukas Edit dunaszerdahelyi [...] egyénnek.”

Frankó, György 1963 novemberétől vezette a dunaszerdahelyi városi-járási könyvtárat, majd 1968 nyarán Angliába utazott és disszidált.

Frťala, Elemír 1989: a dunaszerdahelyi Vendéglátó és Gazdálkodó Kombinát főkönyvelője, futballista.

Fuchs, Julianna 1942: dunaszerdahelyi református egyháztag, Décsy Gyula felesége.

Fuchs, Károlyné 1941: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Fucker, Teodor MUDr. (szül. 1934.11.29.) fogorvos; 1987: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Egészségügyi Intézet (kórház) igazgatója.

G

Gaál, Dezső 1942–1944: dunaszerdahelyi református presbiter, 1944 nyarán lemondott a funkciójáról.

Gábris püspök Neve egy titkosszolgálati iratban fordul elő; Elegáns Peter megfigyelt paptársai között kerül szóba Simon Rudolf bósi katolikus pap, aki azért érdekelte az ŠtB-t, mert Simon egyrészt az 1968–1969-es reformidőszakban „Alexander Dubček támogatója volt”, másrészt jó kapcsolatokat ápolt Gábris nagyszombati püspökkel.

Gálffy, Béla (szül. 1906 Bögölypatony, megh. 1983) 1971–1983: kántortanító, dunaszerdahelyi református presbiter, 1983: egyházmegyei gondnok. „Kántortanító, hosszabb ideig Jókán és Dunatőkésen, egy ideig a dunaszerdahelyi gimnázium tanára. Négy lánya volt, az egyik férje Harna István, az 1. Dzurinda-kormány építésügyi és régiófejlesztési minisztere.”

Gálffy, Károly sikabonyi lakos; 1937-ben: az Egyesült Magyar Párt elnöke Nagyudvarnokban. 1942–1943: a Magyar Parasztszövetség helyi szervezetének megszervezésekor kapcsolatban állt Nagy Ferencel és Kovács Bélával; a Magyar Parasztszövetség sikabonyi szervezetének 1943.03.01. hatállyal való megalakulása után Gálffy Károly volt a szervezet jegyzője és választmányi tagja. Gálffy Károly közéleti szerepvállalása eredményeként a parasztszövetség sikabonyi képviselői kapcsolatba kerültek a magyar kisgazdamozgalom két prominensével, Nagy Ferencel, a Kisgazdák országos elnökével, országgyűlési képviselővel, és Kovács Bélával, a Kisgazdák országos főtitkárával. Gálffyt nagy valószínűséggel személyesen is találkoztak velük a Magyar Parasztszövetség Komárom vármegyei választmányának 1943. április 4-i ülésén, melyet Komáromban tartottak. Gálffy Károly és Nagy László Nagy Ferencel és Kovács Bélával való kapcsolata és levelezése egészen addig tartott, amíg Nagy Ferenc (valamikor 1943 novembere és 1944 áprilisa között) arról tájékoztatta a helyi szervezeteket, hogy lemondott az országos elnöki tisztségről.

Gálffy, Zoltán (szül. Dióspatony, megh. 2008 Sikabony) pék; 1982: dunaszerdahelyi református presbiter.

Gálik, Gábor 1949: Gálik Gábor „adóhivatali dolgozó” a Dunaszerdahely 470 szám alatti ház, pontosabban az abban való lakhatás joga miatt keveredett konfliktusba Korda Emillel, „a JNB pénzügyi referensével”. Egy másik forrásban „Dr. Gálik” a Kerületi Nemzeti Bizottság pénzügyi előadójának képviselőjében állított ki egy határozatot 1951 augusztusában.

Gallaš, Emil neve egy Dunaszerdahelyre vonatkozó titkosszolgálati anyagban bukkan fel; „Reg. č. 02610. Emil Gallaš: 1914.01.19.”

Gallo, Tibor neve egy Dunaszerdahelyre vonatkozó titkosszolgálati anyagban bukkan fel; „Reg. č. 20001. MUDr. Tibor Gallo: 1943.05.18.”

Garay, Zoltán 1952: dunaszerdahelyi szabó, iparos, akinek a neve szerepel az iparendély-visszavonásokról született határozatokban. 1952: egyike azon dunaszerdahelyi személyeknek, akiktől „megvonták az iparendélyt”, és arra utasították őket, hogy „vállalkozásaikat a határozat kézbesítése után 30 napon belül számolják fel [...] a köz érdekében nem kívánatos, hogy ő ezt az ipartevékenységet tovább folytassa.”

Gasparik/Gaşparik, Ján 1971: a Szocialista Ifjúsági Szövetség Dunaszerdahelyi Járási Bizottsága elnöke; 1984-ben, miután Nyári István lemondott a járási ideológia titkári funkcióról, Gasparik lett az utódja a Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási

Pártbizottsága ideológia titkára funkcióban. A Lévai járásból származó Gasparik tudott magyarul, 1984 augusztusában magyarul mondott nyilvános beszédet.

Gitter, Terézia (szül. 1882) 1949: egy, a Dunaszerdahely város lakosait összeíró jegyzékben „koldusként” (žebrač) jelöltek meg a 67 éves Gitter Teréziát.

Gocon, Štefan (szül. 1909, megh. 1989)

Godány, Árpád (szül. 1903, megh. 1973 Dunaszerdahely) 1961: „Godány Imrich és Árpád” családi házas építkezés céljából engedélyt kért és kapott Dunaszerdahelyen.

Godány, Imrich 1961: „Godány Imrich és Árpád” családi házas építkezés céljából engedélyt kért és kapott Dunaszerdahelyen.

Gódány, Zoltán 1957: „Gódány Zoltán és Csibrey János baromfifeldolgozó üzemi alkalmazottak” 1957. május 8-án kérvényezték a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottságtól, hogy „a sorra kerülő lakásegységek lebontásából részünkre lakásegység lebontását családi házunk felépítése céljából kiutalni szíveskedjék”.

Godány, ? (szül. 1917) Neve mint második világháborús katonahőse fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaserűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Goga, Dezider 1977: kereskedelmi miniszter, aki 1977. november 29-én személyesen jelen volt Dunaszerdahelyen a város első nagyáruháza, a Kék Duna megnyitásaor.

Golas, Marián JUDr. százados, egyike azoknak a hivatásos rendőröknek, akik mint az ŠtB tisztje bejáratos volt az 1972–1990 között Dunaszerdahelyen működött Galántai úti Vénus konspirált titkosszolgálati lakásba.

Goldberger, Lina (szül. Weiner) Dunaszerdahelyi lakos, aki Izraelbe vándorolt. 1951.07.04. tulajdonosként érintett volt a Fő utca és a Bacsák utca sarkán működött postaépület bővítésekor lezajlott kisajátításban; távollétében a vagyonkezelője a városban Baumel Salamon volt.

Goldschmied/Goldschmidt/Goldszhmit/Goldsmith/Goldschmiedt Józsefné (szül. Farkas Juliska)(szül. 1889, megh. 1979) 1941–1941: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Gombos, Árpád 1953: neve egy dunaszerdahelyi épületbontási kérelemben fordul elő.

Görcs, elvtárs 1980: a Járási Építési Vállalat (OSP) munkatársa.

Görözdi, Miklós (szül. 1931, Csicsó, megh. 2012, Dunaszerdahely, Ekecs) Dunaszerdahelyi templomépítő református lelkész. Prágai lelkészi tanulmányai után 1958-tól református lelkész lett. Lelkészi pályája alatt szolgált: *választott lelkészként* Ekecsen, Apácazakállason, Nagygéresen, Csilizpatason, Dunaszerdahelyen, Böson; *segédlelkészként* Rimaszombatban, Mezőtelkesen, Baktiban; *beszolgáló lelkészként* (adminisztrátorként) Szapon, Hodosban, Csilizradványon, Csicsón, Diósförgepatonyban, Benkepatonyban, Somorján. 1972–1977: mint ekecsi lelkésznek, már az 1970-es években időről időre volt kapcsolata a dunaszerdahelyi gyülekezettel. 1990-től 2003.04.27-i nyugdíjba vonulásáig dunaszerdahelyi református lelkész. 1990.07.01.: Kis Csáji Julianna beszolgáló lelkész után érkezett Dunaszerdahelyre mint gondozó lelkész Patasról. 1945 óta ő volt az első helyben lakó református lelképásztor. 1990.07.18.: Görözdi Miklós átvette a dunaszerdahelyi református hivatalt. Lelkészi megválasztására 1991 novemberében került sor. Dunaszerdahelyi éve alatt sokáig ő volt a Pozsonyi Református Egyházmegye esperese is. Lelkészi ideje alatt épült meg (a Kálvin téren) a dunaszerdahelyi református templom, lelkészlakás és gyülekezeti épületkomplexum. 1993: a templomépítés kezdete, az alapkövetétele. 1998.12.13. a templom

felszentelése. 2002 novemberében elkészült a református templom mellett álló lelkészlakás. A templom tervezője Nagy Béla budapesti építész. A helyi hívek adakozásán kívül a német Gustav Adolf Werk, a svájci HEKS és a holland Hulp Oost Europa Alapítvány és a Huizeni Gyülekezet jelentős anyagi támogatásával készült. Görözdi Miklós megkapta in memoriam a kiváló dunaszerdahelyi személyiségeknek odaítélt Szent György díjat 2017-ben. Ekecsen van eltemetve. Első felesége Fehérváry Erzsébet (1942–1977), második felesége MUDr. Papp Margit (1936). Görözdi Péter, Görözdi Miklós és Görözdi Zsolt édesapja.

Görözdi, Zsolt (szül. 1967) Dunaszerdahelyi református lelkész; id. Görözdi Miklós és Fehérváry Erzsébet harmadik gyermeke. Prágában, Budapesten és Bernben folytatott lelkészi tanulmányokat. 2002.08.18-án vette át a dunaszerdahelyi lelkészi hivatalt édesapjától, Görözdi Miklóstól. 2003.04.27-én iktatták be dunaszerdahelyi református lelkészi hivatalba mint megválasztott lelkészt; felesége Dr. Takács Judit irodalomtörténész.

Gräber, Gyula Dr. (megh. Dunaszerdahely 1945.03.29.) tartalékos hadnagy, aki 1944-től Dunaszerdahelyen szolgált; Dunaszerdahelyen van eltemetve.

Grébertová, Eva 1973-1977: a dunaszerdahelyi Csaplár Benedek Városi Művelődési Központ társ-építésze; főtervező a pozsonyi ing. arch. Jozef Slíž építészmérnök, társai Eva Grébertová és Alexander Braxatoris.

Greppel, Ján 1949: a pozsony filmintézet felszólította a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottságot, hogy az „az ottani intellektüellek közül nevezzen ki valakit új mozigondnoknak”, amire a dunaszerdahelyi HNB elnöke, Jozef Šmida „Ján Greppel vasúti dolgozót javasolta kinevezni”; Greppel kinevezése azonban nem valósult meg.

Grünberg, Jozef (szül. 1921.09.01.) Dunaszerdahelyi lakos (Stalinova ul. č. 27), aki Izraelbe költözött.

Grünfeld, Rozália/Róza (szül. Weiner) Dunaszerdahelyi lakos, aki Izraelbe vándorolt. 1951.07.04. tulajdonosként érintett volt a Fő utca és a Bacsák utca sarkán működött postaépület bővítésekor lezajlott kisajátításban; vagyionkezelője a városban Baumel Salamon.

Grünhut, Jakab Neve a dunaszerdahelyi ún. fekete emléktáblán olvasható: „17. okt. 1944 [...] Meghaltak a mi szebb jövőnkért.”

Grünwaldová, Frida szül. Neustadtová 1950: a Dunaszerdahelyi járásbíróóság határozata arról tudósít, hogy „Grünwaldová Frida szül. Neustadtová dunaszerdahelyi lakos, már több mint egy éve ismeretlen helyen tartózkodik [...] a bíróság ezért a vagyona gondnokának kinevezte Baumel Salamon földművest, dunaszerdahelyi lakost”.

Gutai, András Neve mint második világháborús katonahőse fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaszzerűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Gútai, Péter 1970-es évek: a Dunaszerdahelyen működő MGT nevű beatzenekar tagja: Molnár Aladár, Gútai Péter, Tilajčík Imre.

Gútay, Ferenc 1968: a dunaszerdahelyi Kulacs étterem és borozóban előben zenélt a Volnerkvartett tagjaként: Volner Tibor, Drenyovszky Károly, Gútay Ferenc és Tóbl György.

Gútay, László (szül. 1951 Dunaszerdahely) kultúraszervező, néptáncos, gitáros; 2021: a dunaszerdahelyi önkormányzat kulturális bizottságának az elnöke.

Guttmann, ? 1946-1947: nevével egy dunaszerdahelyi épületbontási kérvényben találkozunk.

GY

Gyurcsik/Gyurcsek, Ernő/Ernest [I] (szül. 1931.04.26) 1969: a dunaszerdahelyi Járási Vadászszövetség elnöke; 1981: az állami erdővállalat járási igazgatója; talán azonos Gyurcsek Ernő [II]-vel.

Gyurcsek, Ernő [II] (szül. 1926, megh. 2004 Sikabony) sikabonyi lakos; talán azonos Gyurcsik/Gyurcsek Ernő/Ernest [I]-gyel.

Gyurcsik/Gyurcsík, József [I] (szül. 1927.01.18. Dunaszerdahelyen, megh. 2009) a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság elnöke (tkp. polgármestere) a kommunista időkben. 1949: neve mint „szabó” (krajčír) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben. Bár egy 1987-es sajtóban megjelent életrajza „eredeti foglalkozására nézve munkás”-nak aposztrofálta Gyurcsikot (pôvodným povolením robotník), nemcsak az írott források, hanem az őt ismerők is azt mondták, hogy Gyurcsik eredetileg szabó volt. Egy 1949.02.28-ra keltezett végzés szerint „Jozef Gyurcsik” 1949.02.08. letette a hűségesküt a Csehszlovák Köztársaságra és csehszlovák állampolgárságot kapott. 1948–1961 között: az ifjúsági mozgalomban volt aktív, a Csehszlovák Ifjúsági Szövetség Járási Bizottságának tagja, majd elnöke (CSISZ). 1949-ben lett Csehszlovákia Kommunista Pártja tagja. 1962 előtt: a Járási Népművelési Osztály. 1962-től: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság (VNB) elnöke. Gyurcsikot utolsó alkalommal az 1986-os „választásokon” választották a dunaszerdahelyi VNB elnökévé. 1968-tól (más információk szerint 1969-től): Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottsága Elnökségének a tagja (Predsedníctvo OV KSS). 1970-től: Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Városi Pártbizottságának alelnöke; a Dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság Plénumának a tagja; a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság tervezési szakbizottságának a tagja. Gyurcsik Józsefnek számos egyéb közéleti funkciója is volt: 1957-től: a Csemadok Dunaszerdahelyi Járási Bizottságának volt az elnöke; aktív résztvevője volt a Jednota-mozgalomnak; 1979: „a DAC labdarúgó-szakosztály elnöke”. Felesége Gyurcsik Józsefné Sandal/Sandula Mária Piroska.

Gyurcsík, József/Jožo [II] (szül. 1956.03.01., megh. 2019) Gyurcsík József [I] és Sandal Mária gyermeke. 1972.06.09. a Vénus-iratokban található titkosszolgálati jellemzés szerint: Gyurcsik József [I] nős, felesége Mária Gyurcsiková, született Šandalová. Két gyermekük van, Tibor (szül. 1957), aki jelenleg dunaszerdahelyi alapiskolás, és József.” 1977: a Dunaszerdahelyen működő Mladost', később Letorasty nevű popzenekar tagja; 1981: Gyurcsik József [II] a dunaszerdahelyi Városi Művelődési Ház szervezési osztályának dolgozója; 1986: a dunaszerdahelyi Nyugati lakótelepi Merkúr vendéglő vezetője.

Gyurcsik, Tibor (szül. 1957.09.20.) Gyurcsik József [I] és Sandula Mária Piroska gyermeke. 1972.06.09. a Vénus-iratokban található titkosszolgálati jellemzés szerint: Gyurcsik József [I] nős, felesége Mária Gyurcsiková, született Šandalová. Két gyermekük van, Tibor (szül. 1957), aki jelenleg dunaszerdahelyi alapiskolás, és József.”

Gyurcsik/Gyurcsiková, Mária (szül. 1897.10.30., más adat szerint 1887.10.31. Dunaszerdahely, még más adat szerint 1896, megh. 1958) 1949: neve mint „munkás” (robotník) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben; feltételezhetően Gyurcsík József [I] anyja (erre utal, hogy Gyurcsík József [I] Kisudvarnoki úti sírkövén ez szerepel: „Gyurcsik Mária 1896-1958”).

H

Haár, Berta (szül. Weiner) Dunaszerdahelyi lakos, aki Izraelbe vándorolt. 1951: tulajdonosként érintett volt a Fő utca és a Bacsák utca sarkán működött postaépület bővítésekor lezajlott kisajátításban; vagyonkezelője a városban Baumel Salamon.

Haár, Simon Neve a dunaszerdahelyi ún. fekete emléktáblán olvasható: „17. okt. 1944 [...] Meghaltak a mi szebb jövőnkért.”

Habart, Ferdinand Dr. 1949: neve mint orvos szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben; később a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság dolgozója. 1953: jelen volt a legrégebbi DAC-stadion használatba vételi engedélye kiadásánál.

Haid, Ján MUDr. gyermekorvos. 1957-ben jött Dunaszerdahelyre; 1960-tól: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság egészségügyi szakbizottságának tagja; 1964-től: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság egészségügyi szakbizottságának elnöke. 1968: tagja volt annak a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottságon 1968. május 30-án megalakult 14 tagú ún. komisszióknak, amely elkezdte kidolgozni a „nemzeti bizottság akcióprogramját”.

Haizok, Mária 1976: a Szlovákiai Nőszövetség Dunaszerdahelyi Járási Bizottságának titkára; dunaszerdahelyi lakos.

Hájas, László 1945: Novatius Vilmos nagyudvarnoki községi körjegyző 1945. március 19-én a jegyzőségi szolgálat ellátásával Kisudvarnokban Hájas Lászlót bízta meg.

Hajdú, Zoltán 1977: a Dunaszerdahelyen működő Mladost', később Letorasty nevű popzenekar tagja: Soňa Hornáková (gitár), Ladislav Melčický (gitár), Dáša Zabadalová (ének), Vida Éva (ének), ifj. Gyurcsik József („Jožo Gyurcsik”, dob) és Hajdú Zoltán.

Hajdušik, Jakub 1955: neve egy épületbontási kérelemben fordul elő.

Hajzok/Hajzoková, Ilona/Helena (szül. 1944.07.27.) 1974: banki dolgozó (ŠBČS), a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság építési szakbizottsága titkára, a lakáskölcsönök egyik szakértője; kommunista párttag.

Hájos, Zoltán JUDr. (szül. 1967) jogász, Dunaszerdahely polgármestere 2009.02.13. – 2024 között. 1990: diplomát szerzett a pozsonyi Komenský Egyetem Jogi Karán. 1990: politikai pályája a Független Magyar Kezdeményezésben kezdődött, később az Magyar Közösség Pártjában folytatódott. Polgármesternek először 2009-ben választották meg (időközi választáson), ezután 2010-ben, 2014-ben, 2018-ban és 2022-ben sikeresen indult Dunaszerdahely polgármesteri székéért.

Halász, Alexander 1955: neve egy épületbontási kérelemben fordul elő.

Halás/Halász, Viliam/Vilmos (szül. 1932.01.15.) az 1970-es években: egyike volt azon „kétlaki” JNB-képviselőknél, akik hivatalosan Dunaszerdahelyen indultak a „választásokon”, azonban a JNB-ben nem az aktuális lakóhelyüket, hanem egykori szülőfalujukat képviselték; Halász Vilmos a JNB-választásokon Bóst képviselte. 1974: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság népi ellenőrző bizottsága elnöke; 1984: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság helyi gazdálkodási szakosztályának vezetője; szlovák nemzetiségű, dunaszerdahelyi lakos, 1952: kommunista párttag.

Hamrák, Ján 1949: a Hamrák Ján névvel jelzett asztalosműhely szerepel azon a listán, amelyen a dunaszerdahelyi községi (immár szocialista) kommunális üzemeket írták össze.

Hanák, František [I] Ing. (szül. 1925.12.05.) 1962: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság pénzügyi szakbizottságának elnöke; 1971 januárban, amikor létrejött a Járási Pénzügyi

Igazgatóság (Okresná finančná správa) mint a járás pénzügypolitikájának ellenőrzője, akkor Hanák lett az igazgatója. 1972–1974: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság pénzügyi szakbizottságának a vezetője, elnöke. 1980: a dunaszerdahelyi Nemzeti Front Járási Bizottsága Revíziós Bizottságának az elnöke (predseda revíznej komisie OV NF); 1982: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság alelnöke. Dunaszerdahelyi lakos, 1945: kommunista párttag.

Hanák, František [II] neve Elegáns Peter titkosszolgálati ügyében merü fel mint tartótiszt „kpt. Hanák František”.

Hanák, László a Szocialista Ifjúsági Szövetség Dunaszerdahelyi Járási Bizottsága elnöke; feltehetőleg Hanák František fia.

Hangay, Irén 1957. július 13-án adtak ki épületbontási engedélyt („biztonsági és higiéniai okokból”) Hangay Irén Karcsai út (Bernolák utca) 495. alatti lakos számára.

Hargaš, Milan Ing. 1963: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság titkára; 1969: Hargašt a dunaszerdahelyi „Járási Nemzeti Bizottság Plénuma felmentette a titkári funkciójából”, ezután az SZSZK Kormányhivatalában Pozsonyban dolgozott.

Hartmann/Hartman, József/Jozef (szül. 1901.02.23. Pozsony, megh. 1983 Dunaszerdahely) tanító, Dunaszerdahely egyik krónikása. Édesapja kötélgyártó mester volt Dunaszerdahelyen. Elemi iskoláit Pozsonyban és Dunaszerdahelyen végezte 1909–1911 között. Tanult Pozsonyban, Modorban, Pápán, Budán és Jászberényben. 1924–1925: Királyfiakarcsán tanított. 1925: Dunaszerdahelyre került a katolikus iskolába. 1925: a dunaszerdahelyi tanonciskola tanítója, 1932.09.01-től az igazgatója. 1936 novemberétől: Dunaszerdahely község kinevezett krónikaírója. 1942–1943: a dunaszerdahelyi Magyar Kir. Állami Polgári Fiú- és Leányiskola társigazgatója, majd igazgatója. 1944–1945: Dunaszerdahely légoltalmi parancsnoka. 1949: neve mint hivatalnok (úradnák) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben. A második világháború után a helyi tanonciskola igazgatója. 1955: a tizenegy éves iskola tanára; a gimnázumok megszűnésével a tizenegyéves középiskola tanítója volt 1963-ig. 1971-ig a Komenský utcai Alapiskolában tanított. Hartmanné Széher Jolán férje.

Hausleitner, Jozef 1961: családi házas építkezés céljából engedélyt kért és kapott Dunaszerdahelyen.

Havasová, ? 1957: neve egy dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottsági dokumentumban fordul elő, amelyben a HNB elnöke 28 személyt hívott egyeztetésre 1957. február 3-ára a városi csatornázás kivitelezése ügyében.

Házi, Árpád (szül. 1929.03.30, megh. 1989 Dunaszerdahely) 1964: a dunaszerdahelyi Jednota Fogyasztási Szövetkezet dolgozója. 1974: a dunaszerdahelyi Jednota Fogyasztási Szövetkezet elnöke; a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság helyi gazdálkodási bizottságának a tagja. Dunaszerdahelyi lakos, 1952: kommunista párttag. Zalka Etelka férje.

Héger, Károly 1980: a dunaszerdahelyi Járási Népművelési Központ igazgatója; 1981: a Csemadok dunaszerdahelyi városi szervezete alelnöke.

Hegyí, István 1942: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Hegyí, Péter 1941: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Hengerics, József Boriban élő Csemadok-elnök, akinek a nevével Ludvik titkosszolgálati személy történetében találkozunk mint akit Ludvik egy időben megfigyelt.

Hentek, Michal JUDr. dunaszerdahelyi járási ügyész, 1989 előtt egyike volt az ún. disszidensek ügyeivel foglalkozó bírónak.

Hentz, Zoltán 1949: neve a „Bokor Ferenc és Hentz Zoltán és társai” fedőnevű perben merült fel, amelynek során 1949 tavaszán olyan szlovákiai magyar egyházi személyek és laikusok tömeges letartóztatása történt, akik valamilyen módon kapcsolatba kerültek Mindszentyvel. A pernek köze volt Vizváry Lászlóhoz is.

Herczfeld, Mariann dr. 1943: neve egy nagyudvarnoki körjegyzői hirdetmény kapcsán bukkan fel.

Hertel, Tibor 1980: neve a dunaszerdahelyi városi Tanácsban merült fel, amikor megvitatták a város bűnözési problémáit, és Dudás László szakosztályvezető konstatálta, hogy Sikabonyban létezik egy „Hertel Tibor-féle bűnözőcsoport”.

Hipper, Vincent 1961: családi házas építkezés céljából kért és kapott engedélyt Dunaszerdahelyen.

Hodosi, Béla 1941: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Hodosi, János 1941: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Hodossy, Adolf (szül. 1923, megh. 1979) 1959–1979 dunaszerdahelyi református presbiter.

Hodossy, Dezső [I] 1942–1987: sikabonyi illetőségű dunaszerdahelyi református egyháztag, hosszú ideig presbiter.

Hodossy, Dezső [II] 1977: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság kulturügyi és művelődési szakosztályának a vezetője.

Hodossy, Gyula (szül. 1960 Dunaszerdahely) dunaszerdahelyi költő, irodalomszervező, aki 1989 előtt több alkalommal ellenzéki kulturális megmozdulások szervezője volt.

Hodossy, Károly [I] 1949: a Hodossy Károly-féle szódakészítő üzem (Sodovkáraň, bývalý majiteľ Karol Hodossy) szerepel azon a listán, amelyen a dunaszerdahelyi községi (immár szocialista) kommunális üzemeket írták össze; feltételezhetően azonos Hodossy Károly [II]-vel.

Hodossy, Károly [II] 1958–1966: dunaszerdahelyi református presbiter; feltételezhetően azonos Hodossy Károly [I]-gyel.

Hodossy, Lajos/Ludevít [I] (szül. 1919.08.20.) 1949: neve mint kereskedő, üzletos (obchodník) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben; felesége Hodossy Anna; feltételezhetően azonos Hodossy Lajos [II]-vel.

Hodossy, Lajos [II] 1959–1987: dunaszerdahelyi református presbiter; feltételezhetően azonos Hodossy Lajos [I]-gyel.

Hornáková, Soňa 1977: a Dunaszerdahelyen működő Mladost', később Letorasty nevű popzenekar tagja.

Huber, Etel (szül. 1927, megh. 1999) Mondok Árpád felesége.

Holub, Karol (szül. 1928.09.07.) a Nyugat-szlovákiai Energetikai Művek igazgatója.

Holzner, Anton (szül. 1905.09.16. Veľké Leváre okr. Malacky) 1932.07.15. óta Dunaszerdahelyen községi pénztáros (obecný pokladník); 1949: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság dolgozója.

Honti, István (szül. 1931.03.12.) 1953: neve a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság egy kádervéleményében fordul elő. A HNB 1953. július 24-én azt írta az egyik pozsonyi felsőoktatási intézmény dekanátusának válaszul, hogy „Honti István (lakh. Dun. Streda, kpt. Nálepku [*Kistejedi u.*] 527) [...] Apja [*Honti László*] mérnök volt, a nyilas párt tagja, akit a népbíróság elítélt. Dunaszerdahelyen lakik, jelenleg bekapcsolódik a szocializmus építésébe.

Fia Dunaszerdahelyen járt középiskolába, a Csehszlovák Ifjúsági Szövetség [ČSM] tagja, aktívan bekapcsolódik a szocializmus építésébe.” Honti László fia.

Honti, László 1953: neve a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság egy kádervéleményében fordul elő. A HNB 1953. július 24-én azt írta az egyik pozsonyi felsőoktatási intézmény dekanátusának válaszul, hogy „Honti István (lakh. Dun. Streda, kpt. Nálepku [Kistejedi u.] 527) [...] Apja [Honti László] mérnök volt, a nyilas párt tagja, akit a népbíróság elítélt. Dunaszerdahelyen lakik, jelenleg bekapcsolódik a szocializmus építésébe. Fia Dunaszerdahelyen járt középiskolába, a Csehszlovák Ifjúsági Szövetség [ČSM] tagja, aktívan bekapcsolódik a szocializmus építésébe.” Honti István apja.

Horňák, František százados, mint idősebb referens egyike volt azoknak a hivatásos rendőröknek, akik mint az ŠtB tisztje bejáratos volt az 1972–1990 között Dunaszerdahelyen működött Galántai úti Vénus konspirált titkosszolgálati lakásba.

Horňák, Pavol 1949: tagja volt a 8 tagú dunaszerdahelyi Helyi Közigazgatási Bizottságnak: „Jozef Šmida (elnök), Jozef Ostrochovský, Pavol Strečok, Ľudovít Vaško, Lukáč Pohro[???], Pavol Horňák, Štefan Kochan, Štefan Bugár”; a nyilvántartások szerint mindnyájan a kommunista párt tagjai voltak.

Horthy, István neve úgy merül fel, mint a Pöör József vezette dunaszerdahelyi református gyülekezet támogatója, aki a gyülekezet egyik telekvásárlását 100 Pengővel támogatta; Horthy, Miklós fia.

Horváth, Edmund a Szocialista Ifjúsági Szövetség Dunaszerdahelyi Járási Bizottság elnöke (predseda OV SZM).

Horváth, Erzsébet 1990: dunaszerdahelyi református egyháztag, kántor.

Horváth, Ferenc 1984: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság alelnöke; a dunaszerdahelyi Járási Béketanács elnöke.

Horváth, István (feltételezhetően szül. 1913, megh. 1991 Sikabony) 1977: a dunaszerdahelyi ún. kenyérgyár igazgatója; feltételezhetően Grüner Terézia férje.

Horváth, Ján 1950: mint „az adóhivatal vezetője” tagja a dunaszerdahelyi tervezési-szabályozási bizottságnak.

Horváth, László (szül. 1927) Neve mint második világháborús katonahőse fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaszzerűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Horváth, Michal 1961: családi házas építkezés céljából engedélyt kért és kapott Dunaszerdahelyen.

Horváthné, H. 1955: a dunaszerdahelyi tizenegy éves iskola pedagógusa.

Horváth, Péter (szül. 1918) Neve mint második világháborús katonahőse fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaszzerűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Horváth, Rudolf neve úgy merül fel a dunaszerdahelyi sajtóban, mint a Csallóközi Dal- és Táncegyüttes alapítója.

Horváth, Sándor 1981: feltételezhetően a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság Plénuma tagja, aki hozzászólt ahhoz a vitához, amelyet az ún. alacsony komfortfokozatú lakások ötletéről többször folytattak a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság Tanácsában.

Horváth, Tibor 1981–1983: a dunaszerdahelyi magyar gimnázium igazgatója.

Horváth, Vojtech 1961: családi házas építkezés céljából engedélyt kért és kapott Dunaszerdahelyen.

Horváth, Zoltán MUDr. orvos. 2005: a dunaszerdahelyi járási kórház igazgatója, alpolgármester, sportszervező.

Hölgye, Benőné 1941–1943: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Hölgye, István 1977: a dunaszerdahelyi gimnázium tanára, 1989 előtt számos irodalmi esemény szervezője.

Hradil, Rastislav 1980: hivatásos határőr a Dunaszerdahelyi járásban, pplk. nác. polit. odd. vyššieho veliteľstva Pohraničnej stráže.

Hrivňák, Jozef Ing. arch. pozsonyi tervezőmérnök, a dunaszerdahelyi Kukučín utcai három blokképület (a város legkorábbi efféle tömeglakásainak) tervezője.

Hrudka/Hrutka/Hručka, Michal 1955: neve egy épületbontási kérelemben fordul elő; Hrutka Michal kérvényezte, hogy a 558 sz. alatti házat (6 x 30 m) lebonthassa, és annak építőanyagát felhasználhassa.

Hruška, Emanuel 1963: kritizálta, feudalizmusnak nevezte azt a gyakorlatot, hogy Csehszlovákiában a területtervezés egyszerűen *jutalom*, ti. a települések mintegy jutalomként kapták az üzemeket, a kultúrházat stb.

Hruškovič, Miloslav (szül. 1925, megh. 1992) 1970: a CSKP Központi Bizottságának titkára, csehszlovák szövetségi kormányfőhelyettes, aki 1970. május 1-jén Dunaszerdahelyen a város központjában köszöntötte a felvonuló tömeget.

Huba, Karol (szül. 1923.05.05.) 1976: a dunaszerdahelyi cukorgyár igazgatója. Nyitráról indult, majd 1959–1969 között Surányban volt az ottani cukorgyár igazgatója.

Hudcovský, V. 1953: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság dolgozója. 1953: jelen volt a legrégebbi DAC-stadion használatba vételi engedélye kiadásánál.

Hulkó, Terézia 1970: a dunaszerdahelyi Vajanský utcai magyar alapiskola tanítónője.

Hunčík, Péter (szül. 1951 Ipolyság) Dunaszerdahelyen élő pszichiáter, aki 1989 előtt részese volt a szerdahelyi színjátszó mozgalomnak.

Hunyadi, László Dr., vitéz 1941: Komárom vármegye főjegyzője.

Huťka, ? 1964: a Krajčiek-Huťka építészpáros volt a tervezője Bartók Béla korzón található Szolgáltatóháznak (Dom služieb).

Hynčíková, Ružena (szül. 1933.01.05. Veľká Čalomia) 1948.10.01. irodai segéd (kanc.pom.); 1949: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság dolgozója.

I, Í, J

Jakubcsik/Jakubčík, Ferenc/František Egyike volt azoknak a kommunista mozgalmároknak, akit „1944. október 17. után a nyilasok letartóztatottak, vagonba raktak és koncentrációs táborba küldtek”.

Jakubek, Ferenc az 1949 után megalakult dunaszerdahelyi Járási Közművelődési Tanács „felügyelője”.

Jakubík, Vojtech (szül. 1914.12.28.) 1949: „népművelési ellenőr” (osvetový inšpektor); neve szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben.

Jančák, P. 1946: a Dunaszerdahelyi járás magyar lakosainak tulajdonát képező gazdaságok és üzemek sorsáról egy 1946. március 26-án megalakult járási konfiskációs bizottság határozott, a bizottság alelnöke P. Jančák volt.

Janek, Ján 1960-as évek: orvos, akinek a nevével egy dunaszerdahelyi illetőségű titkosszolgálati személy, MUDr. X megfigyeltjei között találkozunk; az ŠtB azt kérte, hogy MUDr. X. építsen ki bizalmi kapcsolatot Janekkel, aki mint „NO” (ez az ŠtB nyelvhasználatában az ellenséges személyeket jelentette) Somorján volt körzeti orvos, és aki (ismét csak az ŠtB szerint) „a Hlinka gárda és a szlovák Demokrata Párt embere volt”.

Janek, Jozef egy forrás szerint 1949.12.16. a Járási Népművelési Felügyelőség amiatt sürgette a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottságot, hogy az azonnali hatállyal nevezzen ki egy új krónikást Dunaszerdahely község addigi krónikása, az 1949. január 11. óta krónikásként működő Jozef Janeket helyett.

Jankovič, Jozef 1977: szobrászművész, a dunaszerdahelyi Csaplár Benedek Városi Művelődési Központ Fő utcai oldalfalán található monumentális freskó-szerű embercsoport tervezője.

Janovits/Janovics/Janovič, Ödön/Edmund (szül. 1903.08.16. Vámosladány, megh. 1988 Dunaszerdahely) katolikus pap. 1928-ban szentelték pappá, lelkési pályája Ipolyságon kezdődött. 1931: káplán Dunaszerdahelyen, vezette a helyi Legényegyletet. 1933: káplán Holicsban, majd plébánoshelyettes Nagyabonyban. 1938: káplán Albáron. 1942: a dunaszerdahelyi egyházközségbe helyezték, egyben a Dunaszerdahelyen létrejött gimnázium érseki biztosa. 1945: „Fellépésének köszönhetően menekült meg a dunaszerdahelyi cigányság a deportálástól.” 1949: neve mint pap (farár) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben. 1950.02.23. római katolikus pap (r. kat. farár) Dunaszerdahelyen. 1955: „Nagyszombati Szentszéki ülnök, 1962-ben dékánja a Dunaszerdahelyi espereskerületnek.” 1987: nyugdíjba vonult, halálig Dunaszerdahelyen élt.

Jány, Gusztáv (szül. 1883, megh. 1947) magyar királyi honvédtábornok, a második világháború alatt a 2. magyar hadsereg parancsnoka, posztumusz vezérezredes.

Jarábik, Imre 1987: a dunaszerdahelyi Városi Művelődési Központ igazgatója.

Jarina, Ján (szül. 1930.07.09.) 1960: a dunaszerdahelyi Üzemi Klub (tk. kultúrház) vezetője; 1960: mint „az Üzemi Klub vezetője” tagja volt annak a dunaszerdahelyi JNB Tanácsában létrehozott új testületnek („polgári bizottságnak”), amely a turizmus fejlesztését kapta feladatul a Dunaszerdahelyi járásban (Občianska komisia pre rozvoj cestovného ruchu pri ONV); 1970: a dunaszerdahelyi Járási Szakszervezeti Tanács elnöke; 1980: a dunaszerdahelyi Slovlik konzervgyár igazgatója.

Jarolím/Jarolín, Ján (szül. 1915) 1973: az Antifasiszta Harcosok Szövetsége dunaszerdahelyi Járási Bizottsága elnöke (predseda Okresného výboru Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov); a Nemzeti Front Dunaszerdahelyi Járási Bizottság Elnökségének a tagja; évekig osztályt vezetett a Marxista-Leninista Esti Egyetemen.

Járosová, ? 1957: neve egy dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottsági dokumentumban fordul elő, amelyben a HNB elnöke 28 személyt hívott egyeztetésre 1957. február 3-ára a városi csatornázás kivitelezése ügyében.

Jászai, Miklós Ing. 1984: a dunaszerdahelyi Járási Építési Vállalat (OSP) igazgatója; a dunaszerdahelyi Tesla üzem igazgatója.

Jedlicska, László a dunaszerdahelyi Vendéglátó és Gazdálkodó Kombinát szakelőadója.

Jerney, János A Dunaszerdahely jelenlegi címerét kidolgozó történész, Püspöki Nagy Péter érvelése alapján Jerney János egy 1854-es munkájában 1283-ra datálta „zereดาห์el” város első írásos említését.

Jobbágy, Dezső 1942: „dunaszerdahelyi péksegéd”.

Jonás, Vilmos (szül. 1920) Neve mint második világháborús katonahőse fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaserűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Juhos, Irén 1963: neve egy bizonyos dunaszerdahelyi telekügyben felvett jegyzőkönyvben bukkan fel.

Juhos, János (szül. 1919) Neve mint második világháborús katonahőse fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaserűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Juhos, Ján/József (szül. 1887.12.15.) 1949: neve mint sírásó (hrobár) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben; felesége Juhos Irén (szül. 1894).

K

Káár, János (szül. 1920) Neve mint második világháborús katonahőse fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaserűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Káčer, Pavol 1955: neve egy dunaszerdahelyi épületbontási kérelemben fordul elő.

Kalitza, Géza Dr. 1944–1945: dunaszerdahelyi református presbiter.

Kálman, Lajos 1952: egyike azon dunaszerdahelyi személyeknek, akiktől „megvonták az iparendélyt”, és arra utasították őket, hogy „vállalkozásaikat a határozat kézbesítése után 30 napon belül számolják fel”.

Kálmán, Michal 1955: neve egy épületbontási kérelemben fordul elő.

Kaluz/Kalúz, Károly/Karol (szül. 1936, megh. 1993 Sikabony) JUDr. Dr. mjr. pplk., rendőr alezredes; a dunaszerdahelyi Nemzetbiztonsági Testület (rendőrség) parancsnoka; 1989: rendőrpáncsnok Dunaszerdahelyen. Jakóczi Ilona férje; magyar feliratú sírja a sikabonyi temetőben található.

Kančev, M. Inž. Arch. 1965: a dunaszerdahelyi mezőgazdasági szakközépiskola (SPTŠ) kollégiumának és a hozzá tartozó négy lakásegység fő tervezője.

Kántor, József [I] (szül. 1903 Nagyabony, megh. 1971.02.27.) 1955: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság Elnökségének a tagja; feltételezhetően azonos azzal a „Kántor elvtárssal”, akit 1955-ben mint a „JNB elnökét” említi az Új Szó; feltételezhetően azonos Kántor József [II]-vel.

Kántor, József [II] 1973: a dunaszerdahelyi Lengyár igazgatója; 1988: a Cérnagyár igazgatója; feltételezhetően azonos Kántor József [I]-gyel.

Karácsony, Gyula 1941: dunaszerdahelyi református egyháztág.

Karácsony, Károly 1941: dunaszerdahelyi református presbiter.

Karácsony, Lászlóné 1942: dunaszerdahelyi református egyháztág.

Karácsony, Sándor 1944-1946: dunaszerdahelyi református presbiter.

Karaffa, Attila 2024: dunaszerdahelyi városi képviselő; 2016: neki és Nagy Attila helytörténésznek köszönhető, hogy a Városi Művelődési Központot Csaplár Benedekről nevezték el.

Karger, Miroslav Ing. arch. nyitrai építészmérnök, a dunaszerdahelyi Szabó Gyula utcai szakmunkásképző iskola főépítésze.

Karika, Júlia (szül. 1933) Sipos/Sípos, Mihály/Michal felesége.

Kartai, Lajos 1986: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság által fenntartott kisüzem vezetője.

Kasan, M. Plk. JUDr. az ŠtB dunaszerdahelyi csoportjának munkatársa mint „náčelník správy”.

Katona, Árpád (szül. 1927, megh. 1986 Dunaszerdahely) 1964: a dunaszerdahelyi Jednota Fogyasztási Szövetkezet dolgozója.

Katona, Ignác 1962: neve egy rendőrségi ügy jegyzőkönyvében bukkan fel mint „feketeépítkező”.

Katona, Móric Dr. 1944–1946: egy dunaszerdahelyi református gyülekezettel kapcsolatos adásvételi szerződés részese.

Kázmér, Estera (szül. Egri, lakh. Dun. Streda Steinerova ul.) 1964: egy telekkisajátítási ügyben volt érintett.

Kázmér, Benő 1942–1944: dunaszerdahelyi református presbiter.

Kázmér, István 1941–1944: dunaszerdahelyi református presbiter.

Kázmér, Vilma (szül. Peer) Neve és sorsa összefügg a dunaszerdahelyi Kázmér-féle (később Partizán) vendéglő történetével. Özv. Kázmér Vilma, akit 1947. szeptember 12-én kitelepítettek Magyarországra, Dunaszerdahelyen hagyta a családi vendéglőjüket. 1949: a dunaszerdahelyi Helyi Közigazgatási Bizottság (MSK) értesítést kapott, hogy „a Kázmér Vilma-féle vendéglő Dunaszerdahely község számára lesz kijelölve közösségi vállalkozás céljaira”.

Kelemen, Gyula 1944: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Kelemen, Piroska (szül. 1928, megh. 2007 Dunaszerdahely) Nyári István felesége.

Kellen, Ján 1960-as évek: nevével egy dunaszerdahelyi illetőségű titkosszolgálati személy, MUDr. X megfigyeltjei között találkozunk.

Kenyeres, Éva 1961: „Kenyeres Ladislav a Éva” családi házas építkezés céljából kért és kapott engedélyt Dunaszerdahelyen.

Kenyeres, Ladislav 1961: „Kenyeres Ladislav a Éva” családi házas építkezés céljából kért és kapott engedélyt Dunaszerdahelyen.

Kertész, Tibor kpt., százados, 1989 előtt: a dunaszerdahelyi útlevélosztály parancsnoka.

Keszegh, Pál (szül. 1948, Komárom, megh. 2018) 2000: Dunaszerdahelyen élő helyi és regionális politikus, a dunaszerdahelyi református gyülekezet presbiter.

Kevicky, Ján (szül. 1912.09.08., más adat szerint 1912.11.08., megh. 1987 Dunaszerdahely) Egy 1949-es forrás szerint „Ján Kevický prisídlenec”, azaz Magyarországról áttelepült szlovák; később a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság dolgozója. 1953: jelen volt a legrégebbi DAC-stadion használatba vételi engedélye kiadásánál. 1958–1959-ben: egy forrás Kevickýt „a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság egyházügyi titkárának” nevezi, akinek köze volt Vizváry László dunaszerdahelyi református helyettes lelkész egyik bírósági ügyéhez.

Kiefer, Ján 1961: családi házas építkezés céljából kért és kapott engedélyt Dunaszerdahelyen.

Kiripolský, József/Jozef 1972: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság kinevezte őt a dunaszerdahelyi Járási Útkezelő Vállalat (OSC) igazgatójává, ahonnan 1973 novemberében a nyugalmazását kérte.

Kis Csáji, Julianna 1987–1990: református lelképásztor, aki Hodosból szolgálta be a dunaszerdahelyi református gyülekezetet mint helyettesítő lelkész.

Kisgyörgy, František 1951: neve egy szlovák belügyminisztériumi iratban bukkan fel, amelyben arra utasítják a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottságot, hogy az köteles gondoskodni a helyben található katonasírokról, -temetőkről és -emlékművekről. Az utasításra reagálva a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság küldött egy (valószínűleg 1951 közepén összeállított) listán a Dunaszerdahelyen eltemetett német és magyar katonák adataival. A „Príslušníci Maďarska” listán szerepel „František Kisgyörgy” mint csendőr szakaszvezető. A lista szerint ő és több katona 1944 decembere és 1945. április 17. között hunyt el, és mindnyájan külön sírban vannak eltemetve a dunaszerdahelyi római katolikus temetőben.

Kiss, Dezider 1986: Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottsága által fenntartott Politikai Nevelés Háza kommunista lektora.

Kiss, Dezső 1943: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Kiss, František 1953-1955: neve egy dunaszerdahelyi épületbontási kérelemben fordul elő.

Kiss, Ferencné 1958: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Kiss, Jozef (szül. 1905.03.03. Bős) 1949.03.03. utcaseprő (zamietač ulíc); 1949: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság dolgozója.

Kiss, Pál református lelkész Nagysallóban, akinek a nevével Ludvik titkosszolgálati személy történetében találkozunk mint akit Ludvik egy időben megfigyelt.

Kiss, Zoltán por. npor., rendőr hadnagy, főhadnagy, operatív munkatárs, egyike azoknak a hivatásos rendőröknek, akik mint az ŠtB tisztje bejáratos volt az 1972–1990 között Dunaszerdahelyen működött Galántai úti Vénus konspirált titkosszolgálati lakásba.

Klebach, János Neve mint második világháborús katonahőse fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaszzerűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Klein, Eugen 1950: neve mint „hivatalvezető” a Dunaszerdahelyi járásbíróóság egyik 1950-es határozatán szerepel „Grünwaldová Frida szül. Neustadtová” ügyében.

Klofáč, Károly (szül. 1904) Neve mint második világháborús katonahőse fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaszzerűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Klučková, Libuša 2024: a Szlovákiai Antifasiszták Szövetsége Dunaszerdahelyi járási Bizottsága elnöke.

Kmeť, Michal (szül. 1928.05.29.) 1964-ben mint tanfelügyelőt említik; 1964 és 1969 március között: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság iskolai és kulturális szakbizottságának elnöke; 1969: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság titkára. Szlovák nemzetiségű, 1948: kommunista párttag.

Kmoško, Beňadík/Benedikt/Benedek Ing. arch. (szül. 1941) építészmérnök, Dunaszerdahely kommunista korszakában a város építészeti arculatának meghatározó munkatársa. 1968: tagja volt annak a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottságnak 1968. május 30-án megalakult 14

tagú ún. komisszióknak, amely elkezdte kidolgozni a „nemzeti bizottság akcióprogramját”. 1970: mint építész szakember a kommunizmus ideje alatt a dunaszerdahelyi református gyülekezet által tervezetett templomépítési terv részese volt a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság és a Járási Nemzeti Bizottság képviselőjében. 1973-tól a kommunista párt tagja. 1970: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság építési szakosztály dolgozója. 1974: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság építési és tervezési szakosztály vezetője.

Knocik, Juraj (szül. 1878.03.10.) 1949: neve mint munkás szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben.

Knócik, Alojz (szül. 1919 Velké Rovné, Zsolnai járás, megh. 1971) Zsolna környékéről származó, a Szovjetunióban nevelkedett szlovák kommunista, aki Nagyabonyban lakott, és 1954-ig a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottságon dolgozott. Az Antifasiszta Harcosok Járási Szövetsége tagja; feltételezhetően Knocik Štefan [I] testvére.

Knocik, Štefan [I] (szül. 1903, megh. 1973.11.14.) feltételezhetően Knócik Alojz testvére.

Knocik, Štefan [II] (szül. 1933.08.05. Velke Rovné, Zsolnai járás, megh. 2017.08.) 1952: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság dolgozója; 1972 februárjától a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság káderosztályának munkatársa, szakreferense. Szlovák nemzetiségű kommunista párttag, aki valószínűleg tudott magyarul; feltételezhetően Knócik Štefan [I] fia.

Kocák, Anton JUDr. rendőr hadnagy, a dunaszerdahelyi ŠtB-csoport helyettes vezetője, majd 1984-ben a vezetője. Egyike azoknak a hivatásos rendőröknek, akik mint az ŠtB tisztje bejáratos volt az 1972–1990 között Dunaszerdahelyen működött Galántai úti Vénus konspirált titkosszolgálati lakásba.

Kochan, Štefan 1949.11.18. a dunaszerdahelyi Helyi Közigazgatási Bizottság (MSK) tagja. 1949. szeptember 21.: tagja volt a 8 tagú dunaszerdahelyi Helyi Közigazgatási Bizottságnak: „Jozef Šmida (elnök), Jozef Ostrochovský, Pavol Strečok, Ľudovít Vaško, Lukáč Pohro[???], Pavol Hornák, Štefan Kochan, Štefan Bugár”; a nyilvántartások szerint mindnyájan a kommunista párt tagjai voltak.

Kocsis, Ľudovít Dr. 1936–1938 járási bírósági elnök (okresný sudca) Dunaszerdahelyen.

Kocsis, Vincent rendőr, 1966-1969 között: az ŠtB dunaszerdahelyi csoportjának munkatársa mint referens.

Kodada, Ján 1969: a dunaszerdahelyi Számítógépes Üzem főtechnikusa, igazgatója.

Kolek, Alfréd 1946: ügyvéd, aki közvetítő szerepet játszott Dukasz Arnold egyik ingatlanvitájában, amely az egykori tulajdonos és a dunaszerdahelyi református gyülekezet prsebitériuma között zajlott.

Koller, Július 1961: „ml. Koller Július” családi házas építkezés céljából kért és kapott engedélyt Dunaszerdahelyen.

Kolonyi, Anna 1982: dunaszerdahelyi református egyháztag, presbiter.

Kolonyi, Ferenc 1942: mint kertész egy dunaszerdahelyi református gyülekezettel kapcsolatos adásvételi ügylet részese a második világháború alatt.

Kolonyi, Ferencné (szül. Seres Magdolna)(szül. 1904, megh. 1975) dunaszerdahelyi református gyülekezeti tag, a Kulacs utcai gyülekezeti otthon és az ottani kert „szakavatott, hűséges gondnoka”.

Kondé -család, -kripta.

Korda, Emil 1949: Gálik Gábor „adóhivatali dolgozó” a Dunaszerdahely 470 szám alatti ház, pontosabban az abban való lakhatás joga miatt keveredett konfliktusba Korda Emillel, „a JNB pénzügyi referensével”.

Kordik, László visszaemlékezések szerint a legrégebbi (1951-1953 közti) DAC-stadion terveinek a készítője; feltételezhetően Kordiková férje.

Kordiková, ? 1957: neve egy dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság-i dokumentumban fordul elő, amelyben a HNB elnöke 28 személyt hívott egyeztetésre 1957. február 3-ára a városi csatornázás kivitelezése ügyében; feltételezhetően Kordik László felesége.

Koreň-Dvorský bizottság: Antal András dunaszerdahelyi krónikás említi a „Koreň-Dvorský bizottságot” mint a Dunaszerdahelyen működő helyi áttelepítő bizottságot.

Kornfeld, Ármin (megh. 1944) Dunaszerdahely egyik alpolgármestere, Holokauszt-áldozat; Kornef Ferenc édesapja, Kornfeld Tibor nagypaja.

Kornfeld, Ferenc 1973: az Antifasiszta Harcosok Szövetsége Dunaszerdahelyi Városi Szervezete titkára; a dunaszerdahelyi Zsidó Hitközség tiszteletbeli elnöke; Kornfeld Ármin fia, Kornef Tibor apja.

Kornfeld, Tibor Ing. (szül. 1952, megh. 2021.03.01.) a dunaszerdahelyi Zsidó Hitközség elnöke, a helyi izraelita gyülekezet életének szervezője, irányítója. Szerdahelyi lokálpatriótaként 2021-ig a dunaszerdahelyi Holokauszt-megemlékezések fő szervezője, egyike volt a 2014-ben a dunaszerdahelyi izraelita temetőben felavatott Holokauszt-emlékmű kezdeményezőinek. 2015-ig a dunaszerdahelyi idősotthon igazgatója. A dunaszerdahelyi zsidóság krónikásaként szerzője a Volt egyszer egy zsidó város, Dunaszerdahely c. könyvnek. Kornfeld Ármin unokája, Kornef Ferenc fia.

Kosár, Ernest pplk. 1989 előtt: rendőr alezredes Dunaszerdahelyen.

Kossár, Béla 1966-1970: dunaszerdahelyi református presbiter.

Kossár, Jenő (1929–2015) Kosár/Kossár Lajos unokaöccse.

Kosár/Kossár, Lajos (szül. 1907 Bögellő, megh. 1985) koporsókészítő, asztalos; 1941–1982: dunaszerdahelyi református presbiter; 1949: mint temetkezési vállalkozó szerepel azon a listán, amelyen a dunaszerdahelyi községi (immár szocialista) kommunális üzemeket írták össze; feltételezhetően Kossár Lajosné férje.

Kossár, Lajosné 1941: dunaszerdahelyi református egyháztag; feltételezhetően Kosár/Kossár, Lajos felesége.

Kosztra, Zoltán 1955: neve egy dunaszerdahelyi épületbontási kérelemben fordul elő.

Košičan, Alexander 1977: a Csehszlovák Autóközlekedési Vállalat (ČSAD) dunaszerdahelyi üzemének igazgatója.

Kostyál/Koszyál/Košťál, Alfréd/Alfred 1942: mint „dunaszerdahelyi főjegyző” 1942.10.11-én jelen volt Pöör József református lelkész ünnepélyes beiktatásán a dunaszerdahelyi evangélikus templomban; 1947.01.10. vagy 1948.03.12. a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottságon működő területfejlesztési bizottság (Regulačná a stavebná komisia obce DS) tagja.

Koszorús, Imre/Imrich (szül. 1927.12.23.) 1970: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság iparügyi szakosztály titkára; 1971: Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottság titkára; Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottság iparvállalatok körébe végzendő pártmunkáért felelős titkára (tajomník OV KSS pre stranícku prácu v priemysle); Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottság Elnökségének a tagja (člen Predsničtva a tajomník OV KSS).

Kottman, Ivan MUDr. (szül. 1929.07.23.) körzeti orvos Ekecsen; 1968 után, 1972-ben: a dunaszerdahelyi kórház igazgatója.

Kotzigivá, Margita (szül. 1940.07.18. Dubnica nad Váhom) 1972: a Vadászszövetség Dunaszerdahelyi Járási Bizottságán dolgozott mint hivatalnok. Orvos férjével 1966-ban költöztek Dunaszerdahelyre; férjének körzeti orvosi rendelője volt Dunaszerdahelyen.

Kováčik, Štefan 1981: a dunaszerdahelyi Járási Lakásépítő Szövetkezet (SBD) elnöke.

Kovács, Béla A magyar Kiszgazdapárt országos főtitkára; 1942-1943-ban a Magyar Parasztszövetség helyi szervezeteinek a megszervezésekor kapcsolatban állt a sikabonyi kiszgazdákkal, Gálffy Károllyal, Nagy Lászlóval, Sággy Gyulával.

Kovács, Imre [I] 1960: mint „a dunaszerdahelyi Jednota alelnöke”, tagja volt annak a dunaszerdahelyi JNB Tanácsában létrehozott új testületnek („polgári bizottságnak”), amely a turizmus fejlesztését kapta feladatul a Dunaszerdahelyi járásban; feltételezhetően azonos Kovács Imre [II]-vel vagy [III]-mal.

Kovács, Imre [II] 1972: az Ister Járási Iparvállalat igazgatója; feltételezhetően azonos Kovács Imre [I]-gyel vagy [III]-mal.

Kovács, Imre [III] 1987: a Nemzeti Front Városi Bizottságának elnöke; 1988: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság képviselője (poslanec MsNV); 1988: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság Tanácsának a tagja; feltételezhetően azonos Kovács Imre [I]-gyel vagy [II]-vel.

Kovács, Jozef 1951.07.04. a Dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság építési szakbizottságának a tagja.

Kovács, Károly (szül. 1895, megh. 1969) dunaszerdahelyi református presbiter.

Kovács, Károlyné 1943: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Kovács, Miklós (szül. 1903, megh. 1978.08.22.) 1941–1978: dunaszerdahelyi református presbiter, az egyik leghosszabb ideig szolgáló egyháztag.

Kovács, Peter neve egy Dunaszerdahelyre vonatkozó titkosszolgálati anyagban bukkan fel; „1989.03.29. TS Cyril, Kovács Peter, 1936.10.27. Sionizmus.”

Kovács, Vincencia 1960: tagja, sőt elnöke volt annak a dunaszerdahelyi JNB Tanácsában létrehozott új testületnek („polgári bizottságnak”), amely a turizmus fejlesztését kapta feladatul a Dunaszerdahelyi járásban.

Kozák, Michal 1966-1969 között: az ŠtB dunaszerdahelyi csoportjának munkatársa mint „vodič, mechanik”.

Köles, Ján mint főhadnagy, referens egyike volt azoknak a hivatásos rendőröknek, akik mint az ŠtB tisztje bejáratos volt az 1972–1990 között Dunaszerdahelyen működött Galántai úti Vénus konspirált titkosszolgálati lakásba.

Königsmark, Jaroslav orvos; 1947.01.10. vagy 1948.03.12. mint körzeti orvos tagja a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottságon működő „Regulačná a stavebná komisia obce DS” nevű bizottságnak. 1946: a 7 tagú dunaszerdahelyi helyi településrendezési bizottság tagja „Königsmark Jaroslav körzeti orvos”; 1948–1950 között: tagja annak a bizottságnak, amely Artur Szalatnai-Slatinský dunaszerdahelyi városrendezési terveit hagyta jóvá; 1950: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság Tanácsának (Rada MsNV) tagja. Az 1980-as években Gyurcsík József dunaszerdahelyi VNB elnök említi, hogy „a Königsmark házban lakó cigány családok teljesen lelakták az épületet”; feltételezhetően Königsmarková Amália férje.

Königsmarková, Amália 1960 után: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság Tanácsának (Rada MsNV) tagja; feltételezhetően Königsmark Jaroslav felesége.

Kőhalmly, Ilona 1957: dunaszerdahelyi református egyháztag. 1957.03.20-án a dunaszerdahelyi református gyülekezet vett tőle egy kertingatlant, aminek azonban a hivatalos jóváhagyását a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság építési osztálya elutasított azzal az indoklással, hogy az *ellenkezik a közérdekkel*”.

Kővágó, Jenőné 1942–1959: dunaszerdahelyi református egyháztag, egy ingatlan adásvételi ügylet részese.

Köves, Dezső 1969-ben egyike volt annak a 28 pályázónak, akik benyújtották pályázatukat Dunaszerdahely új címerére. A Köves által készített és benyújtott címer alapja Dunaszerdahely település-elődjének Szent Pétert ábrázoló pecsétje volt, ez alapján adta be Köves Dunaszerdahely történelmi címerének felújított változatát rajta „két Szentpéter-kulccsal”. A pályázatot végül Püspöki Nagy Péter ma is ismert és használt címere nyerte meg.

Krajčiek, ? 1964: a Krajčiek-Huťka építéspáros volt a tervezője Bartók Béla korzón található Szolgáltatóháznak (Dom služieb).

Krátky, Ján 1955: neve egy dunaszerdahelyi épületbontási kérelemben fordul elő; 1957: egy írott forrás szerint „Ábrahám Pál Sztálin utcai lakos panaszára a dunaszerdahelyi JNB építési szakosztálya ezt válaszolta: Az Ön írásos panaszára annak a háznak a bontása tárgyában, amelyben lakik [...] megállapítottuk, hogy a 84. sz. ház hátsó része életveszélyes, és a bontási engedély, amelyet a VNB Ján Krátky nevére kiadott, érvényes [...] Ön a legközelebbi napokban lakást fog kapni.”

Kraus, Gabriel (szül. 1903.02.07.) 1949: neve mint kereskedő, boltos szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben. Kraus Gabriel neve felmerült 1950 szeptemberében, amikor a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság technikai osztálya „a Talmud Tóra, a zsidó vallási felekezet jótékonyági egylete ügyében, a Dunaszerdahely Viliam Široký utca 245 számú házban található helyiségek közösségi célokra való elvétele ügyében” hozott határozatot, és az ügyben összehívott helyszíni szemlén 1950. szeptember 20-án Talmud Tóra egyletet Kraus Gabriel képviselte.

Krausová, Helena 1946-1947: nevével egy dunaszerdahelyi épületbontási kérvényben találkozunk.

Krausz, Béla/Vojtech Egy, a szlovák belügyminisztériumnak írt, 1951.12.18-ára keltezett levélben Štefan Sever mint a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottsági elnök ezt írja: „Közlöm, hogy a tárgyban megnevezett [*Krausz Bélát*] 1944. június 15-én deportálták a lengyelországi oswiecim-i koncentrációs táborba, ahonnan továbbküldték más koncentrációs táborokba Németországba, legutoljára 1945 áprilisában látták a müldorfi koncentrációs táborban Bajorországban. Semmi közelebbit a megnevezettől nem lehet megállapítani. Sever, HNB-elnök.”

Kreško, Ľudevít MUDr. 1962: orvos a dunaszerdahelyi kórházban.

Kriha A Kriha-féle Jézus szíve-kápolna a dunaszerdahely-újfalusi temetőben volt található. Ezt a város belső területén (a DAC szálloda és a járási hivatal helyén) található temetőt „városrendezési” okokra hivatkozva 1957–1961 között felszámolták, egyúttal szétrombolták az ott lévő Kriha-féle Jézus szíve-kápolnát is, amelyről Nagy Attila helytörténész bebizonyította, hogy valójában jóval nagyobb és több volt, mint egy kis kápolna: valójában egy kisebb templom.

Krist, Štefan (szül. 1927.12.20.) 1971: a Szlovák Statisztikai Hivatal dunaszerdahelyi részlegének igazgatója.

Krisztián, József 1960: a Járási Építési Vállalat (OSP) igazgatója.

Krištoffy, Jozef [I] (szül. 1927.02.01. Stupava, Pozsonyi járás) tanító, aki 1971-től hosszú ideig a Csallóköz című járási hetilap főszerkesztőjeként működött. Elkötelezett kommunista pártmber, Szapon lakott, ifj. Krištoffy Jozef apja.

Krištoffy, Jozef [II] (szül. 1955.01.10.) 1973.12.27. katonaiskolába jelentkezett; Krištoffy Jozef [I] Csallóköz-főszerkesztő fia.

Krocsány, Dezső regionális kommunista politikus. 1969: a Csemadok X. rendkívüli országos közgyűlésén (1969. március 17-18.) tagja volt a díszelnökségnek. 1977: mint népjóléti miniszter jelen volt a dunaszerdahelyi Kék Duna áruház ünnepélyes megnyitásakor 1977 november végén. A város közepi nagy épületet (amely lényegében a Wetzler/Vecler-féle ház helyére került) hat állami cég építtette, és a megnyitásra a kereskedelmi miniszter, Dezider Goga is személyesen eljött Krocsány Dezső népjóléti miniszter kíséretében. 1988-ban Krocsányról mint Szlovákia Kommunista Pártja Revíziós Bizottságának a tagjáról írnak.

Kropitz, Károlyné (szül. Bíró Ida)(szül. 1908, megh. 1984) dunaszerdahelyi református gyülekezeti tag.

Kršák, Ladislav (szül. 1922.07.05.) munkás származású pénzügyi szakember, a szlovák nemzeti felkelés résztvevője, Karol Šmidke társa a felkelés során. 1951–1970 között: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság pénzügyi szakosztálya dolgozója. 1965: segédkezett a csallóközi árvíz mentési munkálatai alatt. 1971–1972: a dunaszerdahelyi Járási Pénzügyi Felügyelet (OFS) dolgozója, egyúttal a JPF kommunista pártalapszervezetének az elnöke. Kommunista pártmber, politikai elkötelezettségére utal a jellemzés, hogy „szilárdan állt az ötvenes években és 1968-ban is”. A róla készült kádervélemény szerint 1968 után is „szilárdan a marxista-leninista eszmék mellett állt, és sokat tett a nemzeti indulatok ellen”.

Kubala, Pavol 1960-as évek: orvos, akinek a nevével egy dunaszerdahelyi illetőségű titkosszolgálati személy, MUDr. X megfigyeltjei között találkozunk; az ŠtB azt kérte, hogy MUDr X. építsen ki bizalmi kapcsolatot Kubala doktorral, aki (az ŠtB szerint) „az egykori szlovák állam külföldi képviselőivel tartott kapcsolatokat”.

Kubicová, ? 1957: neve egy dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottsági dokumentumban fordul elő, amelyben a HNB elnöke 28 személyt hívott egyeztetésre 1957. február 3-ára a városi csatornázás kivitelezése ügyében.

Kubik, Árpád 1977: a dunaszerdahelyi Járási Építési Vállalat (OSP) egyik vezetője.

Kubik, György/Juraj (szül. 1909.12.19. Bécs, megh. 1998 Dunaszerdahely) 1934: hivatali tisztviselő (kanc. ofic.) Dunaszerdahelyen; 1949: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság dolgozója.

Kubik, Györgyné 1958: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Kubik, Károly/Karol [I] (szül. 1879.06.06., megh. 1949 Dunaszerdahely) 1949: neve mint hivatalnok (úradník) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben. Felesége Kováts Gizella (szül. 1889, megh. 1959 Dunaszerdahely); feltételezhetően Kubik Károly [II] apja.

Kubík, Károly [II] JUDr. (szül. 1912.08.04., megh. 1991 Dunaszerdahely) 1948-tól kommunista párttag. 1955–1960 között: a dunaszerdahelyi Járásbírósága elnöke. 1960–1974 között: a dunaszerdahelyi Járásbíróság Szenátusának elnöke. 1949–1982 között: a Csehszlovák

Vöröskereszt Járási Bizottsága elnöke. 1972: „Mai napig tartó bírósági tevékenységét még 1939-ben kezdte meg.” A dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság képviselője. A dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság egészségügyi szakbizottságának tagja. Feltételezhetően Kubík Károly [I] fia; felesége Zámolyi Piroska (szül. 1923, megh. 1996).

Kučera, Péter Nagykereskényben működő (Krškany, Lévai járás) római katolikus pap, akinek a nevével Ludvik titkosszolgálati személy történetében találkozunk mint akit Ludvik egy időben megfigyelt.

Kuczy, Lajos [I] (szül. 1902.12.08. Kiskálna, megh. 1978.07.20) dunaszerdahelyi főmolnár, malomtulajdonos. 1941–1978: a dunaszerdahelyi református gyülekezet gondnoka, 1944-től főgondnoka, pénztárosa, a szerdahelyi református gyülekezet pénztárosa, a gyülekezet jelentős támogatója. Nagy szerepe volt az első dunaszerdahelyi hengermalom megszervezésében és felfejlesztésében. Református vonalon fontos szereplője volt a magyar időknek. 1945 után saját lakását ajánlotta fel gyülekezeti hivatalul, és az 1950-es években is templom és más alkalmas helyiség híján a dunaszerdahelyi reformátusok a presbiteri gyűléseiket Kuczyék lakásán tartották. Az 1950-es években az általa vezetett presbitérium makacs módon csakis bizonyos feltételek teljesülése ellenében lett volna hajlandó a nehezen szerzett ingatlanát az államnak felkínálni. 1958 november: egy presbiteri jegyzőkönyvben azt olvassuk, hogy a „jelenleg is vizsgálati fogságba ülő” Kuczy Lajost „letartóztatták és bebörtönözték”, egy másik forrás szerint „szabadságvesztésre ítélték”. Bebörtönözését 1958 végén feltételezhetően szándékosan úgy időzítették a hatóságok, hogy az a gyülekezeti tisztújításra essen, ilyen módon ne lehessen őt újraválasztani. 1966: Kuczy Lajos nevét újra említik a presbiteri jegyzőkönyvek, a források szerint 1966-ban vagy 1967-ben a „bíróság teljes mértékben rehabilitálta” őt. 1969-től Kuczy Lajost a dunaszerdahelyi református gyülekezet a tiszteletbeli főgondnokává választotta, egyúttal megválasztották őt az egyházmegye főgondnokává is. Kuczy Lajosné Kecskeméthy Lenke férje, Kuczy Lajos [II] apja.

Kuczy, Lajos [II] (szül. 1946.11.22. Hegyété) Dunaszerdahelyi születésű református lelkész. 1952-től: alapskoláit a 7. osztályig Dunaszerdahelyen végezte, a 8. és a 9. osztályt Pozsonyban fejezte be. Tanulmányait Pozsonyban a Slovnaft kőolajipari cég szakmunkásképzőjében folytatta, majd Pozsonyban esti iskolában érettségit tett. 1966: turistaúton járt az NSZK-ban és Franciaországban. 1968.10.09. és 1973.09.24. között: a prágai teológián tanult. 1973.10.07. Komáromban kezdte a lelkészi pályát, ahonnan Rimaszombatba helyezték püspöki segédlelkésznek és zsinati elnökségi sajtótitkárnak. 1976.03.01. és 1976.06.30. között lelkész Búcsón. 1976.07.01. lelkész Borsiban (Lévai járás); Kuczy Lajos [I] és Kecskeméthy Lenke fia.

Kuczy, Lajosné (szül. Kecskeméthy Lenke)(szül. 1915, megh. 1980) 1941: dunaszerdahelyi református egyháztag. 1958–1966: férje, Kuczy Lajos bebörtönzése után is a gyülekezet tagja; Kuczy Lajos [I] felesége.

Kucsera/Kučera, Vilmos/Viliam 1980: feltételezhetően a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság Plenumának a tagja.

Kudla, Ladislav (szül. 1923.04.26.) 1949: neve mint boltos vagy üzleti eladó (obch.p.[redavač?]) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben.

Kugler, Etel 1969: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság dolgozója.

Kugler, Gyula/Július (szül. 1912, más adat szerint 1913, megh. 1969.07.20. Dunaszerdahely) A kommunista párt Szenci járási titkára. 1955–1962 között: Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottsága vezető titkára; feltételezhetően Kugler Štefan apja.

Kugler, Štefan (szül. 1944.09.17., más adat szerint 1944.09.19.) 1968–1971: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság dolgozója, a JNB közlekedési szakosztályának referense. 1972: jelentkezett dolgozónak a Dolné Vestonice-i gumigyárba. Dunaszerdahelyi lakos (Kukučín u. B/1 blok), a szlovákon kívül beszélt oroszul, magyarul és németül; feltételezhetően Kugler Gyula fia.

Kukliš, Izidor Ing. (szül. 1924.12.09.) 1977: a dunaszerdahelyi Állami Takarékbank (Štátna sporiteľňa) igazgatója.

Kulay alezredes. 1938.11.22. és 1938.12.09. között: a dunaszerdahelyi járási katonai parancsnokság parancsnoka.

Kulhanyik, Štefan a Dukes-Herczog dunaszerdahelyi cég vagyonának nemzeti gondnoka; Kulhanyik 1938-ban egyike volt annak a négy dohánykertész és dohányfeldolgozó vállalkozónak, akik korábban szerződéses viszonyban álltak Dukes-Herczoggal.

Kun, Štefan 1986: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság építési szakbizottságának elnöke.

Kutak, Adrienn ipolysági művésznő; tervezője annak a dunaszerdahelyi izraelita temetőben 2014 júliusában felavatott nagyméretű emlékfalnak, amely a városból elhurcoltakkal állít mementőt.

Kürty, Lajos (megh. 1981) dunaszerdahelyi református presbiter, egyházmegyei jegyző, tanácsbíró.

Kürthyová, Gabriela 1953-1955: neve egy dunaszerdahelyi épületbontási kérelemben fordul elő.

Kylian/Kilian, Hugo MUDr. (szül. 1903.02.05.) 1949: neve mint orvos szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben. 1964 előtt: a dunaszerdahelyi kórház igazgatóhelyettese. 1964-ben bíróság ítélet született ellene arannyal és valutával való üzérkedés és korrupció miatt.

L, LY

Ladzianska, Anna 1978: a dunaszerdahelyi Vajanský utcai szlovák alapiskola (ma Bartók Béla AI) tanítónője.

Ladziansky, Anton (szül. 1922.01.16.) kpt. rendőr százados, a dunaszerdahelyi Közbiztonsági Testület Körzeti Részlegének parancsnoka.

Lajtai, ? 1957: neve egy dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottsági dokumentumban fordul elő, amelyben a HNB elnöke 28 személyt hívott egyeztetésre 1957. február 3-ára a városi csatornázás kivitelezése ügyében.

Lakatos, Ferenc (szül. 1927) Neve mint második világháborús katonahőse fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaszzerűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Lančarič, Henrich (szül. 1913.12.04.) 1949: neve mint tanító szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben; a dunaszerdahelyi járási könyvtár vezetője 1949-es áthelyezéséig.

Lantódi, Jenő Neve a dunaszerdahelyi ún. fekete emléktáblán olvasható: „17. okt. 1944 [...] Meghaltak a mi szebb jövőnkért.”

László, Béla (szül. 1913, megh. 1980) asztalosmester, református gondnokhelyettes.

László, Lajos 1982: dunaszerdahelyi református presbiter.

László, Pál 1982: dunaszerdahelyi református presbiter.

Leckési, Ildikó 1980: nevével egy dunaszerdahelyi Városi Tanács-beli jegyzőkönyvben találkozunk, amelyben Leckési a leánynyaság problémájára mutatott rá.

Leffler, Eudovít 1981: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság iskolaügyi szakbizottságának dolgozója.

Lefflerová, Nina JUDr. résztvevője volt az 1944-es szlovák nemzeti felkelésnek; 1981: somorjai lakosként Dunaszerdahelyen indították a „választásokon” a 84. számú választókerületben.

Lehocký, Gejza/Géza (szül. 1913.10.30.) Egy 1972-es titkosszolgálati jelentés szerint dunaszerdahelyi lakos, alapiskola-igazgató, akinek „Ida nevű lánya az NSZK-ban ment férjhez, és további kapcsolatai is vannak Münchenben”.

Lehotzky, Kálmán 1941: mint „főmérnök” részese volt a Dunaszerdahelyet elkerülő főút tervének elkészítésének és a „15. sz. Győr–Galánta állami közút 32+756-38+037 szakszának kiépítését megelőző helyszíni bejárásnak” 1941. december 19-én.

Lelkes/Lelkesová, Katalin/Katarína (szül. 1945.12.01.) 1974: a dunaszerdahelyi kórház raktárosa; a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság népi ellenőrző bizottsága tagja; dunaszerdahelyi lakos.

Lély, István 1944–1966: dunaszerdahelyi református presbiter.

Lély, Magda 1964: egyike volt azoknak, akiket az 1964-es „választások” során Dunaszerdahelyen jelöltek a dunaszerdahelyi JNB-be.

Lénárth, Lajosné 1964–1987: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Lencsés/Lencses, Károly/Karol 1983: Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottságának titkára.

Lengyel, Imre (szül. 1912) Neve mint második világháborús katonahőse fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaserűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Lengyel, Nándor (szül. 1914) Neve mint második világháborús katonahőse fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaserűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Lépes, László 1971: az 1971-es „választásokon” a Nemzeti Front a Dunaszerdahelyi járás képviselőjében 6 főt jelölhetett a Kerületi Nemzeti Bizottságba: Üрге Károlyt, Jozef Šrámek mérnököt, Karol Viršik orvost, Farkas Máriát, Csémi Istvánt és Lépes Lászlót.

Lepiš, Štefan a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság építési szakosztályának dolgozója.

Lévald, Ervin 1945: egy visszaemlékezés szerint Dunaszerdahely 1945. április 1-jei felszabadulásakor a Vörös Hadsereggel együtt érkezett egy bizonyos Lévald Ervin nevű kommunista, aki ismerte a helyi viszonyokat.

Lévald/Léwald, Aurél 1941: pozsonyi lakos, egy dunaszerdahelyi református gyülekezettel kapcsolatos telekügylet részese; a megszerveződő dunaszerdahelyi református gyülekezet

1941-ben „Lévald Aurél és Székely Miksa tulajdonosoktól” vett egy telket Dunaszerdahelyen a Vasúti soron templomépítés céljára.

Léwald, Etelka 1941: budapesti lakos, egy dunaszerdahelyi református gyülekezettel kapcsolatos telekügylet részese; Székely Miksa felesége, özvegye.

Léwald, Zsigmond nevéhez fűződi a Léwald Zsigmond-féle hotel vagy szálló, amely a dunaszerdahelyi vasútállomás mellett állt 1979-ig. Az épületet az 1950-es évektől 1979-ig a Járási Építési Vállalat (OSP) használta, majd azt lebontva itt lett a buszmegálló.

Linek, František 1951: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság építési szakbizottságának tagja.

Lipcsey, György (szül. 1955.01.05. Dunaszerdahely) dunaszerdahelyi Munkácsy-díjas (2006) szobrászművész, akinek fából, kőből és vasból készült alkotásai közül sok látható Dunaszerdahelyen, mint pl. a Vámbéry téren álló 1848–49-es szabadságharc emlékműve (1994). Lipcsey Gyula fia.

Lipcsey, Gyula Tagja volt annak az ún. Arany-féle csoportnak, melynek a tagjai megpróbálták fellépni Rákosi Mátyásnál a szlovákiai magyarok Csehszlovákiából való kitelepítése ellen, és aminek következtében Lipcsey Gyula jáchymovi uránbányai börtönbüntetést kapott; Lipcsey György szobrászművész apja.

Lomský, Bohumír csehszlovák nemzetvédelmi miniszter, hadseregtábornok; 1964 márciusában járt Dunaszerdahelyen.

Losonczy, Lajos 1945: „Sikabonyban Losonczy Lajos (49 éves lakos) lett a helyi katonai parancsnok”.

Lovas, Eugen a dunaszerdahelyi járási pionírház igazgatója.

Lőrincz, Gyula (szül. 1910.01.16. Diószeg, megh. 1980.12.14. Pozsony) magas kommunista pártfunkciókat betöltő képzőművész, aki ifjúkorának egy részét Dunaszerdahelyen töltötte. 1948–1955, majd 1968–1975 között az Új Szó szlovákiai napilap főszerkesztője. 1972–1980 között a Csemadok Központi Bizottsága országos elnöke. Hosszú ideig Csehszlovákia Kommunista Pártja Központi Bizottsága, valamint Szlovákia Kommunista Pártja Központi Bizottsága tagja, prágai nemzetgyűlési képviselő. A Csehszlovák Képzőművészek Szövetsége alelnöke, Nemzeti Művész. Lőrincz Gyulát Dunaszerdahelyre több alkalommal meghívták politikai és társadalmi események szónokaként, pl. 1963. május 1-jén ő szónokolt a Dunaszerdahelyen felvonulók előtt. Miután Lőrincz Gyula 1980-ban meghalt, előbb 1981 őszen emlékkiállítás rendeztek a tiszteletére Dunaszerdahelyen, majd Magyarics Vince dunaszerdahelyi járási kommunista párttitkár bejelentette, hogy a város galériát nyit Lőrincz Gyula hagyatéka megőrzésére, és ennek helye a Vermes villa lesz. A szlovák kormány határozata alapján 1983. február 15-én a Járási Ifjúsági és Úttörőház „kihurcolkodott a Vermes-féle kastélyból”, és 1988. november 24-én egy Lőrincz Gyula-képtárat nyitottak meg itt. Lőrincz személyében egy olyan képzőművész emlékét kezdték ápolni Dunaszerdahelyen, aki Diószegen született, és politikailag teljes mértékben elköteleződött a kommunista párt mellett.

Lőrinczy, Július JUDr. (szül. 1924.04.03) állami jegyző Dunaszerdahelyen.

Ludik/Ludik, Jozef 1953-1955: neve egy dunaszerdahelyi épületbontási kérelemben fordul elő; Ludiková, Mária férje.

Ludiková, Mária 1960: Jozef Ludik és Mária Ludiková (szül. Hauer) Lenin utca 1. sz. alatti lakosok „istállóbontást” kérvényeznek „biztonsági és nemzetgazdasági okokból”; Ludik/Ludik, Jozef felesége.

Ludvik-ügy egyik titosszolgálati eset fedőneve, amely jelzi, hogy a csehszlovák kommunista rendszer számon tartotta és titkosszolgálatilag megfigyelte a magyar nacionalizmus képviselőit. **Lukačovský, Milan** Ing. 1983: a Csehszlovák Autóközlekedési Vállalat dunaszerdahelyi részegének igazgatója.

Lukács, Štefan 1961: „Lukács, Štefan a muž.” családi házas építkezés céljából kért és kapott engedélyt Dunaszerdahelyen.

M

Macejík, Ján (szül. 1910.08.04.) 1949: neve mint vendéglős, fogadós (host.[*inský*]) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben. Macejík a háború után a Kázmér-féle hotel és vendéglő tulajdonosainak, Kázméréknek a kitelepítése után a hotel-vendéglő nemzeti gondnoka, majd a Partizán vendéglő üzemeltetője volt.

Mácsai, Gyula (szül. 1941, megh. 2013 Dunaszerdahely) a kommunista korszak egyik ismert helyi politikusa, a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság alelnöke, Gyurcsik József bizalmas munkatársa. 1971: választókerületi elnök. Mácsai főleg iskolai és kulturális ügyekben volt járatos, pl. a városbeli óvodai és iskolai férőhelyek ügyében, valamint a beiskolázással kapcsolatban volt sok dolga. A róla szóló források több alkalommal megjegyzik, hogy „jó kapcsolata van a lakosokkal”. Mint a Városi Nemzeti Bizottság alelnöke, Mácsai esketett is. Ő volt Dunaszerdahely egyik krónikása 1970–1986 között, az ún. gépelt városi krónika társszerzője Molnár Ferencsel [II] (más néven: K. Molnár Ferenc) és Mácsainé Á. Erzsébettel együtt; Mácsainé Á. Erzsébet férje.

Mácsainé, Á. Erzsébet Dunaszerdahely egyik krónikása 1970–1986 között, az ún. gépelt városi krónika társszerzője Molnár Ferencsel [II] (más néven: K. Molnár Ferenc) és Mácsai Gyulával együtt; Mácsai, Gyula felesége.

Mácsai, Lajosné 1941–1942: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Mácsay, Jánosné 1941: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Mácsik, István vagy József egyike azoknak a kommunista mozgalmároknak, akit „1944. október 17. után a nyilasok letartóztatottak, vagonba raktak és koncentrációs táborba küldtek”.

Madarász, Imre 1969: a háza fele részének a dekonfiskációját, azaz a korábbi elkobzási határozat megszüntetését kérte a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság Tanácsától. Rehák Lászlónak, a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság titkárának az előterjesztése szerint a Szabadság téren (nám. Slobody) álló ház ügyét a a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság Tanácsa megtárgyalta, de a dekonfiskáció kimondását nem javasolta a Járási Nemzeti Bizottság számára, aminek „az oka az, hogy az érintett a megszállás alatt politikailag aktív volt, lelkes kiszolgálója volt a Horthy-rezsimnek, és esküdt ellensége az egyszerű népnek”.

Mady, Sárka 1957: Dunaszerdahelyen református hitoktató.

Mag, Gyula (szül. 1932.09.28.) 1976.10.01-től a dunaszerdahelyi Csallóközi Múzeum igazgatója; közéleti személyiség, több helytörténeti cikk és könyv szerzője.

Magyarics, Béla/Vojtech (szül. 1933; más adat szerint 1928.08.30., megh. 2003 Sikabony) pplk. tűzoltó alezredes. 1972–1986: a dunaszerdahelyi Járási Tűzoltó-parancsnokság (OIPO) vezetője, parancsnoka; kommunista párttag.

Magyarics, Gejza [I] (szül. 1875.04.05.) sikabonyi lakos (Sikabony č. d. 85); 1926: neve mint napszámos (hosp. nádenník) szerepel az 1926.12.02-re datált sikabonyi választói névjegyzékben.

Magyarics, Géza/Gejza [III] (szül. 1905.07.31., megh. 1987 Sikabony) 1980-ban a sajtóban úgy említik mint „dunaszerdahelyi nyugdíjas, Szlovákia Kommunista Pártja háború előtti tagja”, aki „1980.07.31-án töltötte be 75. életévét”. Feltételezhetően Magyarics Gejza [I] fia. 1938: valószínűleg ő az, aki „Magyarics, Géza if.j.” megjelöléssel 1938-ban mint „tűzoltószolgálati tag” szerepel a dunaszerdahelyi Járási Hivatal civil légvédelmi felhívásban (Civilná protiletecká ochrana). 1941: valószínűleg ő az, akit „Magyarics Géza” név alatt egy datálatlan magyar nyelvű forrás így ír körül: „életkora: 36 év, felsége Nagy Vilma, földműves, magyar anyanyelvű, római katolikus, gyermekeik: Géza (15), Zoltán (12), László (9) és Irén (6).”

Magyarics, Géza/Gejza [III] (szül. 1927.10.14. más adat szerint 1927.10.17. még más adat szerint 1927.10.19. Sikabony) kommunista pártember, dunaszerdahelyi lakos (lakh. Május 1 tér). „Apja csehszlovák kommunista”, aki feltételezhetően azonos az 1905-ben született Magyarics Géza [II]-vel. 1950–1952: sorkatonai szolgálatát töltötte. 1952 után: különböző funkciókat látott el a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottságon és a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottságon. 1952–1953: a Hadsereggel Együttműködők Szövetsége (Zväzarm) agitációs és propaganda (agitprop) osztályának a dolgozója. Egy szlovák nyelvű forrás szerint „a politikai életbe 1952-ben kapcsolódott be mint a Hadsereggel Együttműködők Szövetsége járási agitprop referense”. 1953–1960: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság belügyi szakosztályának vezetője. 1962–1974 között: Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottsága „politikai dolgozója” (OV KSS politický pracovník). 1968: hivatalos források alapján 1968-ban a politikailag megbízható emberek közé tartozott („aj v krízových rokoch stál na princípe marxizmu-leninizmu”). 1971: az egyik dunaszerdahelyi „választási bizottság tagja”. 1974.01.01-től lett a dunaszerdahelyi Járási Útkezelő Vállalat (OSC) igazgatója, amikor Kiripolszky József addigi igazgató a nyugdíjazását kérte. 1977-től a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság képviselője és a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság Tanácsának a tagja.

Magyarics, József [I] (szül. 1879. 07.03., megh. 1969 Sikabony) 1926: sikabonyi napszámos (hosp. nádenník), akinek a neve szerepel az 1926.12.02-re datált sikabonyi választói névjegyzékben. 1938: feltételezhetően ő az, akinek a neve egy sikabonyi forrásban mint a „riasztószolgálat tagja” szerepel; Fekete Mária férje.

Magyarics, József [II] 1939: egy magyar nyelvű forrásban (a községi elöljáró kinevezéséről szóló és a dunaszerdahelyi járási főszolgabíró által írt értesítésben) „ifj. Magyarics József” a sikabonyi községi képviselőtestület póttagja. 1945: feltételezhetően ő az a Magyarics József, akinek a neve szerepel egy 1945.02.24-re datált sikabonyi forrásban mint gazda, aki járművet és igás állatot biztosít a törzspótszázad részére 1945 elején.

Magyarics, József [III] (szül. 1896, megh. 1972 Sikabony) felesége Kulacs Mária.

Magyarics, Ladislav [I] (szül. 1876.05.12.) 1926.12.02. a sikabonyi választói névjegyzékben mint napszámos van feltüntetve.

Magyarics, Ladislav [II] (szül. 1913.06.25. Sikabony) 1949.02.09. letette a hűségesküt a Csehszlovák Köztársaságra és csehszlovák állampolgárságot kapott. Felesége Szalay Erzsébet Irén, gyermekeik M. Ladislav (szül. 1945.09.18.) és M. Éva (szül. 1947.07.20.); feltételezhetően azonos Magyarics, Ladislav [III]-mal.

Magyarics, Ladislav [III] (szül. 1913.07.25.) 1949: neve mint munkás (robotník) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben; feltételezhetően azonos Magyarics, Ladislav [II]-vel.

Magyarics, Vince RSDr. (szül. 1934.12.06. Csicsó) regionális kommunista politikus. Apja Csehszlovákia Kommunista Pártja (CSKP) tagja volt a két háború közti időszakban, majd az 1938–1945 közti magyar idők alatt a Magyar Kommunista Párt tagja. Őt magát a kommunista pártmunkába valószínűleg a katonai szolgálata alatt szervezték be, mert hivatalos életrajza szerint Magyarics Vince 1954-ben (20 évesen) már a CSKP tagja volt. Mezőgazdasági iskolában tanult, és a második világháború után egy ideig Nagymegyeren működött. 1957-től: a Nagymegyér járás „körzeti zootechnikusa”. Az ötvenes évek másik felében bekerült a Szocialista Ifjúsági Szövetség (SZISZ) járási struktúrájába, és a SZISZ Dunaszerdahelyi járási elnöke lett. 1962–1969 között: előbb a SZISZ Szlovákiai Központi Bizottságán találjuk Pozsonyban, majd a SZISZ országos központjában Prágában. 1969–1972 között: Magyarics Vince több kommunista pártiskolát is elvégzett Csehszlovákiában, és Moszkvában is tanult. 1972-től: Prágában találjuk a CSKP Központi Bizottság tömegszervezetekkel és nemzeti bizottságokkal foglalkozó osztályán. Dunaszerdahelyi regionális kommunista vezetői pályája 1978-ban kezdődött. 1978.04.08. Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottsága vezető titkára (vedúci tajomník Okresného výboru KSS v Dunajskej Strede); Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottság Plénuma 1978. április 8-án választotta meg Magyaricsot járási kommunista pártelnöknek („vezető titkár”) a miniszterré avansált Ferencei István helyére. Járási kommunista pártelnöki funkciója mellett Magyarics Vincének további magas funkciói voltak: Szlovákia Kommunista Pártja Központi Bizottságának a tagja és a Szlovák Szocialista Köztársaság Nemzeti Front Dunaszerdahelyi Járási Bizottsága elnöke volt. Szlovákia Kommunista Pártja dunaszerdahelyi járási pártkonferenciáján 1988.04.16-17-én Magyarics Vince lemondott, és helyette Dudás Kálmánt választották Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Bizottsága vezető titkárává. Magyarics Vince ezután már nem volt tagja a járási pártbizottság elnökségének sem, ellenben megtették Szlovákia Kommunista Pártja Nyugat-szlovákiai Kerületi Pártbizottság Ellenőrző és Revíziós Bizottsága elnökének, valamint tagja lett Csehszlovákia Kommunista Pártja Központi Ellenőrző és Revíziós Bizottságnak. Összegezve elmondható, hogy Magyarics Vince személyében a Dunaszerdahelyi járásnak egy ideológiailag megbízható kommunista pártvezetője volt. Magyarics Vince szerzőként jegyzi A jelenünkért harcoltak című Dunaszerdahelyről szóló kiadványt (ONV Kultúrne oddelenie, Dunajská Streda, 1983).

Magyaricsová, ? neve egy titkosszolgálati aktában szerepel „Magyaricsová, Šarolta: Preverovaná osoba „Zuzana”.

Magyerka, Pavel 1989 előtt: rendőr, az ŠtB dunaszerdahelyi csoportjának munkatársa mint referens.

Mahrová, Alžbeta 1955: neve egy épületbontási kérelemben fordul elő.

Majer, Mihály (szül. 1920) Neve mint második világháborús katonahőse fel van vésve azokra a gránitszklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaszzerűen. A gránitszklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Majo, Ján/János (szül. 1925.05.05., megh. 1987.05.01. Dunaszerdahely) 1969: Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottsága ideológiai titkára; 1984: a

Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottsága által fenntartott Politikai Nevelési Háza igazgatója.

Major, ? 1962: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság elnöke.

Makki, Zsuzsa/Zuzana 1970.11.01. és 1971.10.01. között a dunaszerdahelyi Csallóközi Múzeum dolgozója.

Makkos, Sándorné 1941–1943: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Makovecz, Imre (szül. 1935.11.20. Budapest, megh. 2011.09.27. Budapest) Ybl Miklós- és Kossuth-díjas építész, a magyar organikus építészet megteremtője. Építészeti és tervező munkásságának nyomait Dunaszerdahelyen több épület őrzi, pl. a Városháza épülete, a Fő utca és a Vámbéry tér több épülete. Dunaszerdahely város díszpolgára, emlékplakettje a dunaszerdahelyi Városháza bejáratánál található.

Malik, Vladimír JUDr. CSc. pozsonypüspöki orvos „képviselő”, aki 1984-ben, majd az 1986–1990-es választási időszakban a dunaszerdahelyi 12. számú választási körzetben indult a Nyugat-szlovákiai KNB-be, és akit a regionális sajtó úgy futtatott, mint „Dunaszerdahely város képviselőjét a Nyugat-szlovákiai Kerületi Nemzeti Bizottságban”. 1985 után Malik „képviselő” rendszeresen megjelent a dunaszerdahelyi városi Plénumon.

Marczell, Béla (szül. 1924.10.14. Kisudvarnok, megh. 2009.02.10. Kisudvarnok) néprajzi gyűjtő, muzeológus, Dunaszerdahely múltjának egyik őrzője. 1951–1957: a Dunaszerdahelyi Magyar Gimnáziumban (1953-tól Magyar Tannyelvű Tizenegyéves Középiszkola) tanított. 1964–1986: a dunaszerdahelyi Csallóközi Múzeum egyik alapítója, első igazgatója és néprajzos munkatársa volt. 1964.02.12-én a Járási Honismereti Kör választotta őt a múzeum vezetőjévé. 1978-ban népszerűsítő cikkeket írt a helyi újságba a Csallóközi hagyományokról. Nevéhez fűződik a város első alapos és munkásmozgalmi sallangoktól mentes történetének összefoglalása, amelyben egyebek mellett megemlítette Csaplár Benedeket is. A Csallóköz néphagyományairól szóló előadásaival nyugdíjba vonulása után is tevékenyen részt vett Dunaszerdahely kulturális életében.

Marczell, Géza a szlovák nemzeti felkelés aktív résztvevője; 1950 után: a mezőgazdasági beszolgáltatásokért felelős rekvirátor (okresný splnomocnenec pre výkup) több járásban, előbb a Somorjai és a Galántai járásban, majd 1956 körül Dunaszerdahelyen. 1968: „politikai dolgozó” Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottságán.

Marczell, János (szül. 1912) Neve mint második világháborús katonahősé fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfászerűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Marczell, Mihály (szül. 1908) Neve mint második világháborús katonahősé fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfászerűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Márk, Gyuszi neve úgy bukkan fel, mint „aki a ČSAD-ban volt portás”. Hervay József 2018.03.07-i Facebook-bejegyzése szerint Márk Gyula „együtt ült börtönben Gustáv Husákkal”; Gustáv Husák csehszlovák köztársasági elnök 1982. október 22-én állt meg és mondott beszédet Dunaszerdahelyen.

Marek, Jozef Ing. arch. 1948–1949: a Nyugat-szlovákiai Kerületi Nemzeti Bizottság tervezési osztálya képviselőjeként részt vett Dunaszerdahely első ismert településrendezési terve

jóváhagyásában; a megbeszélések során számos kifogást emelt, amelyeknek a lényege az volt, hogy „Dunaszerdahely maradjon olyan mezőgazdasági település, amilyen eddig volt”.

Márkus, Mihály 1959 végén Márkus Mihály Dunaszerdahely Lang városrész 934 sz. alatti lakos egy ház „higiéniai és nemzetgazdasági okokból” való elbontására kapott engedélyt.

Marschal, Viktória 1962: Marschal Viktória Fő (Lenin) u. 12. sz alatti lakos azzal kereste meg a kerületi ügyészséget, hogy az vizsgálja felül a Városi Nemzeti Bizottság azon döntését, hogy az a házában lakást adott bizonyos Veréb Istvánnak.

Masár, Félix (szül. 1921.07.26.) regionális gazdasági szakember; 1960: a Dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság alelnöke; 1973: a Dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság alelnöke; a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság tervezési szakbizottságának elnöke; szlovák nemzetiségű, 1948: kommunista párttag.

Masaryk, Ján (szül. 1923.06.06.) 1949: neve mint asztalos (stolár) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben.

Masaryk, Michal 1949: a Michal Masaryk-féle vendéglő (Ľudový hostinec, predtým Michal Masaryk) szerepel azon a listán, amelyen a dunaszerdahelyi községi (immár szocialista) kommunális üzemeket írták össze; a forrás szerint Michal Masaryk helyettes vezető volt a kommunális üzemben.

Maštena, Vojtech (szül. 1912.01.16.) kommunista politikus, aki közvetlenül a második világháború után körülbelül egy évig Dunaszerdahelyet vezette különböző funkciókban. 1945.05.23. és 1945.07.16. között Vojtech Maštenát „községi komisszárként” jegyzik (obecný komisár). Egy 1945.07.14-re datált írott forrás Maštenát mint a dunaszerdahelyi „Nemzeti Bizottság hivatalvezetőjét” (vedúci úradu N.V.) említi, és legalább egy forrás szerint úgy volt Dunaszerdahely község vezetője, amint aki „a [*Helyi Nemzeti Bizottság*] titkári teendőit végezte Németh János mellett”. 1949: neve mint a dunaszerdahelyi Járási Közigazgatási Bizottság elnöke (preds. OSK) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben.

Maťašik, András pozsonyi református lelkész, esperes. A dunaszerdahelyi kapcsolatai között szerepelt, hogy Maťašikot 1959. május 15-én kihallgatták a Vizváry László ügyben, valamint az, hogy többször tárgyalt a dunaszerdahelyi presbitériummal templomépítés ügyében. Az utóbbi ügy kapcsán a források alapján úgy értékelhető, hogy Maťašik annak tudatában hitegette a gyülekezet templomépítési szándékát, hogy tudnia kellett, hogy sem a dunaszerdahelyi gyülekezetnek nincs elég pénze, sem a város politikai vezetése nem gondolta komolyan az építkezést.

Matics, Károlyné 1941: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Mátis, János 1938: községi bíró Nagydvarnokban.

Mátis, József (*feltételezhetően* szül. 1887, megh. 1977 Sikabony) Egyike volt azon sikabonyi/dunaszerdahelyieknek, akiket az 1938 utáni magyar idők alatt retorziók értek; Mátis J. csendőri zaklatás áldozata volt. Feltételezhetően Vermes Rozália férje.

Mátis, Józsefné (*feltételezhetően* szül. Vermes Rozália) 1958: „dunaszerdahelyi (talán sikabonyi) református egyháztag”; feltételezhetően Mátis József felesége.

Matiš, Julius [I] (szül. 1897.06.05. Albár) 1949: neve mint „községi alkalmazott” (obec. zam.) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben; 1947.10.01. „utcasepró” (zamietač ulíc); 1949: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság dolgozója.

Matis, Július [II] (szül. 1909.04.02. Dunaszerdahely) 1953.07.04-én letette a hűségesküt a Csehszlovák Köztársaságra és csehszlovák állampolgárságot kapott. 1961: családi házas építkezés céljából kért és kapott engedélyt Dunaszerdahelyen.

Mátis, Lajosné 1943: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Mátis, Tomás [I] (szül. 1859.12.15.) Sikabonyi kiskgazda (lakh. č. d. 62.), neve szerepel az 1926.12.02-re datált sikabonyi választói névjegyzékben.

Mátis/Mátiš, Tamás [II] (szül. 1912.09.15., megh. 1978) nagyabonyi illetőségű kommunista, aki 1931 óta volt kommunista párttag; az 1938–1945 közti magyar idők alatt nem hallunk róla; 1950: Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottságának a dolgozója (OV KSS DS); 1957–1960 között: ellátta a Dunaszerdahelyi (Városi) Nemzeti Bizottság elnöki funkcióját („vykonával funkciu predsedu MsNV”); 1958: „a Helyi Nemzeti Bizottság elnöke”; 1960–1965: Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottságának dolgozója; 1965: a Nagyabonyi Helyi Nemzeti Bizottság elnöke; 1968: a sajtó „rokkant nyugdíjasnak” nevezi az akkor 56 éves Mátist.

Mátis, Tomáš [III] 1935.01.10. egy nagyudvarnoki jegyző által készített összeírásban „Mátis Tomáš ml.” mint „maďarský št. príslušník” van nyilvántartva. Felesége Verona, szül. Bartal; gyermekeik: Margita, Alžbeta, Tomáš, Albert, Tibor (4-12 év közöttiek).

Matz, Jozef 1980: hivatásos határőr a Dunaszerdahelyi járásban (mjr. dôstojník vyššieho veliteľstva Pohraničnej stráže).

Méhes, László 1957: „Méhes László és neje” egy dunaszerdahelyi református gyülekezettel kapcsolatos adásvétel részese.

Melčický, Ladislav 1977: a Dunaszerdahelyen működő Mladost', később Letorasty nevű popzenekar tagja.

Méri, Ján 1961: családi házas építkezés céljából kért és kapott engedélyt Dunaszerdahelyen.

Méry, Imre/Imrich (szül. 1910.07.22) a dunaszerdahelyi Mezőgazdasági Szakközépiskola (SPTŠ) igazgatója; 1964: egyike volt azoknak, akiket az 1964-es „választások” során Dunaszerdahelyen jelöltek a dunaszerdahelyi JNB-be. 1974: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság és a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság oktatási bizottsága tagja; 1974: nyugdíjas, dunaszerdahelyi lakos, kommunista párttag.

Méry, Ladislav 1972: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság közrendvédelmi szakbizottság vezetője.

Mesačkova, Viktoria 1949: nevével egy hivatalos iratban találkozunk, amelyben Mesačkova („rod. Serfözo”) a római katolikus egyházból való kilépését kérvényezte.

Mészáros, Alajos dunaszerdahelyi ügyvéd, egy időben szlovákiai alkotmánybíró.

Mészáros, Ferdinand 1952: egyike azon dunaszerdahelyi személyeknek, akiktől „megvonták az iparendélyt”, és arra utasították őket, hogy „vállalkozásaikat a határozat kézbesítése után 30 napon belül számolják fel”.

Mészáros, Jánosné 1982–1987: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Mészáros, József kitanult kőműves, somorjai lakos. A dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság (JNB) építési szakosztályának a vezetője, akiről megállapították: „Bár a funkciók helyre nem teljesíti az elvárt felsőfokú végzettség kritériumait, azonban hosszú éves gyakorlata és szakmai tapasztalatai vannak ebben a munkakörben.” Mészáros Józsefről 1968 után nem nagyon olvasni a hivatalos iratokban és sajtóban; 1968 után politikailag megbízhatatlannak bizonyult, mert a lánya férjestül Svájcba emigrált 1968-ban. 1972 márciusa körül Mészáros

Józsefet (František Hanákkal és Imrich Banerrel együtt) visszahívták a funkciójából. 1972.03.06. a pozsonyi Igazságügyi Minisztérium arról tájékoztatta a dunaszerdahelyi JNB káderosztályát, hogy Mészáros József nevét törölték a Pozsonyi Kerületi Bíróság építési ügyekben eljáró igazságügyi szakértői közül. Mészáros József elvesztése probléma volt Dunaszerdahely számára, mivel ő nemcsak a járási építési szakosztályt vezette, hanem egyúttal az egyik legfontosabb szakemberként funkcionált az építkezéseken mint hatósági szakértő (odborný znalec), vagyis Mészárosnak fontos befolyása volt arra, hogy mi és hogyan épül a járásban és a városban. A jelek szerint Mészáros visszahívása annyira gondot okozott dunaszerdahelyi körökben, hogy az ügyébe beavatkozott Nyári Ferenc, a Dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság káderügyekért felelős titkára, aki fellebbezett az ügyében, óvatosan sürgetve a visszavételét. 1972.03.22. Nyári Ferenc azt jelzi írásban, hogy Mészárossal kapcsolatban nem kapott semmiféle megkeresést, egyben kéri, hogy Mészáros maradjon hatósági építési szakértő. Az igazságügyi miniszter ezután „adminisztratív félreértésnek” minősítette az esetet és „politikai-szakmai revíziót hajtott végre”, és a pozsonyi Igazságügyi Minisztérium adminisztratív okokra hivatkozva Mészáros nevének a visszahelyezését ígéri az igazságügyi szakértők listájára. 1972-ben úgy írnak róla, mint a dunaszerdahelyi JNB építési szakosztályának vezetője. Mészáros 1972 áprilisában bejelentette, hogy életkorára való tekintettel rövid időn belül nyugdíjba megy, ami hamarosan meg is történt, és ezután a hivatalos iratokban nem említik a nevét.

Mészáros, Štefan nevével Ludvik titkosszolgálati személy történetében találkozunk; Ludvik beszerző tartótisztje kpt. Štefan Mészáros operatív munkatárs.

Mészárosová, ? 1957: neve egy dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottsági dokumentumban fordul elő, amelyben a HNB elnöke 28 személyt hívott egyeztetésre 1957. február 3-ára a városi csatornázás kivitelezése ügyében.

Mezey, Ludovít 1961: családi házas építkezés céljából kért és kapott engedélyt Dunaszerdahelyen.

Mihalik, Ferenc (szül. 1916) Neve mint második világháborús katonahőse fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaserűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Mihály, Géza közgazdász, aki 1969-ben egy tanulmányt szentelt a női munkaerő hatékony kihasználásának, miközben a probléma csehszlovákiai magyar szempontjait is vizsgálta.

Miháliková, Mária 1945: Winter Dunaszerdahelyi járási komisszár adminisztratív munkatárs 1945 első felében; a Winterre vonatkozó levéltári források egy részén Winter neve szerepel, de azt nem Winter, hanem Miháliková írta alá.

Mihály, Károly nagyudvarnoki tanító.

Miklós, István (szül. 1919.08.23., más adat szerint 1919.08.14. Gelle) regionális kommunista politikus, hosszú ideig a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság elnöke. 1945 után a gellei gép- és traktorállomás vezetője, somorjai lakos. 1955 után kommunista párttag, aki különféle járási pártfeladatokat kapott főleg Somorján, miközben különféle szintű kommunista politikai iskolákat végzett. 1960-ban jött át Somorjáról Dunaszerdahelyre: 1960-ban a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság alelnöke, majd 1963-ban a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság elnöke. 1969-ben, 50. születésnapjára megkapta a Munka érdemrend állami kitüntetését. Miklós István 1963 és 1981 között volt a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság elnöke, azaz

(háromévnnyi JNB-alelnökségét is beszámítva) 21 évig jelentett állandóságot a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság élén.

Mikulík, Alexander [I] (szül. 1925.06.15. Vel'ké Rovné, Zsolnai járás) 1973: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság közlekedési szakosztályának vezetője. Szlovák nemzetiségű kommunista párttag, somorjai lakos. 1969-ben a lánya harmadéves pozsonyi joghallgatóként illegálisan kint maradt Ausztriában. Feltételezhetően Mikulík Alexander [II] apja és Mikulík Alexander [III] nagyapja.

Mikulík, Alexander [III] (szül. 1953, megh. 2013 Sikabony) Takács Márta férje, Mikulík Alexander [III] apja.

Mikulík, Alexander [III] (szül. 1980, megh. 2005) feltételezhetően Mikulík Alexander [II] fia.

Mikó, Jenő (szül. 1931, megh. 2004) református lelkész, 1990-1996 között a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház püspöke; nevével Ludvik titkosszolgálati személy történetében találkozunk mint akit Ludvik egy időben megfigyelt.

Misik, Lőrinc (szül. 1907) Neve mint második világháborús katonahőse fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaszzerűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Mitterholzer, ? Ing. tervezőmérnök, a dunaszerdahelyi Kodály Zoltán Alapiskola társtervezője ing. Achbergerrel együtt.

Mohácsy, János Dr. (megh. 1944.04.) ügyvéd. 1941: a megalakuló dunaszerdahelyi református gyülekezet tagja, akit 1941-ben megválasztottak presbiterré, azonban ő a „rövid itt-tartózkodása” okán arról lemondott, ezután mint egyháztagról és „egyházi ügyészlől” olvasunk róla. 1941–1944 között templom és más alkalmas helyiség híján a dunaszerdahelyi reformátusok a presbiteri gyűléseiket Mohácsy János ügyvédi irodájában tartották.

Molnár, Aladár 1970-es évek: a Dunaszerdahelyen működő MGT nevű beatzenekar tagjai Molnár Aladár, Gútai Péter, Tilajčík Imre.

Molnár, Alojz 1953-1955: neve egy dunaszerdahelyi épületbontási kérelemben fordul elő.

Molnár, Erzsébet (szül. 1941, megh. 1988 Dunaszerdahely) Viszkocs/Vyskoč, Károly felesége.

Molnár, Ferenc [I] 1957. július 23-án Molnár Ferenc kérvényezte a Zöld utca 164. alatti ház elbontását, illetve igényét az elbontott anyag megvásárlására. A kérvényhez csatolt szakvélemény szerint „a romos ház a csehszlovák állam tulajdona [...] megjavítása felesleges, mivel a Zöld utca szabályozása miatt amúgy is el kell távolítani”; lehetséges, hogy azonos Molnár, Ferenc [II]-vel.

Molnár, Ferenc [II] (más néven: K. Molnár Ferenc) Dunaszerdahely egyik krónikása 1970–1986 között, az ún. gépelt városi krónika társszerzője Mácsai Gyulával és Mácsainé Á. Erzsébettel együtt; lehetséges, hogy azonos Molnár, Ferenc [I]-gyel.

Molnár, Ilonka 1941: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Molnár, János/Ján [I] (szül. 1901.05.10.) sikabonyi cipészsegéd; 1926: lakhelye Sikabony (Dolná u. 61.), felesége Szlíz Mária háztartásbeli (szül. 1902.07.01.), mindkettőjük neve szerepel az 1926.12.02-re datált sikabonyi választói névjegyzékben.

Molnár, János [II] (szül. 1924, megh. 1983.12.) az Üzemi Klub vezetője; 1980: a dunaszerdahelyi Járási Népművelési Központ (OOS DS) munkatársa, igazgatóhelyettese; kommunista párttag.

Molnár, János [III] Dr. (szül. 1927.05.20.) tanító; a dunaszerdahelyi Komenský utcai Alapiskola igazgatóhelyettese; a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság iskolai és kulturális szakbizottságának elnöke.

Molnár, József 1987 június végéig: a dunaszerdahelyi Városi Művelődési Ház igazgatója; a Csemadok dunaszerdahelyi városi szervezetének alelnöke.

Molnár, Lőrinc/Laurinc (szül. 1889 Dunaszerdahely) 1949.06.01. óta „utcaseprő” (zamietač ulíc); 1949: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság dolgozója.

Molnár, Ludovít Ing. 1986: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság építési szakbizottságának tagja.

Molnár, Sándor 1982: a dunaszerdahelyi termálfürdő vezetője.

Molnár, Vladimír 1950: neve egy dunaszerdahelyi épületbontási határozatban szerepel.

Mondok, Árpád (szül. 1921, megh. 1986 Dunaszerdahely) dunaszerdahelyi lakos; a Szocialista Ifjúsági Szövetség Dunaszerdahelyi Járási Bizottságának elnöke; Huber Etel (szül. 1927, megh. 1999) férje; feltételezhetően Mondok Gábor fia.

Mondok, Gábor/Gabriel (szül. 1893.01.08., más adat szerint 1893.06.05. Felső-Zellő [Vel'ký Zlievec, Nagykürtös környéke], megh. 1976.11.07.) Háborús veterán, kommunista elkötelezettségű ember, a Dunaszerdahelyi járás egyik ideológiai értelemben felmutatható, a kommunista pártnak elkötelezett emblematikus alakja. Az első világháborúban Isonzónál harcolt a 72. császári-királyi ezred katonájaként. A két világháború közti időszakban egyike volt azoknak, akik a Dunaszerdahelyi járásban megalapították a kommunista pártot. Egyike volt azoknak a kommunista mozgalmároknak, akit „1944. október 17. után a nyilasok letartóztatottak, vagonba raktak és koncentrációs táborba küldtek”. 1949: neve mint kőműves (murár) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben. Az 1950-es években a Dunatőkési Állami Gazdaság egyik vezetője volt, innen ment nyugdíjba. 1952–1962 között: Csehszlovákia Kommunista Pártja Központi Bizottságának a tagja. 1954: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság Tanácsának a tagja. Egész életét és világszemléletét meghatározta, hogy az 1938–1945 közti magyar időkben, konkrétan 1941-ben előbb a komáromi Csillag erődben tartották fogva mint kommunistát, majd innen a cseh-bajor határ menti Flossenbürgi koncentrációs táborba, ahol (saját szavai szerint) „négy és fél hónapig kőműveskedett”. Háborús történeteit a Horthy-hadseregről, az 1941-es koncentrációs táborba való elhurcolásról, a kínzásokról és Flossenbürgről a Csallóköz regionális folyóirat többször közölte.

Moravčík, Pavol (szül. 1926.04.12. Liptószentmiklós) kommunista funkcionárius, somorjai lakos; 1960-tól: Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottságának politikai dolgozója (politický pracovník OV KSS v DS pre stranícku prácu); tartalékos tisztként (dôstojník v zálohe) Somorján a Népi Milícia parancsnoka (náčelník štábu ĽM v Samoríne).

Morovics, István/Štefan ThDr. 1983: római katolikus pap Dunaszerdahelyen.

Mozgai, Béla Dr. (szül. 1928) a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság szervezési szakosztályának vezetője; 1968: tagja volt annak a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottságon 1968. május 30-án megalakult 14 tagú ún. komisszióknak, amely elkezdte kidolgozni a „nemzeti bizottság akcióprogramját”; feltételezhetően Mozgai Béláné férje.

Mozgai, Béláné (szül. Rásó Etelka) 1958–1959: dunaszerdahelyi református egyháztag, egy időben helyettesítő kántori szolgálatot végzett; Mozgai Béla felesége.

Mozoly, Ladislav 1961: családi házas építkezés céljából kért és kapott engedélyt Dunaszerdahelyen.

Mucska, János 1945: Nagyudvarnokban Mucska János „r. kat. szakaszvezető, 75%-os hadirokkant, volt gyalogos, kovácsmesterlett a helyi katonai parancsnok”.

Mucska/Múčka, Jozef (szül. 1924.03.01.) 1959: Dunaszerdahelyen a Szlovákiai Antifasiszta Harcosok Járási Szövetségének a titkára.

N

Nagy, Anna MUDr. orvos, 1990: a dunaszerdahelyi járási kórház igazgatója.

Nagy, Aranka 1980: dunaszerdahelyi városi képviselő.

Nagy, Árpád (szül. 1923.11.14.) a dunaszerdahelyi Jednota Fogyasztási Szövetkezet alelnöke; 1968: tagja volt annak a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottságon 1968. május 30-án megalakult 14 tagú ún. komisszióknak, amely elkezdte kidolgozni a „nemzeti bizottság akcióprogramját”.

Nagy, Béláné 1943: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Nagy, Dezső 1970–1978: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Nagy, Ernő/Ernest Ing. a dunaszerdahelyi Prefa építőelem-gyártó üzem igazgatója.

Nagy, Ferenc magyar országgyűlés képviselő, a Kisgazdapárt országos elnöke; a Magyar Parasztszövetség helyi szervezetének megszervezésekor 1942–1943-ban kapcsolatban állt a sikabonyi kisgazdákkal (Gálffy Károly, Nagy László, Sággy Gyula).

Nagy, Ferdinánd neve az 1980-as években úgy merül fel a sajtóban, mint a dunaszerdahelyi marxista-leninista Szocialista Akadémia „népszerűsítő programjainak” egyik lektora; feltételezhetően azonos Nagy Frigyes/Fridrichhel.

Nagy, Frigyes/Fridrich dunaszerdahelyi okleveles fogtechnikus; 1982: a kórház fogtechnikai részlegének vezetője; a rendszerváltozás után Dunaszerdahely alpolgármestere; feltételezhetően azonos Nagy Ferdinánddal.

Nagy, Géza 1941–1959: dunaszerdahelyi református presbiter.

Nagy, Imréné 1958: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Nagy, Imrich 1961: családi házas építkezés céljából kért és kapott engedélyt Dunaszerdahelyen.

Nagy, Irén 1985: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Nagy, Iván dunaszerdahelyi etnológus, 2024: a Csallóközi Múzeum igazgatója.

Nagy, István [I] 1971: saját bevallása szerint ő volt a dunaszerdahelyi Népi Milícia alapítója; szintén saját elmondása szerint: „1948-ban igyekeztünk megtisztítani Dunaszerdahelyet a burzsoázia maradványaitól, elfoglaltuk a gabonafelvásárló üzemet, fekete köpenyünk alatt fegyverrel.”

Nagy, István („Pista bácsi”) [II] 1958 és az 1990-es évek között a dunaszerdahelyi református gyülekezet presbitere, gondnoka, pénztárosa, a gyülekezet támogatója, az egyik leghosszabb ideig szolgáló egyházi tisztviselő, akinek nagy érdemei vannak abban, hogy a dunaszerdahelyi református gyülekezet a kommunizmus évei alatt működni tudott és fennmaradt. 1958: Farkas Sándor gondnok 1958.11.24-i lemondása után Nagy István 1958.11.28-tól lett a gondnok, egészen a rendszerváltozásig, sőt a dunaszerdahelyi református templom építésének nagy része alatt is gondnok volt. Kuczy Lajos 1958-as bebörtönzése után, az 1958.12.07-i egyházközségi tisztújításon (Kuczy távollétében) lett a dunaszerdahelyi református gyülekezet gondnoka, és

ezután egészen a rendszerváltásig betöltötte ezt a funkciót. 1989-ben az ő gondnoksága alatt kezdődött a templomépítés; a református templom tornyában lévő harangok egyikét Nagy István és családja adományozta. Egyebek mellett nagy érdemei vannak abban, hogy a gyülekezet jegyzőkönyvei és kegytárgyai a kommunizmus alatt is megőrződtek. Nagy Istvánné férje, Nagy Zsuzsanna édesapja.

Nagy, Istvánné 1958–1959: dunaszerdahelyi református egyháztag; Nagy István [II] gondnok felesége, Nagy Zsuzsanna édesanyja.

Nagy, János (szül. 1935.06.17. Rákosszentmihály, megh. 2021.03.18. Tata) szobrászművész. 1965: Nagy Jánosnak művészeti kiállítása volt Dunaszerdahelyen; 1971: legismertebb dunaszerdahelyi munkája az az emlékmű, amelyet 1971-ben avattak fel a város közepi Szent István (akkor Május 1.) téren („Márvány talapzaton három emberronc”).

Nagy, József vasutas, a második világháború alatt a dunaszerdahelyi MÁV-vasútállomás főnöke. 1940–1944 között: a megalakult dunaszerdahelyi református gyülekezet főgondnoka, pénztárosa, a gyülekezet jelentős támogatója, egyúttal ugyanebben az időben a dunaszerdahelyi vasútállomás állomásfőnöke. 1944 nyarán (miután már korábban is volt összetűzése Pöör József dunaszerdahelyi lelkésszel) másokkal együtt lemondott a presbiteri és a főgondnoki tisztségről (a lemondás okai ismeretlenek). 1958–1959-ben Nagy József neve újra felbukkan a dunaszerdahelyi református gyülekezet presbiteri jegyzőkönyveiben mint „tisztelőbeli főgondnok” vagy „helyettes főgondnok”.

Nagy, Józsefné 1958–1959: dunaszerdahelyi református egyháztag; feltételezhetően Nagy József főgondnok felesége.

Nagy, László 1942–1943: sikabonyi gazda; a Magyar Parasztszövetség helyi szervezetének megszervezésekor 1942–1943-ban kapcsolatban állt Nagy Ferencsel és Kovács Bélával; a Magyar Parasztszövetség sikabonyi szervezetének 1943 márciusi megalakulása után Nagy László volt az elnöke.

Nagy Rudolf/Rezső 1970: dunaszerdahelyi református presbiter.

Nagy, Sándor 1988: a Sport utcai (ma már nem létező) sportcsarnok vezetője Dunaszerdahelyen.

Nagy, Vilmos (szül. 1919) Neve mint második világháborús katonahőse fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaszerűen. A gránitsziklát 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Nagy, Zsuzsanna dunaszerdahelyi református egyháztag, hosszú ideig a gyülekezet orgonista kántora; Nagy István gondnok és Nagy Istvánné lánya.

Nagyová, Helena 1955: neve egy dunaszerdahelyi épületbontási kérelemben fordul elő.

Nagyová, Zlatica 1986: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság szociális szakbizottságának elnöke.

Nagyvendég, Zsuzsanna 1969: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság dolgozója.

Náprstok, Juraj 1962: a dunaszerdahelyi járási kórház első igazgatója.

Narancsik, Alexander JUDr. 1988: a nyugat-szlovákiai Víz- és Csatornaművek dunaszerdahelyi részlegének igazgatója (ZVaK).

Nátek, Sándor érsekújvári református lelkész, akinek a nevével Ludvik titkosszolgálati személy történetében találkozunk mint akit Ludvik egy időben megfigyelt.

Nemcsics, Ján Dr. 1982: a dunaszerdahelyi Járásbíróság elnöke.

Nemec, František (szül. 1921.11.08. Vrádište, okr. Senica) gazdasági szakember; 1960-ban került Dunaszerdahelyre; a Csehszlovák Állami Bank dunaszerdahelyi fiókjának igazgatója; a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság gazdasági és pénzügyi szakbizottságának a tagja; a dunaszerdahelyi Jednota Fogyasztási Szövetkezet Elnökségének a tagja.

Nemec, Štefan Neve a második világháború után Dunaszerdahelyen tervezett vágóhíd kapcsán merül fel a forrásokban. 1948: a város vezetői megvizsgálták a Dunaszerdahely újfalusi Téglaház nevű dűlőben lévő vágóhíd fizikai állapotát, és azt állapították meg, hogy az 1894 körül épült épület (bitúnok) „használatatlan állapotban” volt. A vizsgáló bizottságnak Vojtech Šrenker (JNB technikai referens) és Štefan Sever (dunaszerdahelyi HNB-elnök) mellett Štefan Nemec volt a tagja mint „a HNB élelmezési szakembere”. A bizottság jegyzőkönyve azzal a megállapítással zárul, hogy „a legnagyobb szükség van rá, hogy Dunaszerdahelyen új vágóhíd legyen kialakítva”.

Németh, Adolf 1941–1942: dunaszerdahelyi református egyháztag; feltételezhetően Németh Adolfné férje.

Németh, Adolfné 1941: dunaszerdahelyi református egyháztag; feltételezhetően Németh Adolf felesége.

Németh, Dezső Egy feltételezhetően 1949-re datálható forrás szerint a Dunaszerdahelyi Járási Közigazgatási Bizottság (OSK) kisajátítási eljárást kezdeményezett avégett, hogy a konkrétan megnevezett ingatlanokat kisajátíthassa „játéktér, sportstadion és nyilvános kert” céljából. A megjelölt parcellaszámok alapján az irat három magánszemélyt nevezett meg mint tulajdonosokat: Németh Dezsőt, Büschitz Editet, Büsitsch Emíliát, valamint egy társaságot, amelyet Büschitz Emil („Malinovský utca 208. alatti lakos”) képviselt. A forrás szerint a tulajdonosokat a hivatal többször kérte, „hogy a megnevezettek telkeiket megfelelő ellenszolgáltatás fejében adják át”, ám annak ellenére, hogy „a község az ajánlatot többször megismételte, egyezés a mai napig nem jött létre”.

Németh, Ilona (szül. 1963.11.28. Dunaszerdahely) képzőművész, professzor; Ravasz Marián felesége.

Németh, István 1957: Németh István Nemesszeg (Hviezdoslav) utca 422. alatti lakos kérvényezte a háza hátsó részének elbontásával „biztonsági és gazdasági okokból”.

Németh, János [I] harcolt a magyar tanácsköztársaság alatt.

Németh, János [II] agrármérnök; a dunaszerdahelyi Járási Mezőgazdasági Igazgatóság főagronómusa; talán azonos Németh János [III]-mal.

Németh, János [III] 1964: egyike volt azoknak, akiket az 1964-es „választások” során Dunaszerdahelyen jelöltek a dunaszerdahelyi JNB-be; talán azonos Németh János [II]-vel.

Németh, József 1963: a Németh-házaspár, Németh József munkás és „beteges” felesége, Némethné Csepy Mária, egy nehezen megoldódó dunaszerdahelyi ingatlan-kisajátítási ügy részesei voltak.

Németh, Józsefné (szül. Csepy Mária) 1943: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Németh, Julianna 1941: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Németh, László (szül. 1915) Neve mint második világháborús katonahősé fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaserűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Németh, Sándor (szül. 1942) dunaszerdahelyi amatőr fotós, aki fényképeken dokumentálta Dunaszerdahely átalakulását az 1960–1980-as években, beleértve a DAC eseményeit is.

Németh, Tibor 1961: családi házas építkezés céljából kért és kapott engedélyt Dunaszerdahelyen.

Nesméri/Nesméry, Ján kpt., rendőr százados; a dunaszerdahelyi Közbiztonsági Testület közlekedésfelügyeleti részlegének (Dopravný inšpektorát) parancsnoka.

Neurath, Ernest 1952: Dunaszerdahely egyik háború utáni ún. likvidátora; a szlovák kereskedelmi megbízott (tkp. miniszter) 1952. március 4-i határozatával mentett fel őt a szerdahelyi kisipari egységek likvidátorsága alól. Egy online genealógiájában ez olvasható: „Neurath Ernest (1900, Pozsony–1956, Pozsony) 1939-ig üzletember, 1944-ig munkanélküli, 1951–1956 építőmunkás, akit a kommunista rendszer mint a rendszer ellenségét megbüntette.”

Nikiser/Nikišer, Árpád a Nyitrai Magasépítő Vállalat dunaszerdahelyi üzemének igazgatója.

Niniš, František a szlovák nemzeti felkelés veteránja; a dunaszerdahelyi Vendéglők és Éttermek (RaJ) igazgatója.

Niniš, Štefan 1953: Štefan Ninišről ezt írták: „A felszabadulás után áthelyezték Dunaszerdahelyre, itt volt a rendőrség vezetője. Nevezett rögtön bekapcsolódott a szocializmus építésébe.”

Nižňanský/Nižňanský, Jozef 1950-1956 között: a Dunaszerdahelyi Vendéglátó és Gazdálkodó Kombinát szakelőadója; 1956–1962: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság főtervezője; 1962–1981: a dunaszerdahelyi Járási Közszolgáltatási Vállalat gazdasági igazgatóhelyettese.

Novák, Ferenc 1968: a dunaszerdahelyi Kulacs étterem és borozóban, ahol élő zene szórakoztatta a vendégeket, 1968 októberétől egy egész évig előben játszott a győri Novák Ferenc és zenekara.

Novák, Ján szlovák heraldikus, akik 1970-ben sajtóvitát indított Püspöki Nagy Péter és az általa tervezett (ma is ismert és használt) Dunaszerdahely-címer ellen.

Novák, Július 1968-1972 között: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság dolgozója, a helyi gazdasági és kereskedelmi szakosztály önálló referense, majd vezetője.

Novák, Matej plk., ezredes; 1984: a dunaszerdahelyi Járási Katonai Parancsnokság parancsnoka.

Nováková, Mária 1980: a dunaszerdahelyi Járási Népművelési Központ dolgozója.

Novatius, Vilmos 1938–1945 között Nagyudvarnok, Kisudvarnok, Sikabony és Tökés körjegyzője.

Novotný, Tibor (szül. 1913.03.18.) gazdasági szakember, a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság és a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság népi ellenőrzési bizottságának a tagja; 1974: nyugdíjas, dunaszerdahelyi lakos, kommunista párttag.

NY

Nyári, Ferenc/František (szül. 1927.05.19. Pozsony) magyar nemzetiségű regionális kommunista politikus; nagymegyeri lakos. A második világháború alatt Miskolcon volt útmunkás, majd Nagykeszin élt. A háború után előbb gyári munkás volt Pozsonyban, azután elvégezte a pozsonyi tanítóképző gimnáziumot, majd elvégezte a pedagógiai főiskolát. 1954: a nagymegyeri könyvtár vezetője. Nyári Ferencet Nagymegyerről emelték be a járási állami struktúrákba, és a pályája igen nagy mértékben a husáki konszolidáció alatt teljesedett ki. 1960:

a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság (JNB) iskolaügyi osztályának a vezetője, egyúttal a JNB-n létrehozott „turizmusfejlesztési polgári bizottság” (Občianska komisia pre rozvoj cestovného ruchu pri ONV) tagja. 1969–1970: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottságon működő kommunista pártalapszervezet elnöke (predseda ZO KSS pri ONV). 1960: a JNB iskolaügyi osztálya képviselőjeként tagja volt annak a dunaszerdahelyi JNB Tanácsában létrehozott új testületnek („polgári bizottságnak”), amely a turizmus fejlesztését kapta feladatul a Dunaszerdahelyi járásban. 1971: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság kulturális szakosztályának a vezetője; 1971: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság káder- és személyzeti politikai szakosztályának a vezetője, egyúttal a JNB pénzügyi szakbizottságának a tagja. 1971: a járási választási bizottság tagja.

Nyári, István (szül. 1924.03.13., megh. 2008 Dunaszerdahely) Nyári István közeleti tevékenysége két eltérő fejezetből áll. Előbb a nagymegyeri sertéshizlalda ösztöndíjazott kommunista pártalapszervezetének volt az elnöke (1955), majd a szintén nagymegyeri állami birtok dolgozója volt. 1959: a Nagymegyeri Járási Nemzeti Bizottság dolgozója. A Nagymegyeri Járási Nemzeti Bizottság 1960-as megszűnte után Nyári István átkerült a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottságra (ahova a Nagymegyeri JNB-t is beolvasztották); ekkortól Nyári István dunaszerdahelyi lakos. 1962: Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottság Ellenőrző és Revíziós Bizottsága elnöke. 1969: Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottság ideológiai titkára; 1972: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottságon az oktatási és kulturális bizottság tagja, 1972-ben annak elnöke. Nyári István 1984 júniusában lemondott a járási ideológia titkári funkcióról (ekkor 60 éves volt); utóda Gasparik János lett. Felesége Kelemen Pirokska.

Nyikos, József protestáns lelképásztor, a hodosi eklézsia lelképásztora, aki 1802 után szolgált a szerdahelyi reformátusok között is.

O, Ó

Olári, Ladislav neve egy Dunaszerdahelyre vonatkozó titkosszolgálati anyagban bukkan fel; „Reg. č. 23326. Olári Ladislav: 1954.09.22.”

Olgyay, Arpád neve egy Dunaszerdahelyre vonatkozó titkosszolgálati anyagban bukkan fel; „Reg. č. 17914. MUDr. Arpád Olgyay: 1933.01.20.”

Olgyay, Ede/Eduard Ing. 1983: a dunaszerdahelyi Magyar Tannyelvű Gimnázium tanára, igazgatóhelyettese, az iskolai kommunista pártalapszervezet elnöke.

Óllé, Sándor (szül. 1912) Neve mint második világháborús katonahősé fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaszzerűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Ollé, ? 1980: neve a dunaszerdahelyi városi Tanácsban merült fel, amikor megvitatták a város bűnözési problémáit, és Dudás László szakosztályvezető konstatálta, hogy Sikabonyban kialakult egy szervezett bűnöző csoport: „három Magyarics-testvér, két Sedlák-testvér és egy bizonyos Ollé”.

Oros, Gyula 1977: a Csaplár Benedek Városi Művelődési Központ kulturális-népművészeti részlegét Péntek István és Oros Gyula irányították.

Ostrochovský/Ostrokovský, Jozef (szül. 1922.05.13.) 1949: neve mint kereskedő, boltos (obchodník) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben; 1949: a dunaszerdahelyi Helyi Közigazgatási Bizottság (MSK) tagja; 1949: tagja volt a 8 tagú dunaszerdahelyi Helyi Közigazgatási Biottságnak: „Jozef Šmida (elnök), Jozef Ostrochovský, Pavol Strečok, Ludovít Vaško, Lukáč Pohro[??], Pavol Hornák, Štefan Kochan, Štefan Bugár”; a nyilvántartások szerint mindnyájan a kommunista párt tagjai voltak.

Ottmayer, František (szül. 1909.02.09.) 1949: neve mint „területi pénzügyi komisszár” (obl. fin. komisár) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben.

Ozorai, Ferenc/František legalább egy forrás szerint 1951. október 14-től a dunaszerdahelyi közkönyvtár könyvtárosa volt; 1954-1955: a dunaszerdahelyi Tizenegyéves Iskola igazgatója. 1955: neve egy dunaszerdahelyi épületbontási kérelemben fordul elő.

Ozorák, Mihály Dr. a Komáromi Gépészeti Középfokú Szaktanintézet dunaszerdahelyi kihelyezett részlegének pedagógusa, iskolaalapító igazgatója.

Ozsvald, Edit a dunaszerdahelyi Gorkij utcai Kilencéves Alapiskola pedagógusa.

Ozsvald/Ozswald, Frigyes/Fridrich Ing. a dunaszerdahelyi SPP Agrofrigor mezőgazdasági cég igazgatója.

Ö, Ő

Öllös/Öllös, Árpád (szül. 1933.08.06. Apáczaszakállas, megh. 2003.09.10 Dunaszerdahely/Apáczaszakállas) 1938–1944 között: Apáczaszakállason (Opatovský Sokolec, Dunaszerdahelyi járás) a református elem népiskolába járt. 1954: az észak-komáromi gimnáziumban érettségizett. 1954–1958 között: Pozsonyban az ottani tanítóképzőben (Vysoká škola pedagogická v Bratislave) szerzett biológia-földrajz szakos tanári oklevelet. Tanított Érsekújvárbán, majd a Nyitrai Pedagógusképzőn, innen került 1961-ben Dunaszerdahelyre. 1964.01.10-től: a dunaszerdahelyi magyar gimnázium tanára, főleg földrajzot tanított, osztályfőnök volt, emellett angol és német nyelvkört vezetett. 1984: a Természet- és Környezetvédők Szlovákiai Szövetsége Dunaszerdahelyi járási elnöke elnöke, a mozgalomba a dunaszerdahelyi gimnázium diákjait is bevonta; környezetvédő tevékenységéért kétszer (1979-ben és 1983-ban) kitüntették. 1989 előtt: tagja volt a járási és a dunaszerdahelyi múzeumbarátok körének; kommunista párttag soha nem volt, viszont lektorként működött a helyi Marxista-Leninista Esti Egyetemen. 1990: mint közismert és elismert tanárt, az 1990-es első szabad önkormányzati választásokon felkérték polgármesterjelöltnek Dunaszerdahelyen. 1990–1994 között: Dunaszerdahely megválasztott polgármestere. Polgármesteri időszakát (amelyet VPN-jelöltként politikai kisebbségben töltötte a többségében MPP-képviselők között) több sikeres ügy mellett (Makovecz Imre építész meghívása, a Schütt könnyűipari cég letelepedése, a Jehuda Aszád téri izraelita emlékmű felállítása, jó kapcsolata a győri iskolaügyi osztállyal, a gazdakörök rendszerének meghonosítása) több sikertelen ügy (egy kanadai befektető fürdőfejlesztési terve, a közép-európai tévé) kísérte. Többször találkozott Göncz Árpád magyar köztársasági elnökkel; számos szlovákiai politikussal állt kapcsolatban. Polgármesterként igyekezett a polgármesteri hivatalt segítőkésszé tenni. Polgármesterként a Falvak és Városok strassburgi bizottságának volt a tagja, jól beszélt angolul és németül, többször járt Hollandiában, Norvégiában, egyúttal tagja volt a nemzetközi szervezet vezetőségének. Az ő polgármesteri idejében, 1990-ben jött Csilizpatasról Dunaszerdahelyre id.

Görözdi Miklós református lelkész (akivel egykor Komáromban iskolai padtársak voltak), és szintén ő biztosított 35 áras telket a dunaszerdahelyi református egyházközség számára templomépítés céljaira a Kálvin téren. Apácazakállason van eltemetve.

P

Pákozdi, Béla 1942: dunaszerdahelyi református presbiter.

Paksi/Paksy, László/Ladislav (szül. 1930.03.10. Fűs, Komáromi járás) tanító; az 1960-as években Ekecsen tanított; az 1970-es években dunaszerdahelyi lakos; 1960: a Dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság apparátusában dolgozott; 1966: Szlovákia Kommunista Pártja (SZLKP) Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottsága politikai dolgozója; 1969-től: a Dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság politikai-szervezési szakosztályának vezetője; 1970-től: az SZLKP Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottsága titkára (tajomník OV KSS).

Palán, Jozef 1955: neve egy épületbontási kérelemben fordul elő.

Pálffy, Ferenc Pál gróf, földbirtokos Sikabonyban; birtokait a csehszlovák hatóságok elvették; 1942-ben budapesti lakos; 1942-ben visszaigényelte és a földművelésügyi miniszter döntése alapján vissza is kapta a Dunaszerdahely környéki birtokait; gróf. Dr. Pálffy József testvére.

Pálffy, József Dr. gróf, földbirtokos Sikabonyban; birtokait a csehszlovák hatóságok elvették; 1942-ben budapesti lakos; 1942-ben visszaigényelte és a földművelésügyi miniszter döntése alapján vissza is kapta a Dunaszerdahely környéki birtokait; gróf Pálffy Ferenc Pál testvére.

Pálinkás, Károly 1977: a dunaszerdahelyi Csaplár Benedek Városi Művelődési Központ könyvtárának az igazgatója.

Pálos, Zoltán 1978: a dunaszerdahelyi Zväzarm autóiskola igazgatója; 1980: a Hadsereggel Együttműködők Szövetsége Dunaszerdahelyi Járási Bizottsága elnöke.

Pápay npor. főhadnagy; a dunaszerdahelyi járási tűzoltóság parancsnoka.

Pápai, Tibor a Népi Milícia Dunaszerdahelyi járási törzsparancsnokságának tagja.

Pápay [P.], Tibor a Dunaszerdahelyi Járási Szakszervezeti Tanács nevelés kabinetjének vezetője.

Papp, József Ing. 1969–1972: a Dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság pénzügyi szakosztályának vezetője; 1984–1989: a Dunaszerdahelyi Járási Közszolgáltatási Vállalat igazgatója.

Paško, ? 1964: a dunaszerdahelyi vasútállomás főnöke.

Patassy/Patassi, Ferenc a második világháború alatt a Nagyudvarnoki Levente Egyesület tagja.

Patócs, Gábor Egyike volt azon dunaszerdahelyieknek, akiket az 1938 utáni magyar idők alatt retorziók értek; Patócs Gábort rendőri felügyelet alá helyezték.

Paulický, Peter 1980-as évek: Szlovákia Kommunista Pártja (SZLKP) Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottsága által fenntartott Politikai Nevelési Ház lektora.

Pázmány, Péter Ing. (szül. 1944) mérnök, Dunaszerdahely polgármestere. 1974: a Dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság pénzügyi szakosztályának referense; 1981: a Járási Útkarbantartó Vállalat (OSC) üzemi közigazdásza. Pázmány Péter 1994-től 2009-ig volt Dunaszerdahely polgármestere, négyszer választották meg polgármesternek. A nevéhez fűződik egyebek mellett Dunaszerdahely új, Makovecz által inspirált arculatának kialakítása, a Vermes villa megvásárlása a város számára, a Kortárs Magyar Galéria létrehozásának felkarolása, több köztéri szobor felállítása. 1997: a Magyar Köztársaság Arany Emlékérmével

tüntették ki; 2006: a Kortárs Magyar Galéria létrehozásáért a Magyar Művészetért Díjat vehette át; 2013: neki ítelték a Pro Probitate Helytállásért díjat; 2014: a magyar állam a Magyar Érdemrend Tisztikeresztjével jutalmazta a szlovákiai magyarság megmaradásáért végzett munkájáért.

Peko, Ernest (szül. 1923.01.20. Dol'any okr. Pezinok) 1949.07.03. vezető irodai tisztviselő (hlavný kanc. ofic.); 1949: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság dolgozója.

Péntek, István 1977: a dunaszerdahelyi Csaplár Benedek Városi Művelődési Központ kulturális-népművészeti részlegét Péntek István és Oros Gyula irányították; 1988: a dunaszerdahelyi Szabó Gyula Képtár gondnoka; feltételezhetően Pénteková Mária férje.

Péntek/Pénteková, Mária a Dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság műemlékvédelmi szakosztályának „inspektora”; feltételezhetően Péntek István felesége.

Perblum, József egy 1945 utáni református presbiteri jegyzőkönyvben úgy bukkan fel a neve mint ingatlanulajdonos: „Perblum József dunaszerdahelyi lakos féle, 1524 tkv. betétben 175 hrsz” jelölt út „szorgalmi jog” tulajdonosa.

Perczel, Józsefné 1982–1987: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Peres, Imre prof. (szül. 1953) református lelkész; 1986: a dunaszerdahelyi református gyülekezetet mint helyettesítő szolgálatokat végző lelkész szolgálta be Padányból.

Petényi, József/Jozeľ (szül. 1887.07.26. Nyárasd) 1938.11.01. rendőr (polic. stráž.); 1949: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság dolgozója. Résztvevője volt 1947 őszén annak az incidensnek, amelynek során 1947.11.03-án a dunaszerdahelyi hatóságok (az MNV és a MSK) Kuczy Lajostól kérték a dunaszerdahelyi református lelkészlakás kulcsait. Kuczyt Petényi József városi rendőr kereste fel egy írásos végzéssel arról, hogy „a lelkészlakás kulcsait a rendőr kezéhez juttassa”, mivel az „MSK” (azaz Miestna správna komisia, vagyis a Helyi/Községi Közigazgatási Bizottság) a lelkészlakást kiutalta Bartoš Antalnak, a lakásszövetkezet igazgatójának. Kuczy és Farkas Sándor tiltakozása ellenére 1947.11.07-én délután az „MNV emberei behatoltak a zárt lakásba” és „elvittek a padlásról 448 kg búzát”, majd lepecsételték a lakást.

Pethő, Izabella Vermes Ferenc felesége.

Petrilla, Michal Dr. (szül. 1911.01.12.) 1960-tól: a dunaszerdahelyi Járásbíróság elnöke; somorjai lakos; szlovák nemzetiségű, aki magyarul is tudott.

Petrin, Ondrej Dr. dunaszerdahelyi orvos, aki 1968 után elhagyta Csehszlovákiát („disszidált”).

Petrina, Pavel npor., főhadnagy, a csehszlovák kommunista titkosrendőrség, az ŠtB dunaszerdahelyi munkatársa, 1964: operatív munkatárs.

Petrlenič, Pavel a csehszlovák kommunista titkosrendőrség, az ŠtB dunaszerdahelyi munkatársa. 1964: rendőr főhadnagy (npor.) és „náčelník OO-MV”; 1966–1971: őrnagy (mjr.) és „náčelník skupiny”. Egyike volt azoknak a hivatásos rendőröknek, akik mint az ŠtB tisztje bejáratos volt az 1972–1990 között Dunaszerdahelyen működött Galántai úti Vénus konspirált titkosszolgálati lakásba.

Pirk, Ján 1946-1947: nevével egy dunaszerdahelyi épületbontási kérvényben találkozunk: „Bontási határozat a Zsidó Hitközség számára a 353 sz. ház lebontására.”

Piros, Ladislav JUDr. a dunaszerdahelyi Járásbíróság munkatársa, 1989 előtt egyike volt az ún. disszidensek ügyeivel foglalkozó bíróknak.

Pirovits, Kálmán/Koloman Dr. (szül. 1885.09.23.) 1939: dunaszerdahelyi körorvos. 1942: neve szerepel az 50 taggal megalakult Nagyudvarnoki Levente Egyesület tagjai között. 1949: neve

mint orvos szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben. 1949: fogorvos, lakhelye Dunaszerdahely, Stalinova 90. 1958: felmerült, hogy Pirovitséknak a dunaszerdahelyi evangélikus templom tőzsomszédságában (a Fő utcán) álló háza lehetne a református lelkészi hivatal épülete, illetve a később építendő református templom telkének a helye. A Pirovits-házaspár általa tulajdonolt ingatlan „az a helyiség volna erre a legalkalmasabb, amelyet jelenleg a betegsegélyző használ”. 1967–1969: a református gyülekezet vezetése többször tárgyalta Pirovitscsal, végül az adásvételre több ok (egyebek mellett a Járási Nemzeti Bizottság egyházügyi illetékesének a közbeavatkozása) miatt nem került sor. Az ügyben a gyülekezet által beadott kérvényt a Dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság némi halogatás után elutasította.

Pirovits, Pál/Pavol (szül. 1908.01.08) fogtechnikus, feltételezhetően Pirovits Kálmán rokona, testvére. Egy 1954.09.27-re datált, a Dunaszerdahelyi Népbíróság által kiadott határozat szerint a helyi népbíróság JUDr. Kubik Károly szenátuselnök aláírásával ellátott végzésében semmisségi határozatot hozott „Pavol Pirovits” ügyében. Eszerint a népbíróság „az elítélt kérésére” az ellene 1952.10.29-én meghozott ítéletet semmisnek tekinti (zahl’adené), és mivel a „kérvényező a büntetése letöltése napjától 5 évig a dolgozó emberek rendes életét élte”, ezért a bíróság ezután Pirovitsra „úgy tekint, mintha nem lett volna elítélve”.

Plachý, Štefan 1961: családi házas építkezés céljából engedélyt kért és kapott Dunaszerdahelyen.

Plavy/Plavý, Dezső/Dezider 1970: Szlovákia Kommunista Pártja (SZLKP) Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottsága ideológiai osztályának a dolgozója; 1978-tól az 1989-es rendszerváltásig: az SZLKP Dunaszerdahely Városi Pártbizottságának a titkára (tajomník MsV KSS); 1987: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság alelnöke.

Pócs, František (szül. 1910 Nyékvárkony) 1949.04.01. „községi erdőkerülő, csősz” (obec. hájnik); 1949: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság dolgozója.

Póda, Frigyes 1982: dunaszerdahelyi református presbiter.

Póda, Karol 1961: családi házas építkezés céljából kért és kapott engedélyt Dunaszerdahelyen.

Póda, Koloman (szül. 1912.11.12. Dunaszerdahely) 1938.11.01. „községi kézbesítő, postás” (obec. doruč.); 1949: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság dolgozója; feltételezhetően Pódová Mária férje.

Póda, Vince (szül. 1902) Neve mint második világháborús katonahősé fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaszzerűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Podhradský, ? 1971: egy forrás Podhradskýt mint „dunaszerdahelyi városi képviselőt” jegyzi.

Pódová, Mária (szül. 1912.08.29. Dunaszerdahely) 1939.01.01. takarítónő (upratovačka); 1949: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság dolgozója; feltételezhetően Póda Koloman felesége.

Pogány, Árpád 1980: a dunaszerdahelyi városi Tanács tagja.

Pohro...?, Lukáč 1949: tagja volt a 8 tagú dunaszerdahelyi Helyi Közigazgatási Bizottságnak: „Jozef Šmida (elnök), Jozef Ostrochovský, Pavol Strečok, Ľudovít Vaško, Lukáč Pohro[???], Pavol Hornák, Štefan Kochan, Štefan Bugár”; a nyilvántartások szerint mindnyájan a kommunista párt tagjai voltak.

Polgár, Ferenc 1943: dunaszerdahelyi református presbiter; feltételezhetően Polgár Ferencné férje.

Polgár, Ferencné 1941: dunaszerdahelyi református egyháztag; feltételezhetően Polgár Ferenc felesége.

Politzer, Árpád/Arpád (szül. 1907.01.03.) 1949: neve mint vendéglős szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben. 1949: a Vásár téri Politzer Árpád-féle vendéglő („Hostinec na Trhovisku, predtým Arpád Politzer”) szerepel azon a listán, amelyen a dunaszerdahelyi községi (immár szocialista) kommunális üzemeket írták össze.

Pollák, Štefan (szül. 1917.08.19. New York) 1945.07.21. rendőr Dunaszerdahelyen (polic. stráž); 1949: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság dolgozója.

Pónya, György (megh. 2020) dunaszerdahelyi boltvezető; a dunaszerdahelyi evangélikus gyülekezet gondnoka.

Potásch, Zoltán a dunaszerdahelyi Csemadok 1949-es létrejöttékor annak első vezetőségében Mondok Gábor szerepelt mint elnök, mellette Potásch Zoltán és Riedl Sándor kaptak helyet a vezetőségben.

Potács/Potásch, Attila JUDr./Dr. 1984.04.13-tól: a Szocialista Ifjúsági Szövetség (SZISZ) Dunaszerdahely Városi Bizottságának elnöke; a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság alelnöke.

Pöör, József (szül. 1911.07.15. Nagygyirmót, Veszprém megye, megh. 1984.06.16.) református lelkész Dunaszerdahelyen a magyar idők alatt. 1942.10.01. és 1945.09.15. között a dunaszerdahelyi református gyülekezet lelkésze; ő volt az első választott és helyben lakó lelkésze a gyülekezetnek. Apja Pöör Ferenc földműves, anyja Székely Eszter, felesége Bajcsy Irén. Elemi iskoláit Adorjánházán végezte; középiskolába a pápai Református Kollégium Gimnáziumába járt (1922-1930) és ott érettségizett. 1930-1934 között elvégezte a pápai Teológiai Akadémiát, 1933-ban lelkésztanítói (katekéta) oklevelet szerzett a pápai Tanítóképző Intézetben. 1932 és 1940 között segéd- vagy helyettesítő lelkészként, illetve tanítóként működött Nagypiriten, Dudaron, Csajágon, Csöglén, Adorjánházán, Pápadereskén, Perőcsényben, Adorjánházán. 1934-ben és 1936-ban Pápan letette az első, majd a második lelkészképesítő vizsgát. Az 1930-as évek második felében a Dunántúli Protestáns Lapokban és az Őrség című havilapban kb. 30 cikke jelent meg a szórványgondozásról. 1937-1940 között Zalaegerszegen volt szórványgondozó segédlelkész, innen került 1940-ben Ipolypásztóra, majd 1941-ben Dunaszerdahelyre, ahol 1945-ös, csehszlovák hatóságok általi kiutasításáig működött. (Dsz.-i éveiről részletesen alább.) 1945-ben mint „kiutasított lelkész” visszatért előbb Adorjánházára, majd még ugyanabban az évben Székesfehérvárra. Ezután 1972-es nyugdíjazásáig szolgált Adorjánházán (1945-1946), Győrszemerén (1946), Rajkán (1946-1952), Bönyrétalapon (1952-1955), Tápszentmiklóson (1955-1972); tápiószentmiklósi tartózkodása alatt megírta ennek a református gyülekezetnek az egyháztörténetét (kézirat). 1960.08.11-én kötött házasságot a csehszlovákiai Tanyról származó feleségével, Bajcsy Irénnel. 1964-ben a Dunántúli Egyházkerület Győr-Sopron-Pápai Egyházmegye tanácsbírója lett. 1972.04.01-jével vonult nyugdíjba, 1972–1973-ban Nemesszalókon élt. *Pöör József dunaszerdahelyi vonatkozásai*: A Felvidék visszacsatolása után Pöört Ipolypásztóra helyezték, innen érkezett 1941-ben Dunaszerdahelyre. 1941-1942 folyamán mint segédlelkész működött, ezen belül 1942 során egy ideig Komáromban („Komárom-Észak”) volt segédlelkész. 1941.01.01. és 1942.06.31. között Pöör Dunaszerdahelyen tartózkodott mint református

segédlelkész. Az ő ideje alatt és az ő hathatós szervezésével alakult meg 1941.03.02-án a helyi református gyülekezet azáltal, hogy ezen a napon gondnok- és presbiterválasztás volt a dunaszerdahelyi gyülekezetben. A Dunaszerdahelyi Református Gyülekezet hivatalos megalakulásának dátuma 1941.11.12., amikor a Dunántúli Református Egyházkerület közgyűlése jóváhagyta Dunaszerdahely anya egyházközséggé való megalakulását. 1942.06.01. Pöör Józsefet Komáromba helyezték. 1942-ben visszatért Dunaszerdahelyre, és itt tartózkodott egészen 1945-ös Csehszlovákiából való kiutasításáig. 1942.09.15. Pöör Józsefet megválasztotta lelkészül a dunaszerdahelyi, sikabonyi, kis- és nagyudvarnoki egyesített egyházközség. 1942.10.11. a dunaszerdahelyi vallási és világi előljárók jelenlétében beiktatták mint megválasztott lelkészt. Dunaszerdahelyre való megérkezés után Pöör szinte azonnal templomépítésbe kezdett; református templom hiányában az istentiszteleteket a dunaszerdahelyi evangélikus templomban tartották. 1945.09.15-én Pöört a csehszlovák hatóságok eltávolították a városból, mint „anyásnak” (azaz 1938 után Magyarországról a Felvidékre költözöttnek) el kellett hagynia a gyülekezetet. A helyiek úgy tudták, hogy „Kaposvárra költözött”, a valóságban gyermekéveinek helyszínére, Adorjánházára ment. Pöör távozása után a dunaszerdahelyi református gyülekezetnek 1991-ig nem volt állandó, helyben lakó lelképásztora.

Pörsök, Péter 1983: a Hadsereggel Együttműködők Szövetsége (HESZ, Zvázarm) dunaszerdahelyi Járási Bizottsága titkára.

Presinszky, Lajos 1969: a Dunaszerdahelyen működő Marxizmus-Leninizmus Esti Egyetem igazgatója.

Presser, Gábor magyar popzenész, többször fellépett dunaszerdahelyi szórakozóhelyeken.

Prucht, Ella Egy kényszerű telekügylet, egy ún. átengedésre kötelezettség részese volt 1943-ban: Denzig Mór és neje Prucht Ella, pozsonyi lakosok, 2 k.h. 397 n.öl szántó Sikabony beltelekben.

Puha, Imrich/Imre (szül. 1926.05.16.) munkás származású kommunista pártmunkos, hosszú ideig a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság (JNB) munkatársa, a dunaszerdahelyi JNB helyi gazdálkodási bizottságának elnöke. A magyar idők alatt a MÁV-nál dolgozott Győrben. 1953: földműves-szövetkezeti elnök, ebben a minőségében részt vett Sáros megyei Eperjesen agitátorként a kollektivizációban. 1954: a dunaszerdahelyi JNB-re került. 1955: a dunaszerdahelyi JNB alelnöke. 1956–1962: a dunaszerdahelyi JNB helyi gazdálkodási bizottságának elnöke. 1962: a Csehszlovák Autóközlekedési Vállalat (ČSAD) dunaszerdahelyi részlegének az igazgatója; később a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság belügyi osztályának dolgozója. 1964: egyike volt azoknak, akiket az 1964-es „választások” során Dunaszerdahelyen jelöltek a dunaszerdahelyi JNB-be. 1965 után ismét a dunaszerdahelyi JNB helyi gazdálkodási bizottsága elnöke. 1971: a TJ DAC sportklub elnöke. 1972: a JNB belügyi szakosztályának a vezetője.

Puha, János 1957. december 20-án Puha János Sztálin utca 27 sz. alatti lakos engedélyt kért és kapott a háza udvarában található „égetett téglából épült” pince, valamint az „udvar hátsó részében található kamra és istálló” elbontására biztonsági és nemzetgazdasági okokból.

Putz, László/Ladislav (szül. 1937, megh. 2017.01. 02.) 1973: a dunaszerdahelyi Cukorgyár üzemi kommunista pártbizottságának az elnöke.

Püspöki Nagy, Péter 1969: tervezője volt Dunaszerdahely jelenleg használatos sárga-kék városi címerének, amelynek értelmezését a címertervező így oldotta fel: „Arany búzatáblák közt folyó

kék Duna mentén fekvő Szerdahely városa.” 1980: Dunaszerdahely vezetése megbízta Püspöki Nagy Pétert egy átfogó Dunaszerdahely-történet megírásával és kiadásával, ami ismereteink szerint nem történt meg.

Q

Quintner, János 1985: a Dunaszerdahelyen alapított Csallóközi Dal- és Táncegyüttes vezetője.

R

Rabai, Erzsébet 1982: anyakönyvvezető a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottságon.

Rablánsky, Szilveszter 1968: vásárúti katolikus pap, akit az Elegáns Peter fedőnevű személy tartott titkosszolgálati megfigyelés alatt.

Rác/Rácz, Ondrej 1950: nevével egy dunaszerdahelyi épületbontási határozatban találkozunk: „bontási határozat Ižo Baumel, Jozef Cach, Vladimír Molnár és Ondrej Rác nevére”.

Rajkovic, Gabriel kpt., rendőr százados, npor. főhadnagy, operatív munkatárs, egyike azoknak a hivatásos rendőröknek, akik mint az ŠtB tisztje bejáratos volt az 1972–1990 között Dunaszerdahelyen működött Galántai úti Vénus konspirált titkosszolgálati lakásba.

Rajtk, Milan a dunaszerdahelyi Lakásgondnokság vezetője (vedúci domovej správy bytového hospodárstva); felesége Domonkos Erzsébet. 1954.06.07.: a dunaszerdahelyen lejátszott legendás, magyar válogatott elleni DAC-meccsen az egyetlen hazai gól szerzője.

Ravasz, Marián dunaszerdahelyi tervező, építész; tervezője az egykori dunaszerdahelyi nagyzsinaogóga helye melletti egyik épület homlokzatának, amely az egykori zsinagóga formáját őrzi; Németh Ilona férje.

Regőczy, István Dr. 1962: orvos Dunaszerdahelyen a járási kórházban; 1968 előtt: a dunaszerdahelyi kórház nőgyógyász főorvosa; 1968 áprilisában fölvetette egy Dunaszerdahelyen megtartandó országos magyar manifesztáció ötletét (ami nem valósult meg); 1968 után elhagyta Csehszlovákiát („disszidált”).

Rehák, Ladislav [I] (szül. 1879.04.23.) 1938: „Povereník stát. zast.: LR, ofic. CSD v.v.” 1949: neve mint nyugdíjas (penzista) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben. Felesége Rehák Alžbeta (szül. 1877); feltételezhetően Rehák László [II] apja.

Rehák, László [II] (szül. 1921.09.26., más adat szerint 1921.09.25. Vágesselye/Vágvecse, megh. 1995 Dunaszerdahely) 1949: neve mint kereskedő, üzletes (obchodník) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben. 1960: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság elnöke (predseda MsNV Dun. Streda); 1964: Szlovákia Kommunista Pártja (SZLKP) Dunaszerdahelyi Városi Pártbizottságának a vezetője. 1968: tagja és elnöke volt annak a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottságon 1968. május 30-án megalakult 14 tagú „komisszióknak”, amely elkezdte kidolgozni a „nemzeti bizottság akcióprogramját”. 1973: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság titkára. Mikós Istvánnak, a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság elnökének 1978-as káderértékelése szerint Rehák László „a munka minden területén érvényesíti a KSČ vezető szerepét”. 1978-ban keresni kezdték az utódját arra tekintettel, hogy Rehák 1981-ben betöltötte a 60. életévét. Miután 1962-ben Gyurcsik József lett a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság (VNB) elnöke, Gyurcsik József mellett Rehák lett a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság titkára. Érdekesség, hogy annak ellenére, hogy

Reháknak érettségije volt, sőt 1960–61-ben egyes források szerint három szemesztert elvégzett a pozsonyi Komenský Egyetem jogi karán (szemben azzal, hogy Gyurcsiknak érettségije sem volt), 1962-ben Gyurcsik lett a VNB elnöke, Rehák pedig a titkár. Rehákné Boros Gizella (szül. 1929, megh. 2016 Dunaszerdahely) férje; feltételezhetően Rehák László [I] fia.

Rehákné Boros, Gizella (szül. 1929, megh. 2016 Dunaszerdahely) Rehák László [II] felesége.

Reisz, András 1981: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság Tanácsa megújította a cigánykomisszió összetételét (Komisia Rady MsNV pre riešenie otázok cigánskych občanov); a Mácsai Gyula elnöksége alatt működő bizottságban helyet kapott Érsek Erzsébet, Csibrey Zsuzsanna, Banyák Lajos, Csomor Lajos, Érsek Rudolf, Bertók Éva és Reisz András.

Reisz, Árpád (szül. 1949, megh. 2008 Dunaszerdahely) 1985: „a Duna szálló igazgatója Reisz Árpád”.

Reisz, Béla Egy kényszerű telekügylet, egy ún. átengedésre kötelezettség részese volt 1943-ban: „Reisz Béla és testvére, dunaszerdahelyi lakosok, 3 k.h. 294 n.öl szántó és rét Csápolnok dűlőben.”

Reiszné, Ilona (szül. Rujder) egy kényszerű telekügylet, egy ún. átengedésre kötelezettség részese volt 1943-ban: „9 k.h. és 573 n.öl szántó és erdő”.

Reisz, Jakabné Egy kényszerű telekügylet, egy ún. átengedésre kötelezettség részese volt 1943-ban: „özv. Reisz Jakabné (szül. Rujder Ottilia), Dunaszerdahelyi lakos, 2 kataszteri hold (k.h.) 1501 négyszögöl (n.öl), szántó és rét.”

Remiáš, Štefan az 1949–1950-ben megalakult dunaszerdahelyi helyi rendőrség tagja: „A helyi hivatal a közrend végett 1945–1950 között 8 egyént alkalmazhatott egyenruhával és fegyverrel.” Az 1960.06.12-én megalakult dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság Tanácsának (Rada MsNV) a tagja.

Repka, András/Ondrej 1963: Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottsága „eszmepolitikai osztályának” titkára, más forrásban „agit-prop titkár”.

Réti, Olivér Ing. 1979: a Nyitrai Magasépítő Vállalat dunaszerdahelyi üzemének üzemigazgatója.

Reťkovský, ? az Elegáns Peter fedőnevű titkosszolgálati ügy részese, Elegáns Peter egyik tartótisztje.

Révész, Zoltán 1936: evangélikus iskolaigazgató, Dunaszerdahely egyik krónikása; 1944: kántor, aki katonai szolgálatra való bevonulásáig végezte a kántori teendőket a református istentiszteletek alatt a dunaszerdahelyi evangélikus templomban; a források szerint 1944 vége felé bevonult katonának.

Reviczky, ? 1939: Komárom vármegye alispánja.

Rezníček, Rudolf Ing. 1969: a dunaszerdahelyi Slovlik konzervgyár igazgatója.

Riedl, Sándor a dunaszerdahelyi Csemadok 1949-es létrejöttékor annak első vezetésében Mondok Gábor szerepelt mint elnök, mellette Potách Zoltán és Riedl Sándor volt a vezetésben.

Rival, Ján 1960-as évek: orvos, akinek a nevével egy dunaszerdahelyi illetőségű titkosszolgálati személy, MUDr. X megfigyeltjei között találkozunk.

Román, Béla dunaszerdahelyi római katolikus főtisztelendő; 1945 március-áprilisban a Németországba való kiköltözés egyik „lebonyolítója”.

Rostás, József 1979: a dunaszerdahelyi Városi Lakáskezelő Vállalat igazgatója.

Rozložník, Ján 1949: neve a dunaszerdahelyi járási könyvtár ügyében merült fel, amikor a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság javaslatára Lančarič Henrich könyvtárost elhelyezték a városból és helyette kinevezték a szlovák Ján Rozložníkot mint új könyvtárost.

Rudinsky, Béla 1988: a dunaszerdahelyi Járási Idegenforgalmi Igazgatóság részlegvezetője.

Rummer, Mária MUDr. (szül. 1934) orvos, 1961: a dunaszerdahelyi járási kórház dolgozója, 1964: ugyanott az önálló gyermekosztályt és szülészeti osztályt alapítója. Johannes Rummer (szül. 1900, megh. 1965 Dunaszerdahely) és Rummerné Pirovits Gizella (szül. 1906, megh. 1981 Dunaszerdahely) lánya.

Rusnák, Cyríl Dr. 1953: a dunaszerdahelyi Vendéglátó és Gazdálkodó Kombinát jogi szakelőadója és káderese.

S, Š

Šafránek, Oldřich 1957: a helyi sajtó szerint a dunaszerdahelyi Zväzarmot 1957-ben alapította Oldřich Šafránek, a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság munkatársa. 1957-ben elkezdtek sport- és vitorlázó repülőknél alkalmas repülőteret építeni Sikabonyban, a jelek szerint Šafránek maga is érdekelt volt a sportrepülésben. 1971: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság dolgozója, a Hadsereggel Együttműködők Szövetsége (Sväzarm) dunaszerdahelyi helyi szervezetének elnöke.

Sághy, Gyula [I] (*feltételezhetően* szül. 1901, megh. 1983 Sikabony) 1942–1943: sikabonyi lakos; a Magyar Parasztszövetség helyi szervezetének megszervezésekor 1942–1943-ban kapcsolatban állt Nagy Ferencsel és Kovács Bélával. A Magyar Parasztszövetség sikabonyi szervezetének 1943.03.01. hatállyal való megalakulása után Sághy Gyula a szervezet választmány tagja volt. 1945 február: Sághy Gyula „sikabonyi lakos” neve felbukkan egy Novatius Vilmos nagyudvarnoki körjegyzővel való pereskedés során; Sághy Gyulát Novatius Vilmos jegyző a dunaszerdahelyi főszolgabírónál jelentette fel és javasolta, hogy hívják be katonai szolgálatra mégpedig „uzsorázás és menekültekkel szemben elkövetett magánlaksértés” miatt. A feljelentést a szerdahelyi katonai parancsnok három napon belül elutasította. Nógell Kornélia férje.

Sághy, Gyula [II] (szül. 1931, megh. 2006 Sikabony) Hury Erzsébet férje.

Sághy, József (szül. 1864, megh. 1944 Sikabony) Klemba Julianna férje.

Sághy, Lajos 1979: a Csehszlovák-Szovjet Baráti Szövetség dunaszerdahelyi járási titkára.

Samaransky, Karol 1954: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság Tanácsának tagja.

Sandal/Sandalová/Šandal, Mária (Sandula Mária Piroska)(szül. 1921, más adat szerint 1925.02.14., még más adat szerint 1930.12.22. Vága, megh. 2016, Dunaszerdahely) Munkáscsaládból származó szlovák nemzetiségű, aki tudott magyarul. 1949: neve mint háztartásbeli (domáca) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben. Elvégezte a Marxista-Leninista Esti Egyetemet; kommunista párttag. 1954: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság Tanácsának a tagja (člen Rady MNV); a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság dolgozója; képviselő volt a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottságon is. 1972: a Vénus-iratokban található titkosszolgálati jellemzés szerint „Gyurcsik József felesége Mária Gyurcsiková, született Šandalová, aki a JNB alkalmazottjaként a dunaszerdahelyi Népkönyvtár vezetője. Két gyermekük van, Tibor és József. Nevezett és családja a lakhelyén jó hírnévnek örvend. A kapitalista külföldön nincsenek rokonaik.” Sandal Mária aktívan

végigkövette férje politikai pályáját: már 1954-ben a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság Tanácsának a tagja volt, később dolgozott a VNB-n, majd a Nemzeti Front Városi Bizottsága tagja lett, az 1970-es években a Járási Nemzeti Bizottság egyik szerdahelyi illetőségű képviselőjévé is megválasztották.

Sándor, Géza 1960: a dunaszerdahelyi VNB Tanácsának tagja; 1968: a dunaszerdahelyi Gazdasági Udvar vezetője.

Sándor, József (szül. 1919) Neve mint második világháborús katonahősé fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaszzerűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Sándorová, ? 1957: neve egy dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottsági dokumentumban fordul elő, amelyben a HNB elnöke 28 személyt hívott egyeztetésre 1957. február 3-ára a városi csatornázás kivitelezése ügyében.

Sánková/Sánka, Edita/Edit (szül. 1945) 1968: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottságon adminisztratív munkaerő pozíciót töltötte be, rengeteg városi jegyzőkönyv az ő gépelésében maradt fent. 1974: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság dolgozója; egyúttal képviselő a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottságon is; káderlapja szerint szlovák nemzetiségű.

Sánta/Šanta, Imre Ing. (1948.10.06. Csata, Léva járás) a pozsonyi Közgazdaságtudományi Egyetemen szerzett diplomát; 1973: a Nyitrai Magasépítő Vállalat dolgozójaként került Dunaszerdahelyre; 1976: a Jednota Fogyasztási Szövetkezet elnöke; 1981: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottságon működő Népi Ellenőrző Bizottság elnöke (predseda VLK MsNV); 1984–2003 között: a DAC labdarúgó szakosztály elnöke.

Šara, Ján (szül. 1895.08.31. Skalica) a második világháború után Dunaszerdahely község állatorvosa (obecn. zverolekár); 1949: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság dolgozója.

Sárai/Sáray, Fülöp dunaszerdahelyi kovács; 1941: dunaszerdahelyi református egyháztag; 1958–1977: dunaszerdahelyi református presbiter; feltételezhetően Sárai Fülöpné férje.

Sárai, Fülöpné 1959: dunaszerdahelyi református egyháztag; feltételezhetően Sárai Fülöp felesége.

Sáray, Andor 1970–1978: dunaszerdahelyi református presbiter.

Sárkány, Imre (szül. 1921) Neve mint második világháborús katonahősé fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaszzerűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Sárkány, János/Ján (szül. 1926.04.26) 1949: neve mint munkás szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben. 1960-1980 között: a dunaszerdahelyi Járási Közszolgáltatási Vállalat igazgatója, 1980–1986 között ugyanezen vállalat igazgatóhelyettese. 1968: tagja volt annak a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottságon 1968. május 30-án megalakult 14 tagú „komisszióknak”, amely elkezdte kidolgozni a „nemzeti bizottság akcióprogramját”. 1970: a Dunaszerdahelyen működő Járási Közszolgáltatási Üzem igazgatója (riaditeľ Okresného podniku komunálnej služby v DS).

Sárközi, Mária 1969 nyarán szükséglakást igényelt a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottságtól.

Sarlay, István 1953: nevével egy, a dunaszerdahelyi HNB-ről származó kádervéleményben találkozunk: „Nevezett kertész családból származik. Az első világhábrú után Magyarországon

maradt és csendőrtiszt volt. A Horthy-rezsim alatt alezredes és a csendőrakadémia előadója volt. A második világháború után áttelepült Csehszlovákába mint szlovák, itt az anyjánál lakott. Anyja kertészetet működtetett és kb. 2,5 ha földet birtokolt. Sarlay Dunaszerdahelyen állt alkalmazásban a Kommunális Üzemben mint bérszámfejtő. A nevezett kommunista párttag is volt, [de] az ellenőrzésekkor törölték a tagságát. A rá bízott feladatokat lelkiismeretesen végrehajtotta, rendes életet élt.”

Sárosy, Fülöp 1958: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Scheer, Józsefné 1941–1943: dunaszerdahelyi református egyháztag, presbiter.

Scheer, Michal Ing. arch. építész, a dunaszerdahelyi Duna szálló (később Bonbon hotel, még később DAC hotel) tervezője a nyitrai Michal Scheer volt.

Schevella, István 1939: a sikabonyi első világháborús hadifogoly-temető gondnoka, akiről egy forrás azt írja, hogy „a temetőt 1931 óta kezelő Schevella István sikabonyi lakos”.

Shevella, Ladislav 1961: családi házas építkezés céljából kért és kapott engedélyt Dunaszerdahelyen.

Schick, Karol (szül. 1932.04.17.) Egy 1972-es titkosszolgálati jelentés szerint dunaszerdahelyi lakos, aki „a dunaszerdahelyi SPTŠ-ben van tanítói állásban. 1969 óta Izraelben van egy emigrált fiútestvére, akivel 1971-ben Romániában találkozott. Nevezett a politikai nézeteiben Izrael politikáját védi”.

Schwartz, József/Jozef 1968: a Járási Útkezelő Vállalat (OSC) igazgatója.

Sedlák-testvérek 1980: nevük a dunaszerdahelyi városi Tanácsban merült fel, amikor megvitatták a város bűnözési problémáit, és Dudás László szakosztályvezető konstatálta, hogy Sikabonyban kialakult egy szervezett bűnöző csoport: „három Magyarics-testvér, két Sedlák-testvér és egy bizonyos Ollé”.

Seliánszky/Szeliánszky Ferenc Dr. 1941: dunaszerdahelyi gimnáziumigazgató; 1942.10.11-én jelen volt Pöör József református lelkész ünnepélyes beiktatásán a dunaszerdahelyi evangélikus templomban.

Šembera, ? 1968: dunaszerdahelyi járási főügyész.

Seres/Šereš, Ferenc/František 1957: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság elnöke. (ONV s. predseda Šereš). Seresnek 1958-ban köze volt Vizváry László dunaszerdahelyi református helyettes lelkész egyik bírósági ügyéhez, amelynek során Seres mint a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság elnöke személyes hallgatta ki Vizváryt „egy detektív jelenlétében”.

Sever, István/Štefan (szül. 1901.12.21., más adat szerint 1903, megh. 1981) A két világháború közti kommunista mozgalmár, aki az 1938–1945 közti magyar időkben „dolgozott a Magyarországi Kommunista Pártban is”. Egy 1949-es forrás szerint „Sever presídleneč”, azaz Magyarországról Szlovákiába áttelepült szlovák. 1945 után Szlovákia Kommunista Pártja (SZLKP) Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottságának a tagja, egy időben a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság elnöke (MNV predseda Št. Sever). 1949: neve mint mezőgazdasági munkás (rolník) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben. 1950 és 1954 között a források többször úgy említik a nevét, mint a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság elnöke. Később azt írják róla, hogy „a dunaszerdahelyi Egységes Földműves Szövetkezetben dolgozik annak alapítása óta”.

Sidó, Árpád az 1960-as években (?): a Házkezelőség vezetője, a korabeli dunaszerdahelyi „erős” emberek egyike, akik vagy a város nevében léptek fel, vagy a járáson dolgoztak és szerdahelyiek voltak, és bizonyos mértékig volt beleszólásuk a folyamatokba és döntésekbe.

Sidó, Ferenc A dunaszerdahelyi futball 100 évéről (1904–2004) szóló könyv társszerzője (Nap Kiadó, 2003).

Sidó, József (szül. 1912) neve mint második világháborús katonahősé megtalálható a Dunaszerdahely központjában található Nagy János-féle emlékművet övező egyik sziklán, balról a II. kövön.

Sidó, Juszti 1958–1959: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Sidó, Vincéné 1941–1942: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Silady, Gejza (szül. 1903.03.28.) 1949: neve mint „postavezető” (predn. pošty) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben.

Silancsik, Gyula 1942: református egyháztag; feltételezhetően Silancsik Gyuláné férje.

Silancsik, Gyuláné 1942: dunaszerdahelyi református egyháztag; feltételezhetően Silancsik Gyula felesége.

Simon, Bálint (szül. 1903, megh. 1978.09.16.) 1942–1978: dunaszerdahelyi református presbiter.

Simon, Béla Dr. 1987: (Sipos Mihály halála után) Szlovákia Kommunista Pártja (SZLKP) Dunaszerdahelyi Városi Pártbizottságának az elnöke; a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság Tanácsának a tagja; a dunaszerdahelyi Egészségügyi Szakközépiskola igazgatója.

Simon, Rozália (megh. 2013 Pécs) a dunaszerdahelyi református gyülekezet tudomás szerint Simon Rozáliát 10 éves korában Sikabonyból telepítették ki Pécsre, ott halt meg és ott volt a temetése 2013-ban.

Simon, Rudolf 1968–1969: bósi katolikus pap, akit az Elegáns Peter fedőnevű személy tartott titkosszolgálati megfigyelés alatt; Simon személye azért érdekelte az ŠtB-t, mert ő az 1968–1969-es reformidőszakban „Alexander Dubček támogatója volt”, másrészt jó kapcsolatokat ápolt Gábris nagyszombati püspökkel.

Sipos/Sípos, Mihály/Michal (szül. 1930.09.16., megh. 1987.01.16. Dunaszerdahely) dunaszerdahelyi és regionális kommunista politikus. Nyárasdról jött a dunaszerdahelyi traktorállomásra, majd 1962-től haláláig a Nyugat-szlovákiai Baromfifeldolgozó Üzem (n.p. ZHZ) igazgatója. Kommunista pártvonalon Sipos nemcsak saját üzemében volt az üzemi pártalapszervezet elnöke (ZO KSS pri ZHZ), hanem a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság mellett működő kommunista pártalapszervezetnek is hosszú ideig az elnöke volt (predseda Mestského výboru KSS). 1959-től: Szlovákia Kommunista Pártja (SZLKP) Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottságának a tagja; 1969-től: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság képviselője (poslanec MsNV); 1970-től: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság Tanácsának tagja (člen Rady MsNV). Karika Júlia (szül. 1933) férje.

Sivák, ? az 1960-as években: orvos professzor, akinek a nevével egy dunaszerdahelyi illetőségű titkosszolgálati személy, MUDr. X megfigyeltjei között találkozunk.

Skuhrovský, Karol 1938: Dunaszerdahelyen és környékén jegyzett dohánytermelő és –kereskedő, aki üzletelt a Dukes-céggel. 1945.11.27. nemzeti vagyonkezelő (nár. správca), többek között Varga Dezső („Dunaszerdahelyi lakos, 319”) vagyonának a vagyonkezelője.

Skutrovský, K. 1945-ben tagja, talán elnöke volt a Dunaszerdahelyi járás magyar lakosainak tulajdonát képező gazdaságok és üzemek sorsáról döntő járási konfiskációs bizottságnak.

Slíž, Jozef Ing. arch. pozsonyi építész; 1973–1977: a dunaszerdahelyi Csaplár Benedek Városi Művelődési Központ fő építésze; főtervező a pozsonyi ing. arch. Jozef Slíž építészmérnök, társai Eva Grébertová és Alexander Braxatoris.

Slotta, Ján mjr. rendőr őrnagy; Kelet-Szlovákiából származott; a dunaszerdahelyi Nemzetbiztonsági Testület (ZNB, rendőrség) dolgozója, aki szolgált a szlovák–osztrák államhatáron, majd 1949-től a Duna melletti Szapon a szlovák–magyar folyami határon volt határőr.

Smiček, Jozef (szül. 1884.04.10.) 1949: neve mint cukrász (cukrász) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben.

Šmida, József/Jozef (szül. 1885.07.30. Vágsellye, megh. 1970.07.20. Dunaszerdahely) regionális kommunista politikus. Pályáját 1918 előtt mint szociáldemokrata mozgalmár kezdte Bécsben és Budapesten. A magyar tanácsköztársaság alatt (saját bevallása szerint) Stromfeld Auréllal együtt vörös katonacsoportot szervezett. 1920 után a csehszlovákiai Major István kommunista politikus társaként Vágsellyén szervezett baloldali agrár mozgalmakat. 1944-ben jött Dunaszerdahelyre; erről így vallott: „1938-ban, amikor a magyar fasiszták megszállták Dél-Szlovákiát, csendőri felügyelet alá kerültem, majd 1944-ben átjöttem Dunaszerdahelyre.” Itt Szlovákia Kommunista Pártja (SZLKP) „körzeti bizottsága” tagja lett, egyúttal az SZLKP Komáromba delegált „instruktora”. Šmidát a források szerint közvetlenül a második világháború végén, 1945.06.28-án „Dunaszerdahely biztosává nevezték ki [...], aki ebben a tisztségben a nemzeti bizottságok megválasztásáig működött [...], majd 1945-ben [*amikor Dunaszerdahelyen megalakult az SZLKP Járási Pártbizottsága*] az SZLKP Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottsága elnöke lett”. 1947.06.06. Helyi Közigazgatási Bizottság elnöke (predseda MSK). 1949: neve mint a „Helyi Közigazgatási Bizottság vezetője” (preds. MSK) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben. 1949.08.11-én kinevezték a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság elnökének (predseda MNV). 1949: tagja volt a 8 tagú dunaszerdahelyi Helyi Közigazgatási Bizottságnak: „Jozef Šmida (elnök), Jozef Ostrochovský, Pavol Strečok, Ľudovít Vaško, Lukáč Pohro[??], Pavol Hornák, Štefan Kochan, Štefan Bugár” (a nyilvántartások szerint mindnyájan a kommunista párt tagjai voltak). 1949.11.18. a dunaszerdahelyi Helyi Közigazgatási Bizottság (MSK v Dun. Strede) tagja, feltételezhetően az elnöke. 1949 és 1952 között Šmidának köze volt több földműves szövetkezet alapításához Dunaszerdahely környékén. 1960-ig aktív volt a közéletben, amikor is megbetegedett.

Šmurík, Pavel (szül. 1914.04.10. Veľké Rovné okr. Bytča) 1945.09.23. rendőr Dunaszerdahelyen (polic. stráž.); 1949: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság dolgozója.

Šoltýs, Ignác 1948: elektrotechnikus, lakhelye „Dun. Streda, nám. Slobody č. 151”; mint vállalkozó 1948-ban ő építette ki a városban a Telefunken cég hangosbemondó rendszerét.

Sólyi, Géza 1973: Dunaszerdahelyen evangélikus lelképásztor.

Somogyi, Anna (szül. 1940.08.04.) 1971: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság (JNB) helyi gazdálkodási szakbizottságának alelnöke; 1972: a JNB szolgáltatási és kereskedelmi szakbizottságának a vezetője; 1974: a dunaszerdahelyi Slovenská kniha könyvesüzlet vezetője. Dunaszerdahelyi lakos, 1954: kommunista párttag.

Somogyi, Attila Ing. Szlovákia Kommunista Pártja (SZLKP) Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottsága által fenntartott Politikai Nevelési Ház szakelőadója.

Somogyi, Margot 1984: a dunaszerdahelyi járási kórház szakreferense.

Somogyi, Vince 1959: a dunaszerdahelyi Általános Műveltséget Nyújtó Középiskola igazgatóhelyettese; 1960: a dunaszerdahelyi Általános Műveltséget Nyújtó Középiskola igazgatója; 1970–1972: a dunaszerdahelyi Magyar Tannyelvű Gimnázium igazgatója.

Soós, Erzsébet 1970: a Čedok utazási iroda dunaszerdahelyi irodájának a vezetője.

Sopko, Bruno (szül. 1908.02.22.) 1949: neve mint a dunaszerdahelyi Járási Közigazgatási Bizottság (OSK) tagja szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben.

Spišiak, Pavol (szül. 1921) kpt. rendőr százados; a dunaszerdahelyi Nemzetbiztonsági Testület (ZNB odd. vyšetrovania VB; rendőrség) vizsgálótisztje. 1958–1959: „Spišiak hadnagy nyomozónak” köze volt Vizváry László dunaszerdahelyi református helyettes lelkész egyik bírósági ügyéhez, amelynek során Spišiak nyomozó hallgatta ki Vizváryt.

Šrámek, Jozef mérnök az 1971-es „választásokon” a Nemzeti Front a Dunaszerdahelyi járás képviselőjében 6 főt jelölhetett a Kerületi Nemzeti Bizottságba: Üрге Károlyt, Jozef Šrámek mérnököt, Karol Viršik orvost, Farkas Máriát, Csémi Istvánt és Lépes Lászlót.

Srenker/Šrenker, Béla/Vojtech (szül. 1909.04.18) 1944: „Srenker Béla dunaszerdahelyi lakosnak” a második világháború alatt adásvételi ügye volt a református gyülekezettel. Egy 1953-as kádervélemény szerint Šrenker „a magyar megszállás alatt a Magyar Élet Pártjában volt szervezett”. 1951: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság (JNB) technikai referense, egyúttal a Járási Nemzeti Bizottság építési szakbizottságának a tagja (člen Okresnej stavebnej komisie) 1953-1954 között: a JNB technikai részlegének referense.

Srenker/Šrenker, Lajos (szül. 1870 Dunaszerdahely) községi bíró, kocsiagyártó mester. 1895: Dunaszerdahelyen önállósította magát mint iparos. 1910: Dunaszerdahely helyettes bírója. 1919: Dunaszerdahely városbírója, akinek „a nevéhez fűződik a sportpálya létesítése”. Elnöke volt a helyi ipartestületnek, és tagja az Országos Keresztényszocialista Pártnak. 1941: Dunaszerdahely községi bírója. 1941: Dunaszerdahely város képviselőjében részese volt a Dunaszerdahelyet elkerülő főút tervének elkészítésének és a „15. sz. Győr–Galánta állami közút 32+756-38+037 szakszának kiépítését megelőző helyszíni bejárásnak”. 1942: mint „községi bíró” jelen volt Pöör József református lelkész ünnepélyes beiktatásán a dunaszerdahelyi evangélikus templomban.

Stadtrucker, Gyula/Július Dr. (szül. 1892.03.16. Zólyom) evangélikus lelkész. Iskoláit Selmecbányán, a Sáros megyei Eperjesen és Halléban végezte. 1916: tábori lelkész az olasz fronton. 1926–1942: dunaszerdahelyi evangélikus lelkipásztor. 1942: jelen volt Pöör József református lelkész ünnepélyes beiktatásán a dunaszerdahelyi evangélikus templomban. 1949: neve mint evangélikus lelkész (ev. farár) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben.

Stadtrucker/Stadrucker, Ernő 1944: „gimnáziumi tanuló”, aki 1944 másik felében kezdte helyettesíteni mint orgonista a református istentiszteleteken katonai szolgálatra bevonult Révész Zoltán kántort; feltételezhetően Stadtrucker Gyula/Július fia.

Stanczel, Ferenc 1943-1986: dunaszerdahelyi református presbiter; feltételezhetően Stanczel Ferencné férje.

Stanczel, Ferencné 1987: dunaszerdahelyi református egyháztag; feltételezhetően Stanczel Ferenc felesége.

Staňo, Ivan feltételezhetően építész, a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság egyes épületeinek a főtervezője.

Starková, Viktória 1955: neve egy dunaszerdahelyi épületbontási kérelemben fordul elő.

Steckler, Borbála 1971: a Szlovákiai Nőszövetség Dunaszerdahelyi Járási Bizottságának elnöknője.

Steckler, Rudolf [I] (szül. 1915.01.03.) 1949: neve mint nyomdász (kníhtlač.) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben; Steckler Ružena (1923) férje.

Steckler, Rudolf [II] (szül. 1915.11.07.) 1949: neve mint cipész (obuvník) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben. Stecklernek egy, a forrásokban közelebbről meg nem nevezett rendőrségi ügye volt, de a belügyminisztérium érdeklődésére kiderült, hogy „a vádlott kiköltözött Palesztinába” (obvinený sa vyst’ahoval do Palestiny).

Steckler, Rudolf/Rezső [III] (szül. 1915.10.03.) 1968: tagja volt annak a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottságon 1968. május 30-án megalakult 14 tagú „komisszióknak”, amely elkezdte kidolgozni a „nemzeti bizottság akcióprogramját”. 1971: Steckler Rudolfról mint „a dunaszerdahelyi Járási Népművelési Otthon igazgatójáról” ír a helyi sajtó. Egy 1972-es titkosszolgálati jelentés szerint: dunaszerdahelyi lakos, a Járási Népművelési Ház dolgozója, aki „éles szovjetellenes nézetekkel bír, amellett aktív személyes kapcsolatokat tart fenn Izraellel, sőt a múltban többször járt Izrael állam prágai nagykövetségén”. Egy 1974-es irat szerint: „1974.01.01 óta öregségi nyugdíjas.” Feltételezhetően Steckler Borbála férje.

Stehlík, Ladislav 1968–1969: katolikus pap, akit az Elegáns Peter fedőnevű személy tartott titkosszolgálati megfigyelés alatt.

Steiner, András/Endre 1941–1943: neve mint dunaszerdahelyi ingatlantulajdonos merül fel református presbitériumi forrásokban. 1941: egy református adásvételi ügyben érintett személy, akire 1941-ben úgy utalnak, hogy „jelenleg Palesztinában tartózkodik”; 1942: „1246. számú Dr. Székely Miksa, Steiner András és Lévald Aurél tulajdonát képező telek megvétele [...] melynek területe 226 négyszögöl”; 1943: „[Pöör József református] Lelkipásztor jelenti, hogy a Steiner-féle 1246. sz. telek megvételének ügye befejeződött.”

Stekler, Ignác 1952: egyike azon dunaszerdahelyi személyeknek, akiktől „megvonták az iparendélyt”, és arra utasították őket, hogy „vállalkozásaikat a határozat kézbesítése után 30 napon belül számolják fel”.

Štěpánik, V. Ing. arch. 1948–1949: ismeretlen minőségben részt vett Dunaszerdahely első ismert településrendezési terve jóváhagyásában; a megbeszélések során számos kifogást emelt, amelyeknek a lényege az volt, hogy „Dunaszerdahely maradjon olyan mezőgazdasági település, amilyen eddig volt”.

Stern, Ernő Dr. 1938: ügyvéd, dunaszerdahelyi lakos.

Stern, János Neve egy Sikabonyhoz kötődő, 1938 utáni ún. sikabonyi házhelyügylet kapcsán merül fel mint az egyik „zsidó tulajdonos”. A forrásokban fellelhető töredékes utalások alapján ez a házhelyügylet összekapcsolódott egyfelől Sikabonyonak Dunaszerdahellyel való összevonási szándékával és a településen ténylegesen meglévő házhelyigénnyel, másfelől a zsidóság korabeli vagyoni kiszolgáltatottságával. A házhelyügylet „a két községet összekötő utcára és a 16. sz. állami közút közé eső részre” vonatkozott, főleg a 356/2, a 356/3 és 356/4 helyszínrajzi jelzésű parcellákról volt szó „az ún. Márkusztói földeken, amelyeknek tulajdonosai Stern János, Vosner Jenő, Vosner Dávid és Vosner József voltak”.

Stern, Salamon Egy kényszerű telekügylet, egy ún. átengedésre kötelezettség részese volt 1943-ban: „Stern Salamon, Dunaszerdahelyi lakos, 1573 n.öl szántó, Sikabony Hanság dűlőben.”

Štoll, Četmír Prof. Ing. Dr. 1951: a prágai ipari építkezések minisztériuma képviselőjeként ő hagyta jóvá a dunaszerdahelyi csatornarendszer és víztisztító állomás projektjét.

Stránková, Mária (szül. 1920, megh. 1982 Dunaszerdahely) Záhradníček Jozef felesége.

Strečok, Pavol 1949: tagja volt a 8 tagú dunaszerdahelyi Helyi Közigazgatási Bizottságnak: „Jozef Šmida (elnök), Jozef Ostrochovský, Pavol Strečok, Ľudovít Vaško, Lukáč Pohro[??],

Pavol Horňák, Štefan Kochan, Štefan Bugár”; a nyilvántartások szerint mindnyájan a kommunista párt tagjai voltak.

Strédl, František (megh. 1970) rendőr parancsnok a dunaszerdahelyi közlekedésfelügyelet (náčelník OIŠPD v DS).

Štréer, Viktor 1958: tagja volt egy olyan bizottságnak (Fodor Alexander és Mátis Tomáš társaságában), amely a Pozsonyi Kerületi Filmvállalat, a dunaszerdahelyi Járási és Városi Nemzeti Bizottság megbízásából helyet keresett egy dunaszerdahelyi szabadtéri mozi (amfiteátrum) számára, amelyet az illetékesek a város közepére, a Május 1. térre terveztek; a terv nem valósult meg.

Strigáč, Juraj mjr., rendőr őrnagy; 1978: a dunaszerdahelyi járási rendőrparancsnokság helyettes parancsnoka (zástupca náčelníka OS ZNB). 1979: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottságon működő közrendi (közrendvédelmi) bizottság elnöke (Komisia verejného poriadku a disciplíny, K-VPaD pri MsNV DS, Juraj Strigáč predseda VpaD pri MsNV).

Suchár, Anton Dr. MrPh. 1962: patikavezető Dunaszerdahelyen.

Šudy, Vojtech rendőr; 1981: a dunaszerdahelyi járási rendőrparancsnokság helyettes parancsnoka (zástupca náčelníka Okresnej správy ZNB).

Šutková, Júlia (szül. 1931.08.13. Fiš okr. Vráble) 1948.05.20. irodai segéd (kanc. pom.); 1949: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság dolgozója.

Süke, Pál 1980: a dunaszerdahelyi városi Nemzeti Front tagja.

Svarinský/Švarinský, Mikuláš (szül. 1905.03.22. Atony, Magyarország) 1946: egy forrás szerint Svarinský 1946.03.10. óta megbízotti minőségben vezette a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottságot (vedúci úradu). 1947.06.06. a dunaszerdahelyi Helyi Közigazgatási Bizottság titkára (tajomník, MSK); 1947.01.10. vagy 1948.03.12. a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság hivatalvezetője és a „Regulačná a stavebná komisia obce DS” nevű bizottság tagja. 1949: neve szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben. 1949: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság dolgozója; 1949: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság hivatalának vezetője (ved. UMNV); 1949.08.11. a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság titkára (tajomník MNV); 1950.02.23. a Helyi Közigazgatási Bizottság hivatalvezetője (vedúci Úradu Miestnej správnej komisie).

Svetlovský, Ján kpt., rendőr százados, a dunaszerdahelyi Nemzetbiztonsági Testület (ZNB, rendőrség) dolgozója; saját bevallása szerint örként szolgált a Jozef Tiso-féle per során; határörként szolgált a Pozsony melletti szlovák-osztrák államhatáron Dévénynél, utána a Duna melletti Szapon.

Svinger/Švinger, István/Štefan 1980: tanfelügyelő Dunaszerdahelyen, 1988: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság iskolaügyi osztályának a munkatársa.

SZ

Szabadkai, István 1944: csendőr őrmester, aki 1944-ben bérlőként lakott a dunaszerdahelyi református gyülekezet Kulacs utcai gyülekezeti házában.

Szabó, Estera 1952: egyike azon dunaszerdahelyi személyeknek, akiktől „megvonták az iparendélyt”, és arra utasították őket, hogy „vállalkozásaikat a határozat kézbesítése után 30 napon belül számolják fel”.

Szabó, Gyula (szül. 1907.06.08. Budapest, megh. 1972.05.25. Prága) festő, grafikus, az 1945 utáni szlovákiai magyar képzőművészet kiemelkedő alakja, akinek 1978-ban Dunaszerdahelyen volt (posztumusz) kiállítása.

Szabo, Ján a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság dolgozója. 1953: jelen volt a legrégebbi DAC-stadion használatba vételi engedélye kiadásánál.

Szabó, Jolán az 1970-es években: egyike volt azon „kétlaki” Járási Nemzeti Bizottság-i képviselőknek, akik hivatalosan Dunaszerdahelyen indultak a „választásokon”, azonban a JNB-ben nem az aktuális lakóhelyüket, hanem egykori szülőfalujukat képviselték; Szabó Jolán a JNB-választásokon Nyárasdot képviselte.

Szabó, Kálmán egyike azoknak a kommunista mozgalmároknak, akit „1944. október 17. után a nyilasok letartóztatottak, vagonba raktak és koncentrációs táborba küldtek”.

Szabó, Károly 1977: a Nyitrai Magasépítő Vállalat dunaszerdahelyi üzemének főépítésze. (Pozemné stavby n.p. Nitra, závod v DS)

Szabó, Mihály 1952: egyike azon dunaszerdahelyi személyeknek, akiktől „megvonták az iparendélyt”, és arra utasították őket, hogy „vállalkozásaikat a határozat kézbesítése után 30 napon belül számolják fel”.

Szabó, Nándor rendőr, parancsnok; 1984: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság „közrendészetének” munkatársa.

Szabó, Pál Dr. 1942–1943: neve mint „volt dunaszerdahelyi, jelenleg [1942] vasvári királyi járásbíró” merül fel dunaszerdahelyi református presbiteri iratokban.

Szabó, Vojtech 1953–1955: neve egy dunaszerdahelyi épületbontási kérelemben fordul elő.

Szabová, Magdalena (szül. Pozsony) 1949.02.01. óta irodai segéd (kanc. pom.); 1949: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság dolgozója.

Szalacsi, Vince 1958–1970: dunaszerdahelyi református presbiter.

Szalatnai-Slatinský, Artur Ing. arch. (szül. 1891 Felső-Szalatna [Horná Slatina, Bánovce nad Bebravou mellett], megh. 1961) tervező, építész, a két világháború közti korszak modernista (kubista) építészet Pozsonyhoz és Szlovákiához kötődő egyik képviselője Csehszlovákiában. Dunaszerdahelyen az 1946. november 8-án létrejött várostervezési-szabályozási bizottság megbízásából feladatul kapta egy városendezési terv elkészítését. Eredeti neve Artur Schlesinger. Szülőfalujában, Szalatnán, ahol az édesapja a helyi gróf birtokainak intézője volt, ők voltak az egyetlen zsidó család. Budapesten folytatott tanulmányokat. Pozsonyban a Lőrinc utcában (Laurinská ulica) laktak a feleségével, Ilonával. Élete végén megvakult. Szalatnai-Slatinský a tervezője, építtetője Pozsonyban a Heyduk utcai ortodox zsinagógának (épült 1923-1924 között); ez az egyik legemlékezetesebb munkája, az egyetlen Pozsonyban megmaradt és ma (2024) is működő ortodox zsinagóga. Építésként Pozsonyban és a mai Szlovákia területén számos köz-, magán- és lakóépület, villa, kereskedelmi egység, orvosi épület, szanatórium stb. tervezője, amely mellett foglalkozott kertépítéssel, belső desig-nal, emlékművek és síremlékek tervezésével is. Urbanista szakemberként két monográfia és több tanulmány szerzője. 2023 nyarán Pozsonyban a Zsidó Közösségi Múzeum (Židovského komunitné múzeum) kiállítást rendezett Szalatnai-Slatinský emlékére az általa építtetett zsinagógában. Épülettervei közé tartozik Pozsonyban Bernard Schlesinger magánszanatóriuma (már nincs meg) és Jozef Eichwald Puskin utcai háza. Szalatnai-Slatinský időnként együtt dolgozott Rigele Alajos pozsonyi szobrásszal; nemcsak a Heyduk utcai zsinagógában van közös alkotásuk, hanem Karl Kempny patikus Radlinskeho utcai házában is (amely ma is megvan) együtt

dolgoztak: az épület frontján látható „Alkimista” alak kubista szobrát Rigele készítette. 1945 után Szalatnai a nevét Slatinskýra változtatta. Szalatnai-Slatinský nevével (ebben a kettős formában) több ponton és alkalommal találkozunk Dunaszerdahely 1945 utáni urbanisztikai változásai kapcsán. Szalatnai-Slatinský hajlamos volt sokáig javíthatni a művein, a Heyduk utcai zsinagóga terveit pl. 3 évig javíthatta. A kutatás jelenlegi állapotában nem tudjuk, kinek a kezdeményezésére és milyen körülmények között került kapcsolatba Dunaszerdahellyel.

Szalatnyai, Ján (szül. 1893.01.13. Szécsenke, Magyarország) 1952: letette a hűségesküt a Csehszlovák Köztársaságra és csehszlovák állampolgárságot kapott.

Szalatnyai/Szalatnay, József/József (szül. 1921.10.01. Pozsony, megh. 1999 Dunaszerdahely) 1952: letette a hűségesküt a Csehszlovák Köztársaságra és csehszlovák állampolgárságot kapott; 1957–1958: a dunaszerdahelyi (Városi) Nemzeti Bizottság titkára (MNV tajomník); 1972: a dunaszerdahelyi Házkezelőség vezetője. Csibrei Rozália (szül. 1930, megh. 2010 Dunaszerdahely) férje.

Szalay, Lajos Neve mint második világháborús katonahőse fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaszzerűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Szamaránszky, Vincéné 1958: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Széher, Ernőné 1958–1959: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Széher, Sándorné 1941–1964: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Széher Jolán (szül. 1906, megh. 1979 Dunaszerdahely) Hartmann József felesége.

Széher/Széker, Vilmos 1942: dunaszerdahelyi bankigazgató; 1942: jelen volt Pöör József református lelkész ünnepélyes beiktatásán a dunaszerdahelyi evangélikus templomban.

Szeiff, Géza Dr., ügyvéd, politikus, szerkesztő. 1925–1944: a Csallóközi Hírlap szerkesztője, publicistája. Tagja és szervezője volt többek között a dunaszerdahelyi dalárdának, a Katolikus Legényegyletnek. 1939: újraelakította a Dunaszerdahelyi Kaszinót, aminek a titkára is volt. 1942: dunaszerdahelyi ügyvéd. 1942: jelen volt Pöör József református lelkész ünnepélyes beiktatásán a dunaszerdahelyi evangélikus templomban. „Szeiff Géza volt az Egyesült Magyar Párt körzeti pártelnöke, 1938-ban a Magyar Nemzeti Tanács elnöke, illetve a visszacsatolt területek miniszteri biztosja. 1945-ben Magyarországra települt át.”

Székely, Miksa Dr. 1941: nyugalmazott törvényszéki tanácselnök, budapesti lakos, Lévald Etelka férje; 1941: a megszerveződő dunaszerdahelyi református gyülekezet 1941-ben „Lévald Aurél és Székely Miksa tulajdonosoktól” vett egy telket Dunaszerdahelyen a Vasúti soron templomépítés céljára.

Szelle, Béla 1942: dunaszerdahelyi református pópresbiter.

Szente, ? 1957: neve egy dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottsági dokumentumban fordul elő, amelyben a HNB elnöke 28 személyt hívott egyeztetésre 1957. február 3-ára a városi csatornázás kivitelezése ügyében.

Szenrád/Szeurad, Rudolfné 1943: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Szepesi/Szépesi, Pál 1963: a dunaszerdahelyi Duna (később Bonbon, még később DAC) szálloda vezetője.

Szigeti, László (1949) író, könyvkiadó; 1972: a dunaszerdahelyi Centrál vendéglő pincére; 1989 előtt a Csallóköz folyóirat szerkesztője.

Szilágyi, Tibor Mementó című zsidó emlékművét, amely a Mózes-táblákat idézi meg, 1991. október 23-án avatták fel a dunaszerdahelyi zsinagóga egykori helyén.

Szinger, Ján 1981: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság belügyi szakosztályának vezetője.

Szipócs, Magdolna 1963: neve egy bizonyos dunaszerdahelyi telekügyükben felvett jegyzőkönyvben bukkan fel.

Szitás, Ferenc Nehézipari Gépgyárak n. v. Pozsonyi Üzeme Dunaszerdahelyi részlegének igazgatója.

Szkacsányiová/Skačányiová, Eva JUDr. ügyész, a dunaszerdahelyi járási főügyész helyettese (prokurátorka, námestníčka okresného prokurátora).

Szladits, Károly (szül. 1871 Dunaszerdahely, meg. 1956.05.22. Budapest) Dunaszerdahelyen született jogász, jogtudós, jogászprofesszor, a magánjog szakértője, szakírója, tudósa, oktatója, jogászgenerációk nevelője. 1917 és 1942 között a budapesti egyetem jogi karának rendes tanára, a Magyar Tudományos Akadémia levelező (1932), rendes (1934), majd tiszteletbeli (1948) tagja. Nevéhez fűződnek a hatkötetes „Nagy-Szladits” és a „Magyar magánjog vázlata” című tankönyvek. 1953-ban Kossuth-díjat kapott jogász tevékenységéért. Életnagyságú szobrát (Lebó Ferenc [Győr] alkotása) 2021.09.16-án avatták fel (Hájos Zoltán és Varga Judit igazságügyi miniszter jelenlétében) Dunaszerdahelyen a Csaplár Benedek Művelődési Ház előtti téren.

Szlancsik/Slančik, Gyula/Julius Dr. (szül. 1904.06.12.) 1939.03.14. a nagyudvarnoki községi képviselőtestület eskütételekor Szlancsik Gyula mint „szolgabíró” volt jelen; 1945.03.06. egy forrás „Szlancsik főszolgabíróról” ír; 1945.03.09. „Szlancsik dunaszerdahelyi főszolgabíró” rendeletet adott ki „a megyében lévő zsidók és kóborcigányok összeírása” tárgyában. 1949: neve mint hivatalnok (úradník) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben.

Szönyi, ? Ing. Arch. levéltári források szerint a legrégebbi (1951-1953) DAC-stadion projektjének a tervezője.

Szönyi, István nevével mint „felügyelő” találkozunk a második világháború alatt, aki annak keretében, hogy a Dunaszerdahely környéki tehetős gazdákat különféle beszolgáltatásokra kötelezték, „1945 márciusában 60 db szarvasmarhát kért a környékbeli községektől a dunaszerdahelyi honvédség céljaira”.

Sztojka, György 1969: a dunaszerdahelyi városi Tanácsban Sztojka György és családja abban a kontextusban merült fel, hogy „a Dunaszerdahelyre beköltözők a rokonaikhoz jelentkeznek be, ami sok gondot okoz nekünk, mert nekünk őket be kell jelentenünk.” 1981: a dunaszerdahelyi városi Tanácsi ülésén Sztojka György a városbeli rendetlensége miatt került szóba.

Sztriha, Károly Neve a dunaszerdahelyi ún. fekete emléktáblán olvasható: „17. okt. 1944 [...] Meghaltak a mi szebb jövőnkért.”

Szuchý/Szuchy, [M.] Emil (szül. 1912.10.06.) Egy 1972-es titkosszolgálati jelentés szerint dunaszerdahelyi lakos, a Komáromi Járási Múzeum dolgozója, aki „a Horthy-rezsim megszállása alatt az ungvári színház vezetőjeként működött, majd az 1968–1969-es években a kultúra területén mint szocialista- és szovjetellenes elem nyilvánult meg, és akit az ŠtB jelenleg mint ellenséges elemet [NO, nepriateľská osoba] tart nyilván”.

Szusza, Ferenc 1954.06.07.: futballistaként jelen volt a Dunaszerdhelyen zajlott legendás DAC-meccsen.

T

Tabačár, Jaroslav Ing. 1984 májusától a dunaszerdahelyi Cukorgyár igazgatója (Karol Huba után).

Tabačár, Jozef 1951: hadirokkant (voj.[ový] inv.[alid]), lakh. Dunaszerdahely, Nár. povstání č. 364.

Tabačiar, Jozef (szül. 1913.05.12.) 1949: neve mint illatszer-kereskedő (drogeris.) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben; feltételezhetően azonos Tabačár Jozeffel.

Takács, Alexander 1955: neve egy dunaszerdahelyi épületbontási kérelemben fordul elő.

Takács, Ferenc 1944: a dunaszerdahelyi református gyülekezet jegyzőkönyvei szerint Pöör József dunaszerdahelyi református lelkész azt jelentette a gyülekezetnek, hogy „az egyik üresen maradt [értsd: zsidó lakosok által elhagyott] Dukesz-féle lakást Takács Ferenc bérbe vette”.

Takács, Ibolya 1968: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság segéd-anyakönyvvezetője.

Takács, Zoltán nevével Ludvik titkosszolgálati személy történetében találkozunk mint akit Ludvik egy időben megfigyelt.

Taksonyi, Péter 1610: Szerdahely területén működő protestáns lelkész.

Teleky, Miklós (szül. 1921.08.14) 1970: a Pedagógiai és Iskolaügyi Dolgozók Szakszervezete Dunaszerdahelyi Járási Bizottsága elnöke; 1978: a dunaszerdahelyi Járási Pedagógia Központ vezetője.

Tarcsi, J. 1955: a dunaszerdahelyi Tizenegy Éves Iskola tanárnője, az 1952–1955-ös végzős évfolyam osztályfőnöke.

Taszli, Peter 1954: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság Tanácsának tagja.

Témer, ? 1957: neve egy dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottsági dokumentumban fordul elő, amelyben a HNB elnöke 28 személyt hívott egyeztetésre 1957. február 3-ára a városi csatornázás kivitelezése ügyében.

Tibor, István Dr. 1944 ősz: Dunaszerdahelyi királyi járásbíró.

Tichy, Lajos 1954.06.07.: futballistaként jelen volt a Dunaszerdhelyen zajlott legendás DAC-meccsen.

Tilajcsik, Árpád mérnök, Dunaszerdahely polgármestere. 1989: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság (VNB) Plénuma 1989. december 15-én Tilajcsik Árpád mérnököt választotta meg a dunaszerdahelyi VNB elnökévé, ezt a funkciót 1990. február 28-ig töltötte be.

Tilajčik, Imre/Imi (szül. 1954, megh. 2018 Sikabony) zenész. 1970-es évek: a Dunaszerdahelyen működő MGT nevű beatzenekar tagjai: Molnár Aladár, Gútai Péter, Tilajčik Imre.

Tóbl, František Ing. 1984: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság pénzügyi szakosztályának vezetője.

Tóbl, György 1968: a dunaszerdahelyi Kulacs étterem és borozóban előben zenélt a Volnerkvartett tagjaként: Volner Tibor, Drenyovszky Károly, Gútay Ferenc és Tóbl György.

Toczik mérnök neve egy forrásban úgy merül fel, mint „a dunaszerdahelyi cukorgyár műszaki dolgozója, aki [1968-ban] segédkezett a vörös zászlók letépésében”, és aki 1968 után emigrált („disszidált”) Csehszlovákiából.

Tomanák, Sándor 1980: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Tomanovics, Sándor 1982–1987: dunaszerdahelyi református presbiter, pénztárnok.

Tomašovič, Pavol pplk., alezredes (szül. 1920.11.03. Nemesócsa); a szlovák nemzeti felkelésben való részvételért kitüntetett szlovák nemzetiségű katona; 1964: a „Járási Hadkiegészítő Parancsnokság” parancsnoka; 1962-1977 között: a dunaszerdahelyi Járási Katonai Parancsnokság parancsnoka (náčelník OVS v DS); 1977 után: Tomašovič az Atifasiszta Harcosok Szövetsége Dunaszerdahelyi Járási Bizottság titkára.

Tóth, Béla [I] 1964–1969: dunaszerdahelyi lakos, a református gyülekezet Kulacs utcai ingatlanával kapcsolatban egy telekcseré ügylet érintettje.

Tóth, Béla [II] (szül. 1928) buszsofőr, 1975.09.29-én egy súlyos buszbaleset érintettje.

Tóth, József 1984: a dunaszerdahelyi Terményfelvásárló és -Forgalmazó Üzem igazgatója; Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottságának a tagja.

Tóth, Július neve Elegáns Peter titkosszolgálati anyagában bukkan fel; Elegáns Peter mint „titkosszolgálati jelölt” 1969-ben egy 6 hónapos továbbképzésen vett részt a Vatikánban a Cirill és Metód Intézetben, ebből az alkalomból találkozott egy volt iskolatársával, Tóth Július római katolikus lelkésszel, a vatikáni államtitkárság munkatársával, akivel 1944-ben együtt tanult Esztergomban.

Tóth, Kálmánné 1982–1987: dunaszerdahelyi református presbiter, egyháztag; feltételezhetően Tóth Kálmán nagykeszi református lelkész özvegye, aki Dunaszerdahelyre költözése után a helyi gyülekezet tagja lett.

Tóth, Karol (szül. 1930.11.23. Trnávka) 1954 óta rendőr; 1966-ban jött Dunaszerdahelyre, ekkortól a Nemzetbiztonsági Testület (ZNB, rendőrség) dunaszerdahelyi igazgatóságának a dolgozója (náčelník oddelenie vyšetovania OS ZNB); 1976-ban lett a Nemzetbiztonsági Testület dunaszerdahelyi igazgatóságának a parancsnoka (náčelník ZNB).

Tóth, Ladislav 1960: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság szociális bizottságának elnöke.

Tóth, Lajos (szül. 1914) Neve mint második világháborús katonahősé fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaserűen. A gránitsziklákat 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Tóth, Ludovít JUDr., kpt., npor., rendőr főhadnagy; 1979: a Nemzetbiztonsági Testület (ZNB, rendőrség) dunaszerdahelyi igazgatóságának parancsnok-helyettese (zástupca náčelníka OS ZNB).

Tóth, Michal 1961: családi házas építkezés céljából kért és kapott engedélyt Dunaszerdahelyen.

Tóth, Mihály 1942: Dunaszerdahelyen református segédlelkész.

Tóth, Sarolta 1982: anyakönyvvezető a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottságon.

Tóth, Zsigmond 1942: Dunaszerdahelyen református gondozó lelkész.

Tóth, Žigmund az ŠtB dunaszerdahelyi csoportjának munkatársa; 1979: „nstržm. st[arší]. referent”.

Tóth, Zsolt 1945-1947 között: úgy említik, mint „eddig volt helyettes lelkészt”; 1946: egy ideig a dunaszerdahelyi református gyülekezet lelkésze; 1946.04.19. a pozsonyi református

egyházmegye esperese Tóth Zsoltot nevezte ki az eltávozott Pöör József helyett dunaszerdahelyi helyettes lelkésznek.

Török, Benedek (szül. 1942.03.23. Nyárasd) a Pozsonyi Pedagógiai Főiskolán fizika-kémia szakon szerzett pedagógus oklevelet; a Pedagógiai és Iskolaiügyi Dolgozók Szakszervezete járási szervezetének elnöke (predseda OOR pedagogických pracovníkov); a Hadsereggel Együttműködők Szövetsége Dunaszerdahelyi Járási Bizottsága Elnökségének a tagja; a dunaszerdahelyi Jednota Fogyasztási Szövetkezet Felügyelőtanácsának tagja; egy időben Magyarics Vincének, Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottsága vezető titkárának a bizalmasa, „a vezető titkár segítője”.

Tureček, Juraj/Jiří MrPh. 1962: Dunaszerdahelyi járási tisztiorvos.

Turek, Arpád (szül. 1939.07.11.) kereskedelmi iskolát végzett, dunaszerdahelyi lakos; 1958: sorkatonai szolgálat, majd az Járási Építési Vállalat (OSP) dolgozója; 1963: sofőr a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottságon; 1963: kommunista párttag.

Turičan, Pavol/Pavel pplk., rendőr alezredes (szül. 1921.11.22.) a szlovák nemzeti felkelés résztvevője. 1972: a Nemzetbiztonsági Testület (ZNB, rendőrség) dunaszerdahelyi igazgatóságának a parancsnoka (náčelník Okresného oddelenia Verejnej bezpečnosti); 1974: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság közrendi szakbizottsága tagja; dunaszerdahelyi lakos, kommunista párttag.

U, Ú

Udvardy, József 1941–1947: dunaszerdahelyi református presbiter.

Uhrovics, Vendel Dr. 1942: mint „király közjegyző” jelen volt Pöör József református lelkész ünnepélyes beiktatásán a dunaszerdahelyi evangélikus templomban.

Újhelyi, Géjza 1961: családi házas építkezés céljából engedélyt kért és kapott Dunaszerdahelyen.

Újhelyi, István (szül. 1910) neve olvasható a dunaszerdahelyi Szent István téri Nagy János- emlékművet övező 6 sziklán (a sziklák a sikabonyi temetőben találhatók).

Újhelyi, Lajos (szül. 1912) neve olvasható a dunaszerdahelyi Szent István téri Nagy János- emlékművet övező 6 sziklán (a sziklák a sikabonyi temetőben találhatók).

Urban, Július JUDr. 1984: a dunaszerdahelyi Járásbíróság helyettes vezetője (námeštník predsedu Okresného súdu); 1987: a dunaszerdahelyi Járásbíróság elnöke (predseda Okresného súdu).

Ü, Ű

Ürge, Károly az 1971-es „választásokon” a Nemzeti Front a Dunaszerdahelyi járás képviselőjében 6 főt jelölhetett a Kerületi Nemzeti Bizottságba: Ürge Károlyt, Jozef Šrámek mérnököt, Karol Viršik orvost, Farkas Máriát, Csémi Istvánt és Lépes Lászlót.

Ürögi, Józsefné (szül. Bugár Rozália) 1943: neve a nagyudvarnoki Novatius Vilmos körjegyző által a Komárom Vármegye Közjóléti Szövetkezet írott fellebbezésben merül fel „özv. Ürögi Józsefné szül. Bugár Rozália és az Ürögi gyerekek érdekében”.

Vaculík, Eugen 1976: a Dunaszerdahelyi Járási Telekommunikáció (telefonosok, Okresná správa telekomunikácii) igazgatója.

Vágó, Antalné 1941–1959: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Vágó, Ede református lelkész, esperes, püspökhelyettes. A dunaszerdahelyi református gyülekezet 1941.11.12-i megalakulása előtt (majd alkalmanként ez után is) Vágó Ede volt a dunaszerdahelyi gyülekezet beszolgáló lelkésze Nemeshodosból. Két hosszabb időszakban szolgált mint dunaszerdahelyi reformátusok lelkész. Először Trianon után, az 1920-as évektől ő volt a gyülekezet beszolgáló lelkésze. A Dunaszerdahelyi Református Gyülekezet az ő ideje alatt alakult meg hivatalosan 1941.11.12-én. 1942.05.22. Vágó Ede lemondott (az ok ismeretlen). A világháború után 1947-1958 között: újra a gyülekezet helyettesítő lelkésze volt. Miután Pöör József 1945 őszen kényszerből elhagyta a gyülekezetet, ismét Vágó Ede lett Nemeshodosból a dunaszerdahelyi gyülekezet gondozó lelkésze, a jelek szerint legalább 1958-ig, bár az 1945–1958 közti időben több segéd- vagy helyettesítő lelkész neve is felmerül.

Vágó, Ferenc Ing. (szül. Vágtarnóc) mezőgazdasági szakember; 15 évig a dunaszerdahelyi Mezőgazdasági Felvásárló és Ellátó Üzem osztályvezetője; 1988.06.17-től a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság elnöke.

Vanyek, József 1978: a Nyitrai Magasépítő Vállalat dolgozója, a dunaszerdahelyi ún. házgyár vezetője.

Váradí, Pál 1986: Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottsága által fenntartott Politikai Nevelési Ház igazgatója.

Varga, Dezső 1945: bizonyos Skuhrovský Karol nemzeti gondnok, aki Varga Dezső („Dunaszerdahely 319. lakos”) vagyonának a kezelője volt, kifejezetten kérte a Dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottságot, hogy lehessen Varga Dezső „sikabonyi bulgárkertészetének vagyonkezelője”.

Varga, Gyula/Július 1972: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság tervezési szakbizottsága vezetője.

Varga, L. 1955: a dunaszerdahelyi Tizenegy Éves Iskola pedagógusa.

Varga, Mária a dunaszerdahelyi Tatratour utazási iroda dolgozója az 1970-es évek végétől.

Varga, Tibor 1982: a Szocialista Ifjúsági Szövetség (SZISZ) Dunaszerdahelyi Járási Bizottságának a tagja; 1981 vége – 1982 eleje: a SZISZ Dunaszerdahelyi Járási Bizottságának az elnöke.

Varga, Zoltán 1942: dunaszerdahelyi cipész; Varga Zoltánné férje.

Varga, Zoltánné (szül. Kotányi Margit) 1942: dunaszerdahelyi lakos, református egyháztag; Varga Zoltán cipész felesége.

Vári, Lajos vitéz, 1942–1944: a második világháború alatt bérlőként lakott a dunaszerdahelyi református gyülekezet Kulacs utcai gyülekezeti házában.

Varsa/Varša, István/Štefan (szül. 1921.08.20., megh. 1987.11.02.) 1962: a dunaszerdahelyi Járási Beruházási Hivatal (OIÚ) vezetője; 1949: neve mint hivatalnok (úradník) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben.

Vaško, Ľudovít 1949: tagja volt a 8 tagú dunaszerdahelyi Helyi Közigazgatási Bizottságnak: „Jozef Šmida (elnök), Jozef Ostrochovský, Pavol Strečok, Ľudovít Vaško, Lukáč Pohro[???], Pavol Hornák, Štefan Kochan, Štefan Bugár”; a nyilvántartások szerint mindnyájan a

kommunista párt tagjai voltak. 1949.11.18. a dunaszerdahelyi Helyi Közigazgatási Bizottság (MSK) tagja; feltételezhetően Vaško Božena férje.

Vaško, Božena 1969: a dunaszerdahelyi városi Plénum tagja; feltételezhetően Vaško Ľudovít felesége.

Végh, Ferenc Dunaszerdahely egyik krónikása. A Végh Ferenc-féle gépelt városi krónika a városról való tudás fontos forrása, akárcsak a Végh, Ferenc–Zsigmond, Tibor: Édes otthon. Dunaszerdahelyi olvasókönyv (Dunaszerdahely Város Önkormányzata, 1998).

Végh, Dániel református lelkipásztor, egyházmegyei lelkészi főjegyző. 1960–1987 között hivatalból számos alkalommal meglátogatta a dunaszerdahelyi református gyülekezetet, 1986-ban hivatalosan is a gyülekezet „kiszegítő lelkésze” volt Nagymegyerről. Az egyházlátogató alkalmakkor elmondott, és a gyülekezet mindennapi életére is reflektáló igehirdetése nagy hatással voltak arra, hogy az állandó lelkész nélküli Dunaszerdahelyen a közösségi élet szempontjából meglehetősen háttérbe szorított református gyülekezetben életben tartsa a lelki munkát.

Végh, Károlyné 1961: családi házas építkezés céljából kért és kapott engedélyt Dunaszerdahelyen.

Végh, Michal 1961: családi házas építkezés céljából kért és kapott engedélyt Dunaszerdahelyen.

Véghelyi, Dezső 1969: neve abban a szakmai vitában merült fel, amely a Dunaszerdahely város jelenlegi címerét kidolgozó történést, Püspöki Nagy Péter körül zajlott. Püspi érvelése alapján Véghelyi Dezső 1254-1255 közé datálta „zeredahel” város első írásos említését.

Veréb, István 1979: Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járásai Pártbizottsága ellenőrző és revíziós bizottságának az elnöke.

Vérffy, Karol 1950: résztvevője volt a legkorábbi ismert dunaszerdahelyi területrendezési terv előkészítésének; a folyamatban betöltött funkciója nem ismert.

Vermes, Ferenc/František (szül. 1874.07.18. Nagybudafa, megh. 1954) Sikabonyi nagygazda, dunaszerdahelyi főszolgabíró, a dunaszerdahelyi Vermes villa építtetője, a Dunaszerdahelyi Sport Egylet (DSE) elnöke. 1905–1909 között: épült a Vermes kúria, amit 1909-ben megnagyobbítottak és tornyokkal ékesítettek. 1908: Vermes Ferenc kezdeményezésére megalakult a Dunaszerdahelyi Sport Egylet, amelynek ő lett az elnöke. 1937: egy Sikabonyra vonatkozó összeírás szerint a lakhelye „Malý Aboň, č.d. 105.” 1942: mint dunaszerdahelyi nyugalmazott főszolgabíró említik. 1942: „Vermes Ferenc megboldogult felesége, Pethő Izabella emlékére a dunaszerdahelyi építendő református templom céljaira levélben 500- P-t ajánlott fel”. 1943: Vermes Ferenc egy összeírás szerint Sikabonyban 83 hektár tulajdonosa, aki 1944 másik felében és 1945 elején is szekérrel, szerszámmal és lóval járult hozzá a háborús hadi utánpótláshoz. 1949: neve mint nyugdíjas (penz.) szerepel az 1949 januári dunaszerdahelyi választói névjegyzékben. Egy 1952.07.31-re datált összeírásban, amelyen a „túl nagy lakásokat” írták össze, Vermes Ferencről ezek az adatok szerepelnek: „nyugdíjas (penzista), lakh. Dunaszerdahely, 304 szám”. Egy forrás „Vermes Irént (szül. 1870.01.01.)” nevezi a feleségének; egy másik forrásban Pethő Izabella a felesége.

Vermes, Frenčné (szül. Pethő Izabella) 1942: Vermes Ferenc felesége.

Vésey, Géza 1943: dunaszerdahelyi református egyháztag; feltételezhetően Vésey Gézáné férje.

Vésey, Gézá 1941–1959: dunaszerdahelyi református egyháztág; feltételezhetően Vésey Géza felesége.

Vésey, Imre (szül. 1918) Neve mint második világháborús katonahőse fel van vésve azokra a gránitsziklákra, amelyek eredetileg a dunaszerdahelyi Szent István téren található Nagy János-féle emlékmű körül álltak jobbról-balról fejfaszzerűen. A gránitsziklát 2022 tavaszán a városi önkormányzat áthelyeztette a sikabonyi temető előterébe.

Vida, Éva 1977: a Dunaszerdahelyen működő Mladost, később Letorasty nevű popzenekar tagja.

Vida, Júlia a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság pénzügyi osztályának a munkatársa, akinek a fiútestvére egész családjával együtt emigrált 1971-ben.

Vida, Katalin 1968: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság építési és helyi gazdálkodási szakosztályának az önálló referense.

Vido, Gusztáv 1968: tagja volt annak a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottságnak 1968. május 30-án megalakult 14 tagú „komisszióknak”, amely elkezdte kidolgozni a „nemzeti bizottság akcióprogramját”.

Vígh, József (szül. 1925.05.09. Érsekújvári járás, megh. 1984.09.03 Dunaszerdahely) az érsekújvári járásból származó Vígh József apja alapító tagja volt Csehszlovákia Kommunista Pártjának (KSČ); ő maga 1945 előtt Esztergom és Budapest munkáskörnyékein volt hegesztő-lakatos; 1958-tól jött Dunaszerdahely környékére; 1970-től: a dunaszerdahelyi Járási Szakszervezeti Tanács (OOR) elnöke; 1984: Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottsága Elnökségnek a tagja (člen Presdседníctva OV KSS); 1984: Csehszlovákia Nemzeti Frontja Központi Bizottságának a tagja (člen ÚV NF ČSSR).

Világi, Michal neve egy Dunaszerdahelyre vonatkozó titkosszolgálati anyagban bukkan fel; „Reg. č. 16864. Michal Világi: 1929.01.04.”

Világi, Oszkár JUDr. (szül. 1963.04.17. Dunaszerdahely) dunaszerdahelyi jogász, vállalkozó, üzletember, futballklub-tulajdonos.

Virág, Szilvia református lelkész; 2011–2021 között a dunaszerdahelyi református gyülekezet segédlelkésze, majd beosztott lelkésze; 2021 után a hodosi református gyülekezet megválasztott lelkésze.

Virág, ? 1957: neve egy dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottsági dokumentumban fordul elő, amelyben a HNB elnöke 28 személyt hívott egyeztetésre 1957. február 3-ára a városi csatornázás kivitelezése ügyében.

Viršik/Viršik, Karol [I] JUDr. jogász Dunaszerdahelyen.

Viršik, Karol [II] orvos; 1971: az 1971-es „választásokon” a Nemzeti Front a Dunaszerdahelyi járás képviseletében 6 főt jelölhetett a Kerületi Nemzeti Bizottságba: Ürge Károlyt, Jozef Šrámek mérnököt, Karol Viršik orvost, Farkas Máriát, Csémi Istvánt és Lépes Lászlót.

Viskoč, Ludovít 1961: családi házas építkezés céljából kért és kapott engedélyt Dunaszerdahelyen.

Višnovský, Ján (szül. 1924.08.20 Kostolné okr. Myjava) 1946.03.26. „titkár” (tajomník); 1949: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság dolgozója.

Viszkocs/Vyskoč, Károly (szül. 1935, megh. 2008 Dunaszerdahely) a kommunizmus ideje alatt a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság építési szakosztálya munkatársaként, majd vezetőjeként főleg az 1980-as években sok tekintetben befolyásolta Dunaszerdahely építészeti

folyamatait. 1963: a „Trnavai Magasépítészeti nemzeti vállalat” építésvezetője, egyebek mellett az Észak I. lakótelepen (1964: „Vyskoč Károly építésvezető [...] az Északi lakótelep a régi futballpályán van”); 1965: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottságra került; 1970–1987: a dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottság építési szakosztálya vezetője (vedúci odboru výstavby MsNV). Magyar nemzetiségű kommunista párttag; Molnár Erzsébet (szül. 1941, megh. 1988 Dunaszerdahely) férje.

Vitek, Katalin 1987: a Szlovákiai Nőszövetség dunaszerdahelyi városi titkára, aki Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottságán dolgozott; feltételezhetően Vitek Lúdvít felesége.

Vitek, Lúdvít 1988: Szlovákia Kommunista Pártja Dunaszerdahelyi Járási Pártbizottsága Elnökségének a tagja; feltételezhetően Vitek Katalin férje.

Vitthalmi, Károly a dunaszerdahelyi Járási Népművelési Ház igazgatóhelyettese (zástupca riaditeľ'a Okresného domu osvety).

Vízváry, József a Csehszlovák-Szovjet Baráti Szövetség Dunaszerdahelyi Járási Bizottsága titkára, alelnöke.

Vízváry, László (szül. 1910.03.19. Nagymegyér) református lelkész, aki az 1940-es években Rozsnyón szolgált, majd 1958.02.16. és 1959.05.05. között mint helyettesítő lelkész szolgált a dunaszerdahelyi református gyülekezetet Madból. Vízváry László egyike volt azoknak az egyházi embereknek, akiket az 1948 utáni csehszlovák kommunista rezsim több alkalommal is egzisztenciálisan ellehetetlenített.

Három alkalommal volt a csehszlovák hatóságok letartóztatásában, fogságában, börtönében. Először Vízváryt 1945-ben a rozsnyói Járási Népbíróság ítélte el a magyar idők alatti kollaboráció miatt. Ebben a perben 1946 augusztusában két évre ítélték, amiből 1 évet a sacai (szlo. Čadca) munkatáborban töltött, a büntetés másik felét feltételezhetően elengedték, mivel úgy tudjuk, hogy 1946-ban feltételesan szabadult. Második alkalommal Vízváry egy Mindszenty Józseffel kapcsolatos egyházellenes persorozat áldozata volt. A csehszlovák kommunista rezsim 1949-ben indított egy olyan kirakatper, amelynek a fő csapásiránya Mindszenty József szlovákiai kapcsolatai és hatása ellen irányult. A per egyik részeként a csehszlovák titkosszolgálat 1949 tavaszán szlovákiai magyar egyházi személyek és laikusok tömeges letartóztatásába kezdett, akik valamilyen módon kapcsolatba kerültek Mindszentyvel. A Bokor Ferenc és Hentz Zoltán és társai fedőnevű perben az esetet feltáró Róbert Lezt szerint két csoportba osztva mintegy 36 személy volt érintve vádlottként, benne 20 katolikus és 3 kálvinista lelkész, az utóbbiak között az egyik volt Vízváry László. A per főtárgyalására 1949. december 30-án került sor Pozsonyban. A per során az egyik fő érv az volt, hogy az érintettek „előkészületeket tettek Dél-Szlovákia Magyarországhoz való elcsatolására”, Vízváryt 2 év letöltendő börtönbüntetésre ítélték, amit a jelek szerint 1950 és 1952 között letöltött. Bukovszky László kutatásai alapján úgy tudjuk, hogy Vízváry felvidéki papoknak és lelkészeknek egy olyan csoportjába tartozott, a Csehszlovákiai Magyar Demokratikus Népi Szövetség nevű titkos csoportba, amelynek tagjai nyilvánosan felemelék szavukat a felvidéki magyarok háború utáni hányattatásai, az őket érő meghuroltatások ellen. A Népi Szövetség tagjai egyebek mellett információkkal látták el Mindszenty Józsefet, kérdőíves felmérést végeztek (1947-ben) a Csehországba deportáltak körében, és politikusokhoz, pl. Gyöngyösi János magyar külügyminiszterhez intéztek memorandumot. 1949.03.10.: Bukovszky László kutatásai alapján Vízváryt egy, a felvidéki magyarok csehországi deportálásainak következményeit firtató

kérdőíves felmérésben való 1947-es aktív részvétel miatt mint rosznyói lelkészt letartóztatták. A per során az ügyész Vízváry ellen a büntetes szülyosbítását kérte, mert szerinte ő is az egyik mozgatórugója volt titkos szervezetnek. Vízváry ebben a vele kapcsolatos második perben két évnvi fegyházat kapott, plusz 10.000 korona pénzbüntetést, valamint polgári jogainak 10 évre való felfüggesztését. 1950.01.04.: Periratai alaján Vízváryt 1950.01.04-én szállították át a lipótvári (szlo. Leopoldov) börtönbe, innen szabadult valószínűleg 1952-ben; ekkoriban volt 42 éves.

Vízváry harmadik bírósági ügye és három hónapnyi vizsgálati fogsága a Dunaszerdahelyen töltött idejéhez kötődik. A dunaszerdahelyi református presbiteri jegyzőkönyvekben egyetlen szó nyoma sincs annak, hogy a gyülekezetbe kihelyezett lelkész egy olyan, politikai okok miatt ekkor már kétszeresen elítélt és börtönviselt ember, aki mintegy 10 évnvi bírósági eltiltás után ekkor és itt tért vissza a hivatásához és a közéletbe. 1958.02.16.: A dunaszerdahelyi református presbitérium jegyzőkönyvei szerint Vízváry László 1958. február 16-án vette át a dunaszerdahelyi református gyülekezet hivatalát Vágó Edétől. Az első, Vízváry László helyettesítő lelkész személyes jelenlétében tartott presbiteri gyűlés 1958.02.20-án zajlott Kuczy Lajos gondnok lakásán. A dunaszerdahelyi presbitereknek ekkor (is) az volt a fő témájuk, hogy „nem látják kielégítő megoldásnak, hogy egyházunkat a környékbeli lelkészek szolgálják”, ezért „*templomot és parókiát kell építeni*”, amivel Vízváry teljes mértékben egyetértett. Vízváry László harmadik ismert csehszlovákiai bírósági ügye pont a dunaszerdahelyi időszakára esett. Az ún. diavetítő ügy lényege az volt, hogy kellett volna-e, szükséges lett volna-e előzetes engedély kérnie a lelkésznek a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság egyházügyi titkárától ahhoz, hogy a belmissziós munkája során diapozitívvetítő-készüléket használjon. Vízvárynak egy Maťašik András pozsonyi espereshez írt leveléből úgy tudjuk, hogy Vízváry 1958 februárjában és márciusában (tehát Dunaszerdahelyre való beszolgálása kezdetén) Madban kezdte használni a vetítőgépet, és 1958 májusában „fülelték” le: Benkepatonyban a vetítőgépet és a diapozitívokat „elkobozták”, majd személyesen Seres Ferenc, a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság elnöke hallgatta ki őt „egy detektív jelenlétében”. Vízváry kifejezetten kérte az ügyben Maťašik esperes közbenjárását mind az első-, mind a másodfokú bírósági vizsgálat során. Maťašikot végül 1959. május 15-én kihallgatták, ami azonban nem segített Vízváryn, Maťašik ugyanis azt vallotta (Vízváry tudomása szerint), hogy „a vetítéshez Vízvárynak kellett volna előzetesen engedélyt beszereznie”. Hol van az megírva – kérdezte Vízváry ezek után levélben az esperest –, hogy a bibliai állóképeknek a belmissziói munkában segédeszközként való használata előzetes engedélyt igényel? Különösen akkor, mutatott rá Vízváry, hogy a Kerületi Nemzeti Bizottság munkatársa és hivatalos kiküldöttje személyesen jelen volt azon az egyházmegyei közgyűlésen, amelyen az egyházmegye a diavetítő gép használatáról döntött. Vízváry szerint Maťašik vallomása annyira rossz fényt vetett rá, hogy emiatt további három hónapig vizsgálati fogságban tartották: „A bíróságnak elég volt ez az egyetlenegy terhelő mondat arra, hogy még 3 hónapig börtönben tartson, elveszítsem [...] a lelkészi működési engedélyemet és földönfutóvá legyek a családommal együtt.” Vízváryt a saját vallomása alapján 1959.08.14-én „helyezték szabadlábra”, vagyis pár hónappal azután, hogy véget ért a dunaszerdahelyi helyettesítő lelkészi beosztása. Bár a diavetítő ügy groteszkül szomorú adalék a csehszlovák sztálinista rezsim brutális vallásellenességéhez, de nem önmagában érdekes eset. Más forrásból ugyanis azt is tudjuk, hogy a diavetítő ügygel időben párhuzamosan, 1958. május 17-én

a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság pénzügyi osztálya (a csehszlovák törvények szerint ekkoriban az egyházak pénzügyeit az állami szervek felügyelték) „ellenőrzést tartott az ún. béradó levonásának elmulasztása miatt”. Elolvasva az ügy jelenleg ismert iratait, okunk van feltételezni, hogy mind a diavetítő ügy, mind a gyülekezetnek felrótt könyvelési hiányosságok csupán ürügyek voltak a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottságnak ahhoz a céljához, hogy egyszerre mérjen csapást egyfelől a „rovott múltú” (Mindszenty ügyében elítélt) Vízváry László helyi lelkészre, másfelől Kuczy Lajosra, a szerdahelyi református gyülekezet konok pénztárosára, aki ugyanekkor és ugyanezért a „pénzügyi ellenőrzés miatt” került börtönbe. A két csapással egyszerre lehetetlenült el a kommunista irányítású város reformátussága. Sajnos mind a Vízváry-, mind a Kuczy-ügy sok részletét a kutatás jelen fázisában homály fedi. Tudjuk, hogy az ügyszökhöz köze volt „Kevickynek, az ONV egyházügyi titkárának”, „Spišiak NB hadnagy nyomozónak” és „Seres Ferenc ONV elnöknek”. Azonban az ügy annál zavarosabb, mivel a Vízváry (aki pontosan a vetítőgépes és a Kuczy-ügy ideje alatt, 1958 elejétől 1959 májusáig volt Dunaszerdahelyen helyettes lelkész) dunaszerdahelyi időszakát megörökítő református presbiteri jegyzőkönyvek a két botrányból alig-alig őriztek meg valamit. Sőt feltűnő, hogy pontosan ebben az érintett időszakban a dunaszerdahelyi presbiteri jegyzőkönyvek nemcsak hogy hiányosak (szokatlan módon több dátumtévesztést, kihagyást, logikai zavart és tömegesen hiányzó aláírásokat tartalmaznak), de legalább egy helyen egy teljes oldalt erőszakkal eltávolítottak, valószínűleg kivágtak a kötetbe kötött jegyzőkönyvből. A források szerint Vízváry bő egy évig, 1959 májusáig volt Dunaszerdahelyen, 1959.05.05-től már Ábrahám Kornél szolgált mint gondozó lelkész Alistárból. Vízváry László egy 1959.10.15-én keltezett s.k. levelében „szolgálaton kívüli református lelkésznek” nevezte magát. (A szócikk szakirodalmi forrásai: *Bukovszky, László: A Csehszlovákiai Magyar Demokratikus Népi Szövetség és a Mindszenty-per szlovákiai percepciója*. Budapest – Somorja: Nemzeti Emlékezet Bizottsága – Fórum Kisebbségkutató Intézet, 2016, 48, 51, 66-72, 96-97, 178-180, 196-197, 206; *Pešek, Jan: Protestantské cirkvi na Slovensku v rokoch 1945-1989*. In: Balogh, Margit (szerk.): *Felekezetek, egyházpolitika, identitás Magyarországon és Szlovákiában 1945 után*. Kossuth Kiadó, Budapest, 2008, 165-188; *Róbert, Letz: Cirkevna politika štátu n Slovensku v rokoch 1948-1949*. In: Balogh, Margit (szerk.): *Felekezetek, egyházpolitika, identitás Magyarországon és Szlovákiában 1945 után*. Kossuth Kiadó, Budapest, 2008, 131-147; *Tömösközi Ferenc: Az egyházellenesség egyes formái és hatásai a csehszlovákiai református keresztyén egyházban*. In: *Eruditio-Educatio*, 2009/4, 107-120; *Vajda, Barnabás: Dunaszerdahely 1945–1989. Második rész: A Dunaszerdahelyi Református Egyházközség presbiteri jegyzőkönyvei 1941–1990*. Forrásközlés. *SJE*, 2021; Vízváry László s.k. levele Mad, 1959.10.15. Forrás: a Pozsonyi Ref. Gyülekezet levéltára; *Búza Zsolt* közreműködésével.)

Vlkan, Štefan 1961: családi házas építkezés céljából engedélyt kért és kapott Dunaszerdahelyen.

Vojtek, Jozef az ŠtB dunaszerdahelyi csoportjának munkatársa; 1984: „nstržm. Vojtek, Jozef st[arší]. ref.”

Volner, Tibor 1968: a dunaszerdahelyi Kulacs étterem és borozóban előben zenélt a Volnerkvartett tagjaként: Volner Tibor, Drenyovszky Károly, Gútay Ferenc és Tóbl György.

Vörös, Margit a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság járási anyakönyvvezetője (okresná matrikárka); 1942-ben kezdett dolgozni a balonyi jegyzőségen; 1960-ig Nagymegyeren dolgozott; 1960-ban került Dunaszerdahelyre.

Vutkovich, Zoltán 1941: mint „miniszteri tanácsos” részese volt a Dunaszerdahelyet elkerülő főút tervének elkészítésének és a „15. sz. Győr–Galánta állami közút 32+756-38+037 szakszának kiépítését megelőző helyszíni bejárásnak” 1941. december 19-én.

Výboch, Tomáš 1951.07.04. a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság építési szakbizottságának a tagja.

W

Wagner, Ján Ing. mérnök; 1955.03.10. az állami Vízgazdálkodási Vállalat képviselőjeként ő készítette a dunaszerdahelyi csatornahálózat befektetési tervét.

Weber, Emil 1942: dunaszerdahelyi bankigazgató; 1942: jelen volt Pöör József református lelkész ünnepélyes beiktatásán a dunaszerdahelyi evangélikus templomban.

Weinberger, Eugen 1952: egy belügyminisztériumi forrás szerint „USA, lelkész (duchovny), lakh. Dunaszerdahely, Molotov u. 452”.

Weiner, Alexander Dunaszerdahelyi lakos, aki egy 1951.07.04-es forrás szerint „ismeretlen helyen tartózkodott”. 1951: tulajdonosként érintett volt a dunaszerdahelyi Fő utca és a Bacsák utca sarkán működött postaépület bővítésekor lezajlott kisajátításban; vagyonkezelője a városban Baumel Salamon volt.

Weiner, Neta (szül. Schwartz) Dunaszerdahelyi lakos, aki egy 1951.07.04-es forrás szerint „ismeretlen helyen tartózkodott”. 1951: tulajdonosként érintett volt a dunaszerdahelyi Fő utca és a Bacsák utca sarkán működött postaépület bővítésekor lezajlott kisajátításban; vagyonkezelője a városban Baumel Salamon volt.

Weiner, Zsigmond Dunaszerdahelyi lakos, aki egy 1951.07.04-es forrás szerint „ismeretlen helyen tartózkodott”. 1951: tulajdonosként érintett volt a dunaszerdahelyi Fő utca és a Bacsák utca sarkán működött postaépület bővítésekor lezajlott kisajátításban; vagyonkezelője a városban Baumel Salamon volt.

Weiss, Julius (szül. 1922.09.10.) gyümölcs- és baromfikereskedő, dunaszerdahelyi lakos (lakh. ul. Štefana Majora č. 278), Izraelbe költözött.

Weisz, Ármin 1944: részese volt egy dunaszerdahelyi reformátusokkal kötött bérleti viszonyoknak.

Weisz, Gábor Weisz Mihály fia.

Weisz, József 1939: „dunaszerdahelyi lakos, Nemesszeg u.” 1943: a dunaszerdahelyi református gyülekezet elnöksége „eljárta a Komárom vármegyei Közjóléti Szövetkezet nevére átírt (volt ifj. Weisz József és neje féle) dunaszerdahelyi 40 sz. tkvi. betétben 182-183 helyszínrajzi szám alatt vezetett ingatlanok és a rajta levő kis zsinagógának és egy szoba, konyhás lakásnak a megszerzése ügyében”.

Weisz, Mihály/Michal (szül. 1922.12.21.) 1970: a dunaszerdahelyi Kulacs vendéglő „vezetője”; 1971 elő hónapjaitól: a Duna szálló igazgatója (vedúci); az igazgató szavai szerint „a szállóban rendszeresen élő zene szólt, és a szállóvendégek fele külföldi”; 1972: egy titkosszolgálati jelentés szerint Weisz Mihály dunaszerdahelyi lakos, aki „a dunaszerdahelyi Dunaj szálló vezetőjeként dolgozik. Nevezett személyes és írásos kapcsolatokat tart fenn Izrael és az USA felé. 1972 júniusában volt nála kéthetes látogatóban József testvére Izraelből”; 1983: a dunaszerdahelyi DAC futballegyesület elnöke.

Weisz, Nandiné Egy kényszerű telekügylet, egy ún. átengedésre kötelezettség részese 1943-ban: „Weisz Nandiné sz. Wimmer Eszter, Dunaszerdahelyi lakos, 2 k.h. 1596 n.öl út és szántó Felsőgyöp dűlőben.”

Weiszová, Julianna JUDr. dunaszerdahelyi ügyvéd; Weisz Mihály lánya.

Wetzler/Vecler, József Egy forrás említi Wetzler József „jéggyártó üzemét”. Egy második világháború alatti feljegyzés szerint: „A dunaszerdahelyi zsidótanács élére ifj. Wetzler Józsefet nevezték ki.” Egy kényszerű telekügylet, egy ún. átengedésre kötelezettség részese 1943-ban: „Wetzler József, Dunaszerdahelyi lakos, 560 n.öl szántó, ház és udvar Új földek dűlőben.”

Winter komisszár, 1945 áprilisa után Dunaszerdahely járás komisszárja; mind a személyét, mind a dunaszerdahelyi tevékenységét homály fedi. 1945.04.21-én azt írják róla, hogy „a dunaszerdahelyi járási közigazgatás vezetését Winter komisszár vette át”.

Wolner, Mór 1939: „dunaszerdahelyi lakos, Gőzmalom u.”

Wosner, Dávid Neve egy Sikabonyhoz kötődő, 1938 utáni ún. sikabonyi házhelyügylet kapcsán merül fel mint az egyik „zsidó tulajdonos”. A forrásokban fellelhető töredékes utalások alapján ez a házhelyügylet összekapcsolódott egyfelől Sikabonynak Dunaszerdahellyel való összevonási szándékával és a településen ténylegesen meglévő házhelyigénnyel, másfelől a zsidóság korabeli vagyoni kiszolgáltatottságával. A házhelyügylet „a két községet összekötő utcára és a 16. sz. állami közút közé eső részre” vonatkozott, főleg a 356/2, a 356/3 és 356/4 helyszínrajzi jelzésű parcellákról volt szó „az ún. Márkusztói földeken, amelyeknek tulajdonosai Stern János, Wosner Jenő, Wosner Dávid és Wosner József voltak”.

Wosner, Hermann Neve egy Sikabonyhoz kötődő, 1938 utáni ún. sikabonyi házhelyügylet kapcsán merül fel mint az egyik „zsidó tulajdonos”.

Wosner, Ignác 1951: épületbontási kérvényt és engedélyt adtak ki Ignác Wosner nevére.

Wosner, József Neve egy Sikabonyhoz kötődő, 1938 utáni ún. sikabonyi házhelyügylet kapcsán merül fel mint az egyik „zsidó tulajdonos”. A forrásokban fellelhető töredékes utalások alapján ez a házhelyügylet összekapcsolódott egyfelől Sikabonynak Dunaszerdahellyel való összevonási szándékával és a településen ténylegesen meglévő házhelyigénnyel, másfelől a zsidóság korabeli vagyoni kiszolgáltatottságával. A házhelyügylet „a két községet összekötő utcára és a 16. sz. állami közút közé eső részre” vonatkozott, főleg a 356/2, a 356/3 és 356/4 helyszínrajzi jelzésű parcellákról volt szó „az ún. Márkusztói földeken, amelyeknek tulajdonosai Stern János, Wosner Jenő, Wosner Dávid és Wosner József voltak”.

Wosner, Jenő Neve egy Sikabonyhoz kötődő, 1938 utáni ún. sikabonyi házhelyügylet kapcsán merül fel mint az egyik „zsidó tulajdonos”. A forrásokban fellelhető töredékes utalások alapján ez a házhelyügylet összekapcsolódott egyfelől Sikabonynak Dunaszerdahellyel való összevonási szándékával és a településen ténylegesen meglévő házhelyigénnyel, másfelől a zsidóság korabeli vagyoni kiszolgáltatottságával. A házhelyügylet „a két községet összekötő utcára és a 16. sz. állami közút közé eső részre” vonatkozott, főleg a 356/2, a 356/3 és 356/4 helyszínrajzi jelzésű parcellákról volt szó „az ún. Márkusztói földeken, amelyeknek tulajdonosai Stern János, Wosner Jenő, Wosner Dávid és Wosner József voltak”.

Wyberál, Mária 1941: dunaszerdahelyi református egyháztag.

Z, ZS

Zabadalová, Dáša 1977: a Dunaszerdahelyen működő Mladost', később Letorasty nevű popzenekar tagja.

Záhradníček, Jozef JUDr. (szül. 1911.09.11., megh. 1963.11.24. Dunaszerdahely) 1963: Dunaszerdahely járásbeli ügyész (prokurátor), aki „13 évig dolgozott a járásbírószágon”; Stráková Mária (szül. 1920, megh. 1982 Dunaszerdahely) férje.

Zala, František 1961: „Zala František a manž. Mária rod. Bartalová” családi házas építkezés céljából kért és kapott engedélyt Dunaszerdahelyen.

Zalka, Etelka (szül. 1933, megh. 2014 Dunaszerdahely) Házi Árpád felesége.

Zanini, Lindo neve a Prefa épületelem-gyártó cég keletkezéstörténetéhez tartozik, a céget Lindo Zanini olasz származású üzletember alapította mint betonszerkezeteket gyártó üzemet 1946-ban, amit 1948-ban államosítottak.

Zat'ko, Juraj 1952: dunaszerdahelyi iparos, „úri szabó”, akinek a neve szerepel az iparengedély-visszavonásokról született határozatokban. 1952: egyike azon dunaszerdahelyi személyeknek, akiktől „megvonták az iparengedélyt”, és arra utasították őket, hogy „vállalkozásaikat a határozat kézbesítése után 30 napon belül számolják fel”.

Zátori, Eugen 1961: családi házas építkezés céljából kért és kapott engedélyt Dunaszerdahelyen.

Zátori, János a dunaszerdahelyi Városi Technikai Szolgáltatások Üzemének (TSM DS) vezetője; 1968: tagja volt annak a Dunaszerdahelyi Városi Nemzeti Bizottságon 1968. május 30-án megalakult 14 tagú „komisszióknak”, amely elkezdte kidolgozni a „nemzeti bizottság akcióprogramját”.

Zentay, S. 1955: a dunaszerdahelyi Tizenegy Éves Iskola pedagógusa.

Zich, Pavel MUDr. orvos, 1961: a dunaszerdahelyi kórház nőgyógyászati osztályán szekundáns orvos; 1961: családi házas építkezés céljából kért és kapott engedélyt Dunaszerdahelyen.

Žiak, Ján (szül. 1915.09.07. Zlaté Moravce) 1945: „közellátási referens” (zásob. ref.); 1949: a dunaszerdahelyi Helyi Nemzeti Bizottság dolgozója; 1951: a dunaszerdahelyi Járási Nemzeti Bizottság építési osztályának tagja.

Žilinský, Štefan 1961: családi házas építkezés céljából kért és kapott engedélyt Dunaszerdahelyen.

Zirig, Zoltán 1977: az Ister Járási Iparvállalat dunaszerdahelyi autószerelő üzemének vezetője.

Zlatňanský, Jozef neve Elegáns Peter titkosszolgálati anyagában bukkan fel; Elegáns Peter mint „titkosszolgálati jelölt” 1969-ben egy 6 hónapos továbbképzésen vett részt a Vatikánban a Cirill és Metód Intézetben, ebből az alkalomból került személyes kapcsolatba a Vatikán munkatásával, Jozef Zlatňanskýval, akivel korábban együtt tanultak.

Zoller, Mihály a lévai Csemadok városi szervezetének tagjaként a nevével Ludvik titkosszolgálati személy történetében találkozunk mint akit Ludvik egy időben megfigyelt.

Univerzita J. Selyeho
Pedagogická fakulta
Bratislavská cesta 3322
SK-945 01 Komárno

www.ujs.sk

Vajda Barnabás
Dunaszerdahely 1945–1989.
Negyedik rész: Életrajzi lexikon

(Dunajská Streda 1945 – 1989. Štvrtá časť: Biografický lexikón)

Redaktor / Szerkesztő:
Dr. habil. PaedDr. Keserű József, PhD.

Tlačová príprava / Nyomdai előkészítés: AZ Team s.r.o.
Tlačiareň / Nyomda: DMC s.r.o.
Rozsah / Terjedelem: 9,8 AH / 9,8 szerzői ív
Počet výtlačkov / Példányszám: 40
Vydavateľ / Kiadó: Univerzita J. Selyeho, Selye János Egyetem

Rok vydania / Kiadás éve: 2023
Prvé vydanie / Első kiadás
Utolsó frissítés: 2024.09.30.

ISBN 978-80-8122-460-7